

Tragom Tračana

Petko Nikolić Viduša

Kitchener, On, Canada, 2019.

Petko Nikolić Viduša,
čitač zapisa u godovima vremena

Tragom Tračana

Petko Nikolić Viduša

Kitchener, On, Canada, 2019.

"Vidjeli smo da je u prehelenističkom periodu vladajuća klasa Pantikapeuma bila cimerijanska i da su Cimerijani Tračani." *(Michael Rostovtzeff, Iranians and Greeks in South Russia, Oxford, The Clarendon Press, 1922, p. 67)*

SADRŽAJ

Umjesto predgovora 11
Daka i Dačani 16
Brod i brodac 17
Dako, Radagast, Voden i Merkur 19
Merkur i njegovo ime 36
Planeta Merkur 41
Daća 43
Ne vrijedi lagati 44
Daka i Dako 45
Kunić je ime po Suncu 46
Piramida Sunca godine 47
Avala: keltsko ili tursko ime 51
Iz jezika Kelta Gala 54
Aron praotcem = slavnim precima 58
Keltsko "dumno" je Duvno 63
Drvo – porijeklo i značenje riječi 64
Drevni Solun je trački grad 66
Varuna, Varindan i Hromi Daba 71
Nemisa – velško "mis" i ikavsko "misec" 74
Deuri ili Dervani - Kelti Ilirije 77
Badnjak 78
Kelti Brigi 78
Vrč 81
Šop i Šopi 82
Ketltsko slovo "R" 83
Magnetni pol i promjena klime 85
Greške gregorijanskog i Milenkovićevog kalendara 86
Ilirski bog Zan stariji je od Zevsa 90
Slovenski praznik "Maslenica" 93
Pag, špag i pagan 94
Kontraverze Svetog pisma 96
Doros, Doroši i Doroslovci 97

Kelti Mataruge 99
Iliri Ardiaei 99
Grad Medun 100
Ilirski kralj Gento 101
Keltsko pleme Mataguže 104
Χλм 104
Vršački tanjir i keltski broš 108
O Krsnoj slavi i srbskim lažima 110
Laži srpskih istoriografa 113
Srpsko pismo: latinica ili ćirilica 115
Dvostruki krst godine 117
Nije prvi Sveti Sava 120
Hatuša 121
O imenu Hetita 122
Šta hoće ti ljudi od mene 125
Svijet bez sramote 129
Ar i Aria (o Praslavenima) 135
Vlah znači vlasat 140
Morovlah 142
Iliri Pirustae, pirika i Pirlitor 145
Pirlitati 147
Porijeklo imena Dalmacije 148
Ilirski Delminion 151
Tata-mata 153
Idoli (kumiri) krstjana dvovjeraca 154
Sjeme hrastova u Nemanjinom kavezu 158
Sve što kazujem 100% je tačno 161
Istina istorije i stvarnost Srba 162
Psevdonaučnici, prestanite sa laganjem 165
Dominion 165
Vučari na Kosovu 168
Japodi = Iliri = Tračani 169
Thunar 169

Or, Orion, orao i oreol 170
Ban, župa i župan 174
Optužnica protiv Stefana Nemanje 179
Stari narodni kalendar muslimana srednje Bosne 181
Urazumite se, Srbi 185
Ljubav je sunce u čovjeku 187
Drag je svijetli zrak sunca duše 190
Ždralovi i Kelti 192
Tračara i tračaros 198
Molad, mlad i star 199
Cas, kastig i kazna 201
Zračna zraka 202
Sunce bleska, lista leska 204
Cunobelin na keltskom novcu 206
Keltski bog Kamu i kamion 210
Roșu Montana i Rašani 213
Bes, El i vessel 214
Bog Esus i Isus 215
Brigijski bog Berekundai 220
“Brig” znači “čist, sjajan, sunčan” 226
Lük, Luki, ma hi masice 229
Govor neba 229
Masonsko slovo Γ (G) 234
Sirbin (Xanthus, Ksantos) 237
Asirci su Arjani: Kimeri (Tračani) i Heti 238
Dag, Dagon i dagnja 245
Get i Gedžo 249
Herodot, Persi i Srbi 251
Eber nije čovjek, nego zemlja 253
San, sančić, tanjir i tanjur 255
Kofa 258
Keltski jahin i boaz 259
Govor neba 261

UMJESTO PREDGOVORA

(moj odgovor današnjim "Srbendama" Drivuše, Mutnice, Gornjih Vrataca i okoline)

Čujem kako me neki od današnjih srbo-svetosavaca, a sve bivši komunisti ili sinovi komunista i funjare ljudske, ogovaraju da sam dezertirao iz ondašnje "Vojske Republike Srpske". E pa da vama Viduša u brk skreše ko ste vi bili, a ko Viduša u ono vrijeme pred grmljavinu i u vrijeme grmljavine.

Ko je isključen iz SKJ zbog toga što se 1981. godine crkveno vjenčao i djecu krstio? Isključen sam ja, a pop Miroslav, zvani Žućo, koji je obavio vjenčanje i krštenje, te me za nekoliko dana ocinkario kod velikog ondašnjeg “Srbende” iz Vrataca koji je to odmah prenio tamo gdje su ondašnji lokalni saradnici DB-a dostavljali svoje informacije.

A vi? Mnogi od vas kao zreli ljudi ili rutave mudonje kršteni ste tek u toku rata 1992-1995. jer su vaši očevi čuvali radna mjesta dobijeno po podobnosti kriterijuma podobnosti njihove partijske organizacije.

Ali ni crkvenim vjenčanjem ni krštenjem djece Viduša nije promijenio sebe kao čovjeka, niti je prema bilo kome od nepravoslavnih komšija mržnju imao. I vjenčanje i krštenje djece smatrao sam narodnim običajem i samo sam obavio taj običaj.

Kad je SKJ raskopan i kad je počela stranačka politika odabiranja rukovodnih radnih mjesta, svi komunisti navalili su u svoje nacionalne stranke: Hrvati u HDZ, Bošnjaci u SDA, a Srbi u Karadžićevu SDS. I zakazuje se Osnivačka skupština ogranaka SDS-a za Perin Han, Mutnicu, Gornja Vraca, Tišinu i Mošćanicu. Mjesna sala u Perinom Hanu puna k’o šibica, tu su i delegati

lokalnog rukovodstva HDZ-a i SDA, ali niko od lokalnih Srbendi ne smije da vodi program Osnivačke skupštine, nikoga od domaćih Srbendi da vodi program, nego Viduši na kućna vrata kucaju licimuri iz zeničkog Opštinskog odbora SDS-a i moljakaju da im vodim program.

Ni na svojim pisaćim mašinama nisu smjeli da otkucaju tok Skupštine, nego to rade na mojoj portabl-mašini (znali su lopovi, da tragovi mašine ostaju kao dokazi ako nekad bude privođenja u policiju). Zašto vas tada one prdonje iz SDS-a nisu tražili da neko od vas vodi program sjednice, zašto su mene tražili? Imali su dva razloga: znali su srpske zeničke komunjare da sam pravi Srbin i čovjek iz naroda, pa nisu htjeli da izlažu opasnosti nekog svog partijskog druga i lažnog Srbina. Drugi razlog je što su drugi bili niko i ništa, a mene su kao prvog prosvjetnog radnika sa tog kraja znali u svim tim selima u mnogi u Zenici.

Kad se JNA počela raskopavati i kad je trebalo čuvati skladišta municije i naoružanja, a sve u nadi da će vojska spriječiti rat, koliko je vas dobrovoljno išlo u kasarnu u Zenicu i u Busovaču? Viduša je na straži bio devet dana i nije imao pristup magacinu oružja da prodaje snajperke mafijašima iz komšiluka kao što su neki od vas to radili.

Kad je onaj patrljak vojske izašao iz Zenice i kad su po selima razaslali ono trofejno oružje, u čiju ste kuću u Perinom Hanu istovarili oružje? U Vidušinu kuću, jer je jedino Viduša reskirao da primi oružje radi samozaštite naroda od samovlasnih noćnih pohoda grupa i grupica kriminalaca i fanatika među komšijama katolicima i muslimanima. I bilo bi zločina nad nama da nismo imali oružje!

Kad su nas Alijini teritorijalci onog 5. juna 1992. g. opkolili, ko je vas i vašu kućnu čeljad spasio od izgibanije (moji su već bili u Srbiji). Spasio vas Viduša jer mu je Obren MIlovic, zvani Musa, pokoj mu dusi, ranije ostavio radio-stanicu koju je Viduša uveče tog 5. juna dao "vezisti" da uspostavi vezu sa štabom teritorijalaca i da ugovori ono što je ugovoreno i da se spriječi uzaludna izgibanija.

Te noći iz Tuzle su teritorijalcima dostavljna tri minobacača sa obučenom posadom i da predaja nije ugovorene uoči tog dana, pomlatili bi nas bacačima ko zečeve, a koliko bi pri tome žena i djece izginulo, vas debila nije briga. To je već bila zvanična predaja zvaničnoj armiji i narod nije masovno izginuo, a Međunarodni Crveni krst preuzeo je nadgledanje i tretman zarobljenika.

A kad su nas teritorijalci po našoj predaji odveli u zatvor i kad su pojedinci vođeni na saslušanja, znao sam da će saslušavani svu krivicu i za oružje i za radio-stanicu svaliti na mene. I zato mene teritorijalci puštaju iz zatvora da bi me negdje ponovo uhvatili i ucmekali bez svjedoka i bez ičije odgovornosti i zato sam mjesec i više dana proveo u viduškoj šumi nad potokom spavajući na drvetu. Krio sam se i od rođaka isto kao od Alijinih patrola koje su se za mene i po Viduši raspitivale, jer sam znao kakvi su rođaci ljudi bili i znao sam da bi me ocinkarili dok me vide.

Bogu dragom hvala, nisu me ni HOS-ovci i Alijine patrole vojne policije mogli naći, ali tražeći mene staru su mi mater Alijini vojni policajci na smrt isprepadali i zamalo je ne ubiše, no iskališe bijes na vezanom Garovu i ubiše ga, jer se, iako vezan, ustremio na njih ljuto lajući i trzajući lanac.

I kad sam konačno u trodnevnom "hadžiluku" preko brda i planina sa pokojnim Jovicom Kajtazom dospio na "slobodnu srpsku teritoriju" u Ilijašu odmah su nas ispred vrata autobusa sa izbjeglicama u Ilijašu krupni ugojeni oficiri zarobili i rasporedili prvo jutro u sedam sati tu pred hotel na zborno mjesto i pravac na vatrenu liniju u Čekrkčiće. Mobilisali su i one jadne i isprepadane dječake od 15-16 godina bez da su ikada prije pušku u ruke uzeli.

Otišli smo kod poznanika u Podlugove na konak, prenoćili i nismo otišli u Čekrkčiće, jer su meni oni oficiri bili sa narodnim činom "ko ih jebe" i kad smo Jovica i ja izjutra fino popili kafu i ispraznili poluoku, u Ilijaš smo doklapali tek oko deset sati. Onda su nas, onako ljuti, prvim dvotoncem liferovali na liniju u Lješe-vu.

A na liniji četvrti-peti dan pred mrak izbi svađa zbog pokradenog kanistera rakije iz nečijeg rova, pa potezanje pištolja i svi na sastanak kod komandira! Živi cirkuz od vojske! Svađa! Mještani cinkare jedan drugog ko je šta i gdje iznio iz kuća nekih Srba izbjeglica tu ispod linije na muslimanskoj teritoriji. I tad sam im rekao: "Ljudi, ovo ne liči na vojsku, ovo je hajdučija! Ja sam ovo drugačije zamišljao i mene ovo ne zanima, odoh ja!"

I pokojni Jovica sa mnom i svima pred očima sa oružjem u rukama otišli sa linije na brežuljku javno i bez dezertiranja. Došli smo do usamljene kuće uz prugu u Lješevu, pokucli, domaćin nas uveo. Tu smo za astalom zatekli dvojicu oficira, večeraju, meze, piju i šale se. Pridružili smo se uz razgovor o pojedinim ljudima sa njihovog romanijskog kraja koji su radili u Zenici, večerali, prenoćili tu u jutro skupa s njima u džipu prošli sve barikade do hotela u Ilijašu odakle smo preko Pala,

Mokrog, Sokolca i Vlasenice stigli u Zvorniki i Kozluk. Jovica u Kozluku našao svoju porodicu, a ja preko Bijeljine u Srbiju. Kome Bog pomaže, niko mu nauditi neće!

To je bio sav moj rat! Hvala Bogu što nisam morao da ubijam, no me Bog izvede iz rata čistih ruku, čistog obraza i čiste savjesti da svakome u oči mogu gledati.

Znam i razumijem, mnogi od vas nisu imali izbor, morali su onako kako je bilo i onako kako su mislili da mora biti. Ja nisam morao i ja sam odabrao svoj put. Da su se Srbi borili i za moj zavičaj i za moju kuću i da sam tu borbu napustio, tek tada bih bio izdajnik i dezerter. Tuđi zavičaji i tuđe kuće, kako srpske tako i muslimanske, mene nisu zanimale. Viduša ima svoju vjeru, svoj put i svoje viđenje svijeta i nikad dio nečijeg stada nije bio i neće biti.

I na kraju: Bio sam ja u Alijinoj Federaciji 2001-2002. kad sam sređivao sve one formalnosti oko povratka imovine. Sa bosanskim pasošem proveo sam u Zenici oko mjesec dana, vadio potvrde i u policiji i u opštini: na Viduši nema ni izdaje Srba ni trunke ratne krivice.

A vi se jebite sa svojim Nemanjom i Savom, oni duhom ne pripadaju meni sa Vidgose iz srednje Bosne krstjanina Kulina bana!

Autor

DAKA I DAČANI

Daki Dakoi ili Dačani bili su grana Tračana i oko toga u istoriji nema spora. Spor je po čemu je Dakija (Dacia, lat.) dobila ime?

Jedni govore da je to od latinske riječi *draco*, drugi idu toliko u krajnost pominjući drevno semitsko božanstvo Dagona, pa griješeći preko Dagona prave drugu grešku nalazeći i kod Dačana to božanstvo (mada tome nigdje traga nema). Tako onda poistovjećujući Srbe sa Dačanima (što nije sporno) tvrdeći da su Srbi nekad vjerovali u Dagona i nalaze kamene figure kulture Lepenskog vira i tvrde da je to Dagon.

Šta reći na to? Ništa, već samo odmahnuti rukom i reći im da se uozbilje i prestanu lupetati, jer je Dakija

dobila ime na vrlo jednostavan način: sanskritsko DAKA (दक) znači VODA [1], te su Tračani koji su živjeli preko dake (preko vode rijeke Ister, tj. preko Dunava) nazvani Daki, odnosno Dačani, a njihova zemlja Dakija. I nema tu nikakvog dragona (zmaja), niti ima nekog Dagona. Da je u jeziku današnjih Srba, potomaka bivših Tračana, sačuvana uspomena na sanskritsku, tj. staru srpsku riječ DAKA, svjedoči muško vlastito ime DAKO, koje u slovenskom jeziku znači VODAN.

Sanskritsko DAKA (दक) znači VODA, a sanskritsko DĀKA (दाक) znači DAVALAC, DAROVATELJ [2] i to je SUNCE DAKO ili VODAN, muški oplodni princip, dakle je DAKA (voda) ženski oplodni princip.

I još jedna potvrda toga jeste da riječ Dako kao zajednička imenica množine glasi Daki, Dakoi, Dakani oblik Dačani (**k** je prešlo u **č**). I to je to!

…………………………

[1] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 465.

[2] Ib., p. 474.

BROD I BRODAC

Govoreći o riječi PRAV Skok kaže:

“Potpuna usporednica nalazi se samo u baltičkoj grupi: lit. prova 'recht', lot. prāvs 'ansehnlich'.” [1]

U litvanskom PROVA, korijenska osnova PRO nosilac je značenja PRAVO (nije KRIVO), sto znači da PRO označava PRAV PRAVAC. Velško PRO znači PREKO, UPRIJEKO, POPRIJEKO, ISPRED, PRAVAC PREMA DRUGOJ STRANI [2].

I kad idući putem dođemo do vode, moramo preći

PREKO, UPRIJEKO, NA DRUGU STRANU i sva ova značenja su u velškoj riječi PRO. Pošto sanskritsko i tračko DAKA (दक) znači VODA [3], dakle treba da idemo PRO DAKA: PRO + DAKA > PRODAKA.

Prelaskom **P** u **B** od PRODAKA postalo je BRODAKA. Skraćenjem ovog BRODAKA postao je oblik BRODAK od kojeg je prelaskom **K** u **C** postalo BRODAC, a jod kraće je BRODA, BROD:

"BRÔD, m. 1) na vodi ono mjesto đe se prelazi preko nje, ..." [4]

Dakle su riječi BROD i BRODAC porijeklom iz jezika Tračana, odnosno Kelta.

....

[1] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973, str. 27.

[2] William Richards, Welsh and English Dictionary (Geiriadur Cymraeg a Saeseneg), Caerfyrddin, 1832, p. 233.

[3] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 465.

[4] Vuk Stefanović Karadžić, Srpski rječnik, Beč, 1818, st. 50.

DAKO, RADAGAST, VODEN I MERKUR

Sanskritsko DAKA (दक) znači VODA, te su Tračani koji su živjeli preko dake (preko vode rijeke Ister, tj. preko Dunava) nazvani Daki, odnosno Dačani, a njihova zemlja Dakija.

Sanskritsko DAKA (दक) znači VODA, a sanskritsko DĀKA (दाक) znači DAVALAC, DAROVATELJ i to je SUNCE DAKO ili VODAN, muški oplodni princip, dakle je DAKA (voda) ženski oplodni princip. Tračko vlastito muško ime DAKO znači VODAN. Vuk kaže da je DAKO istog značenja kao DAVID i DAMJAN [1].

Keltsko SRAD (SRAID) znači ISKRA, VARNICA = = ZRAK, ZRAKA SUNCA [2]. Keltsko GAS je SNAGA, ŽESTINA [3]. Keltsko SRADACH znači ISKRIČAV, PUN VARNICA, VARNIČAST, VARNIČAR [4].

Keltsko SRADAGACH (od SRADAG) znači ISKRIČAVI, VARNIČNI, BLJEŠTEĆI [5]: SRADAGACH > RADAGAST > RADAGOST.

Sanskritsko RĀDHA (राध) znači DAR, MILOŠTA [6].

Dakle je slovensko RADAGAST (RADAGOST) nastalo od kelstkog SRADAGACH, a sve se odnosi na boga jakog, žestokog, ljetnog Sunca RADEGASTA ili RADAGOSTA.

Da se radi o istom solarnom bogu svjedoče ZRAKE oko njegove glave na idolu nađenim u Irskoj iz vremena prije hristijanizacije Kelta i idol nađen u slovenskom svetilištu u Retri (Prillwitz, Hohenzieritz, Mecklenburg) na sjeveru današnje Njemačke. To je jedan od dokaza da su tkz. “Sloveni” potomci Kelta i njihove duhovne tradicije.

“Bilo bi dobro proučiti zašto su i kada Gornji Germani i Sloveni prvi uveli apstraktna imena mittewoche i srijeda (češki středa), dok su Donji Germani i Rimljani držali Voden i Merkuri.” [7]

“Jasan rezultat takvog razmatranja je da u latinskim zapisima o Germaniji i njezinim bogovima imamo sigurnu interpretaciju s najvećom mogućnošću: Merkur kao Vodan, Jupiter kao Donar i Mars kao Ziu.” [8]

“I u to vrijeme slovenskih bogova Svetovid odgovara Marsu (Ziu), Radagast odgovara Merkuru (Vodanu), Perun Jupiteru (Donaru), Lada (zlatna dama, zlatna baba, u Hanusch, 241, 35ᵇ) Venus (Frîa) i Siti-vrat vjerovatno Saturnu; nazivi planeta drugačije su tumačeni: Mars od Smrto·nos (letifer), Merkur od Dobro-pan (dobri gospodar, odnosno bonorum dator), Jupiter Kralje-moć (rex potens), Venus od Ctitel (cupitor ? venerandus ?), Saturn od Hladolet (famelicus ili annonae caritatem afferens).” [9]

Dakle, Merkuru i Vodanu odgovara slovenski Radagast i da je to tačno pokazuju nađeni mali bronzani idoli Radagasta i u Meklenburgu i po Srbiji kd Velikog Gradišta: Radagast je prikazan sa kaducejem, ali nema šljem sa Merkurovim krilima, nego su na šljemu ptice ili dva ukošena debela roga kao rogovi srpske kape sajkače Radagast je ujedno i Dobro-pan i to svjedoči mali bronzani idol nađen u (?) na kojem je Radagast prikazan sa Panovim papcima, dakle je on ujedno i ilirski keltsko-rimski bog Silvan (Silvanus), bog šume. Radagast ili Vodan je trački Dako, bog sunca, vazduha, šuma, vode i plodnosti. Sunce je Vodan (Dako) i muž je vode (dake), tj. Zemlje.

Dako, trački bog sunca, vazduha, šuma, vode i plodnosti, kod Slovena je postao Radagast ili Vodan. Na Helmu rimskog vremena poistovjećuje se i sa Silvanomm, iako njemu po analogiji odgovara rimski Merkur, ali Dako ima mnogo više božanskih atributa.

Kod zapadnih Kelta (Tračana) Dako je Dagda. Na keltskom gaeliku "dagh" znači "dobar", te Daghda (Dagh-da) znači "dobri da", tj. "dobri koji daje", Dajbog.

Radagast iz Retre (Prillwitz, Hohenzieritz, Mecklenburg, Germany).

Dako, Radagast ili Voden sa pticom na šljemu (Narodni muzej, Veliko Gradište).

"U Karlovačkom rodoslovu (XVI v.) na samom početku nalazi se jedna beleška koja glasi: 'Glagoljut istini spisatelje jako Liki(ni)ju Srbinu biti rodom, Jelinu mudrovanijem, i vsa Srbska idolu služaše Dagonu, od sudu i Dagoni i Daki imenujut se; od Sera že Srblje'." [10]

Dakle je to Dako, a ne Dagon kako ga hrišcani biblijski nazvaše), Dako po kojem su i Dačani dobili ime: Dako > Dakani > Dačani.

Dako, Radagast ili Voden (Narodni muzej, Veliko Gradište).

Dako, Radagast ili Vodan sa pticom na glavi, krčagom u ruci i papcima Pana.

Izgled s leđa

Dako, Radagast ili Voden (Narodne muzej, Veliko Gradište).

Dako, Radagast ili Vodan sa pijetlom i jagnjetom (Vukovarski muzej).

Dako, Radagast ili Vodan sa žezlom (detalj, Vukovarski muzej).

“DAKAN, asirsko božanstvo obožavano od Azirna-zipala. On je najvjerovatnije Dagon hebrejskih pisaca.” [11]

Dako, Radagast ili Vodan sa pijetlom (detalj, Vukovarski muzej).

Pijetao ili (H)OROZ je simbol SUNCA, simbol HO-RE (vremena), simbol boga HORSA (HORUSA, HOR-ŠIDA). Sunce je mjerač vremena.

Dako, Radagast ili Vodan sa jagnjetom (detalj, Vukovarski muzej).

Riječ JAGNJE je od sanskritskog JAG- što nosi značenje SVJETLOST, SUNCE, VATRA, DUŠA, ŽIVOT....

Dako, Radagast ili Vodan (zadnja strana, muzej u Vukovaru).

Dako, Radagast ili Vodan sa pticom na šljemu (detalj, Vukovarski muzej).

Dako, Radagast ili Vodan (Gradski muzej Vršac).

Dako-rimski Dako, Radagast ili Vodan sa krčagom (Gradski muzej u Vršcu).

....

[1] *Vuk Stef. Karadžić, Srpski rječnik istumačen njemačkijem i latinskijem riječima, Četvrto državno izdanje, Beograd, Štamparija Kraljevine Jugoslavije, 1936, str. 114*

[2] *Robert A. Armstrong, Gaelic Dictionary in two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London: Printed for James Duncan, 1825, p. 521.*

[3] Ib. p. 286.

[4] Ib. p. 521.

[5] Ib.

[6] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 876.

[7] Jacob Grimm, Teutonic mythology; Translated from the fourth edition with notes and appendix by James Steven Stallybrass, Vol. I, London: George Bell and Sons, 1882, p. 130.

[8] Ib.

[9] Ib

[10] Relja Novaković, Uz probleme porekla Srba, Catena mundi, Ibarske novost, Kraljevo; Matica Srba i iseljenika Srbije, Beograd, 1992, str. 912.

[11] William Ricketts Cooper, An Archaic Dictionary: Biographical, Historical, and Mythological, London: Samuel Bagsters and Sons, 1876, p. 164.

MERKUR I NJEGOVO IME

Grčko HERMES (Ἑρμῆς) postalo je od tračkog GERMES što znači TOPLOTA, VRELINA:

"…Skt. *gharmáḥ*, Thracian germo- 'hot', Lat. *formus*…." [1]

"…Skt. *gharmáḥ*, tračansko germo- 'vreo', lat. *formus*…."

"…Thracian 'germo-' 'warm', Γέρμας (city characterised by hot springs)…." [2]

"Tračansko 'germo-' 'toplo', GERMAS (grad poznat po vrelim izvorima)…."

"GERMA (Γέρμη: Eth. Γερμηνός), also called Ἱερὰ Γέρμη, a town of Mysia, situated between the rivers Macestus and Rhyndacus." [3]

“GERMA (Γέρμη: Eth. Γερμηνός), takođe zvana Ἱε-ρἀ Γέρμη, grad u Miziji, smješten između rijeka Make-stus i Rhindakus.”

Grcki bog HERMES je rimski bog MERKURi to je SUNCE:

"HERMES ili HAR-MĒS, (ARAM, REMUS, HAR-AM, HARAMEIAS), je KADMOS, Božanska Svjetlost ili Mudrost. MAR-KURI, kaže Movers, je MAR, SUNCE." [4]

Latinsko ime Hermesa je MERCURY (MERKURI). To to su dvije osnovne riječi: **1.** MER, **2.** CUR (KUR). Kažu da je MERKUR zaštitnik trgovaca, jer i latinsko

MERCĀTOR, MERCOR znači TRGOVAC. Otkud ove riječi u latinskom, iz čijeg jezika potiču?

Kažu da latinsko MERCURY potiče od latinskog MERC- što je osnova latinskom MERX sa značenjem TRGOVINA [5]. Trgovinom se bavi TRGOVAC. Šta radi trgovac? U drevna vremena trgovac MERI sve što prodaje: MERI robu i MERI pare, jer su se u ta vremena i pare MERILE. U latinskom MERCATOR i MERCOR korijen je MER-, isti korijen kao i u ekavskom, kajkavskom i djelimično čakavskom MERA za koje Skok kaže da je sveslavensko i praslavensko [6]. Osnova MER nalazi se i u grčkom Μεράρχης za koje tvrde da je postalo od μέρος sa značenjem DIO, PARČE [7], ali neće da kažu da je i to *μέρος* od MER koje u srpskom znači MERA, a porporcija MERA je RAZMER.

Velšani su kao i Srbi porijeklom od Briga, Brigi su Tračani, Tračani su Cimerijani. Velško MÈR znači PARČE, ČESTICA, TRUNKA [8], a velško MER je SRŽ, SUŠTINA, MOŽDINA [9]. MERA je SUŠTINA svega stvorenog vidljivog i nevidljivog.

Šta još radi trgovac osim što MERI robu i pare? Trgovac KATA, tj. CATA robu, odnosno SIJEČE sve na MERU. Keltsko (gaelik) CATH je bitka [10], jer se u borbi ratnici CATH(AJU), tj. KATAJU jedni druge, SIJEKU oružjem. Gaelik CATHACH je vrsni ratnik [11], vrsni SJEKAČ i tom značenju odgovara latinsko CATOR (KATOR). Neki preživjeli nakon borbe ostanu SAKATI.

Latinsko CATAPULT i CATACOMB je od keltskog CATH, a ne od grčkog κατά koje ima mnoštvo značenja pa i značenje “dole”. Sve što se KATA (siječe) ujedno se usitnjava na dijelove. Tako velško CAT znači DIO [12], velško CATAI je SJEKAČ i to mogu biti i čovjek i

oružje [13]. U srpskom postoji riječ KATIL za koju Skok tvrdi da je balkanski turcizam arapskog porijekla jer, kaže Skok, arapsko KATIL znači “koji ubija”. Postojanje jedne iste riječi u dva ili više jezika ne znači da je riječ pripadala samo jednom jeziku, jer su svi jezici svijeta postali od jednog davno zajedničkog jezika svih ljudi.

Dakle latinsko MERCATOR znači ”onaj čije je zanimanje da MERI i KATA, tj. MERI i SIJEČE robu.

U latinskom imenu MERKURY riječ MER znači MERA, a šta znači CURY (KURi)? Evo šta:

a) sumersko KUR = OKO SVJETLOSTI, SJAJ, BLJESAK [14];

b) sumersko KUR = SJAJ, ZAR, SIJANJE [15];

c) keltsko (gaelik) CUR (čitaj KUR) = MOĆ, SNAGA; SEKSUALNA ZRELOST [16].

I šta znači ime MERKUR? MERKUR je MJERAČ SVETLOSTI, MJERAČ TOPLOTE, MERAČ SNAGE DANA I GODIŠNJIH DOBA, MJERAČ GODINE, MJERAČ VREMENA i to je SUNCE. Ono je Božji glasnik, tj. KURIR (starokeltsko IR je DAR, POKLON [17]).

……………………..

[1] Basil Ferris Campbell Atkinson, The Greek Language, Second Edition, Revised, London, Faber and Faber Limited, 1933, pg. 40.

[2] J. P. Mallory, Douglas Q. Adams, Encyclopedia of Indo-European Culture, Fitzroy Dearborn Publisher, London and Chicago, 1997, pg. 263.

[3] William Smith, Dictionary of Greek and Roman geography, London: John Murray, 1872, pg. 992.

[4] Albert Pike,Morals And Dogma, Charleston, 1871, p. 78.

[5] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 364.

[6] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II, JAZU, Zagreb, 1972, str. 436.

[7] John Groves, A Greek and English Dictionary, Boston: Hilliard, Gray and Company, 1836, p. 386.

[8] William Owen Pughe, A dictionary of the Welsh language, Vol. II., Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 341.

[9] Ib.

[10] Robert Archibald Armstrong, A Gaelic dictionary in two parts: I. Gaelic and English - II. English and Gaelic , London, Printed for James Duncan; 1825, p. 103.

[11] Ib., p. 104.

[12] William Owen, A dictionary of the Welsh language, Vol. I., London: Printed for E. Williams, 1803.

[13] Ib.

[14] John Dyneley Prince, Materials for a Sumerian Lexicon, Leipzig, J. C. Hinrichs'sche Buchhandlung, 1908, p. 213.

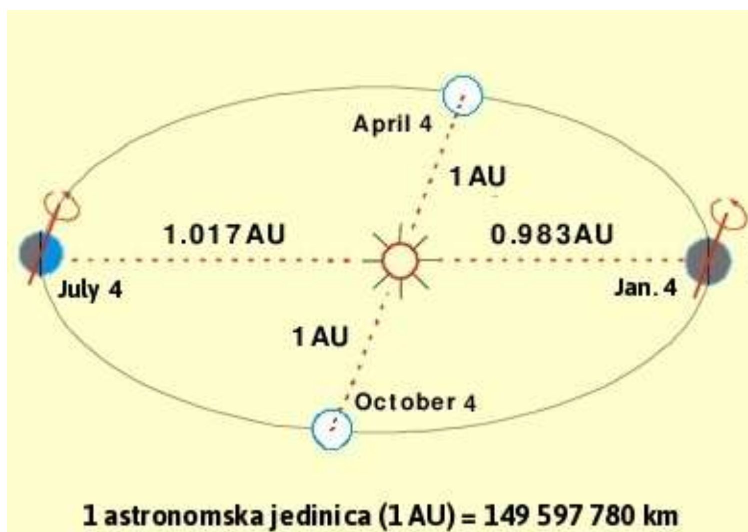
[15] Stephen Langdon, A Sumerian Grammar and Chrestomathy, Paris, Libraire Paul Geuthner, 1911, p. 225.

[16] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary, London, Printed for James Duncan; 1825, p. 168.

[17] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 556.

PLANETA MERKUR

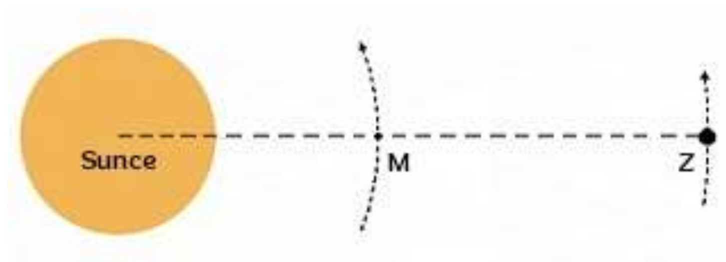
Ne zna se ko je dao planeti Merkur njeno ime, ali prvi zapisi o Merkuru su na vaviloskim glinenim pločicama iz vremena preko 1000 godina stare ere. “Merkur” znači “mjerač” i to ime odnosilo se na rimskog boga Merkura (koji je zapravo Sunce), a sad ćemo vidjeti zašto je i ova mala planeta dobila to ime.

Kao polazište ove priče o planeti Merkuru uzećemo mjeru dužine koja se u astronomiji naziva “astronomska jedinica” i bilježi se ovako: 1 AU. To je srednja udaljenost Zemlje od Sunca i iznosi 149.597.870 km (oko 149.600.000 km). U naše doba ova udaljenost je u dane 4. aprila i 4. oktobra (± 2 dana), dakle se ponavlja dva puta u dvije polovine godine.

Ni udaljenost Merkura od Sunca nije uvijek ista i varira između 45.995.051.52 do 70.440.986.88 km [1]. Merkurova srednja udaljenost je oko 58.218.019.2 km.

I sad počinjemo “igru” brojeva Velike piramide i odnosa mjera Sunce - Merkur - Zemlja.

*Zemlja (**Z**), Merkur (**M**) i Sunce.*

Broj visine Velike piramide je 5813.011885 (inči). Uzmimo da je srednja udaljenosti Merkura od Sunca 58.130.118.85 km i ova udaljenost u toku Merkurove 88-dnevne rotacije oko Sunca zaista se desi. Sa poluprečnikom od 58.130.118.85 km prečnik Merkurove orbite je 116.260.237.7 km. I gle:

116.260.237.7 x 3.14159 = 365.242.000.2 km i ovo bi bio obim kruga Merkurove orbite. Sunčana ili tropska godina ima 365.242 dana i simbolika tog broja eto se pojavljuje u neko određeno vrijeme u dužini Merkurove orbite. Pogledajmo i ovaj znak:

365.242 : 3.14159 = 116.2602377 dana: Merkur se svakih 116 dana izravna pravo naspram Zemlje i dok je pretekne prođe 116.2602377 dana i to se zove Merkurov sinodički period.

....

[1] Thomas J. Glover, Pocket Refeference Book, Second edition, Sequoia Publishing, Inc., Littleton, Colorado, 1994, p. 216. ISBN 1-885071-00-0

DAĆA

“Daće se obično daju tri (i to u subotu veče i u nedjelju ujutru): *četrdesnica* (poslije četrdeset dana), polugodišnjica i godišnjica. Na daću zovu sve seljake redom od kuće do kuće, i obično ovako počinju, ‘Dodjite doveče da spomenemo mrtve’. …Godišnjica se zove i godina, a polugodišnjica i *po godine*.“ [1]

Otkud potiče i šta znači riječ DAĆA? Običaj davanja DAĆA i riječ DAĆA potiču od Tračana i njihovog kulta predaka. Porijeklo riječi nalazimo je u sanskritskom DĀKA (दाक) što znači DAVANJE, DARIVANJE, PRINOŠENJE; UČESNICI PRINOŠENJA ŽRTVE [3]. Na žrtvu se prinosila panaija i ovca i nakon uzimanja panaije, prvo se uzimalo parče kuvane ovčije jetre (koljiva).

U nekim krajevima DAĆE se zovu POMANE po sanskritskom MĀNA (मान) sa značenjem MJERA, DUŽINA [2], jer se POMANA odnosi na vremensku mjeru, vremensku udaljenost od dana od smrti upokojenog. Sve to govori da su naši preci imali vjerovanje o tome šta u određene MJERNE DANE, tj. u dane DAĆE, biva sa dušom umrlog od prve sedmice nakon smrti pa sve do godine dana.I baš zato što je to drevni prehrišćanski običaj, pot-plaćivanjem medija svetosavska Orto-doksna SPC pokušava da iskorijeni običaj daća u smislu kakav on još traje u narodu.

…………………………

[1] Vuk Stef. Karadžić, Život i obicaji naroda srpskoga, Naklada Ane, udove V. S. Karadžića, Beč, 1867, str. 210.

[2] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 809.

[3] Ib., p. 474.

NE VRIJEDI LAGATI

Simbol dvovjernog krstjanstva na nišanu.

DAKA I DAKO

Današnji Velšani ili Kumri potomci su Briga. Brigi su bili Tračani. Velško DA znači DOBAR, IMUĆAN, ZDRAV [1]. U srpskom su riječ DA gramatičari nazvali "potvrdna rječca" ili "potvrdna čestica", a ona je prosta punoznačna riječ od koje se tvore druge riječi: DA, DAH, DAN, DATI, DAR, DADA, DADILJA.

Smisao velškog CA (KA) je DRŽATI, IMATI [2]. Velška riječ CA (KA) nalazi se u srpskim riječima RUKA, KACA, KANTA, KAMILICA, KAZAN, KAZNA, KAVEZ.

DA+ CA > DACA = DAKA = VODA

Šta znači riječ DAKO? Velško DA je DOBAR, IMUĆAN, ZDRAV, a velško CO (KO) znači OBAL, POVIJEN, KRUŽAN [3]. Velška riječ KO je u srpskom OKO, KOLO, KOST, KOLAN, KOLJENO, KOPNO, KOLAČ.

DA + CO > DACO = DAKO = SUNCE

DAKA je VODA, DAKO je SUNCE.

....

[1] William Richards, Welsh and English Dictionary. Caerfyrddin, 1832. p. 95.

[2] p. 52.

[3] Ib., p. 65.

KUNIĆ JE IME PO SUNCU

Počev od Gornjeg Tibeta pa sjeverno prema Sibiru i Rusiji ime Sunca kod nekih tamnošnjih naroda:

Ujgur: KUN [1]
Kirgiz: KÜN [2]
Tobolsk: KUN [3]
Tshulim: KUN [4]
Kuznetsk: KUN [5]
Yakut: KUN [6]
Yeniscian: KUN [7]

Velški): CÛN (KÛN) = VOĐA. [8]
Velški): CÙN (KUN) = POŽELJAN, VOLJEN. [9]

KUN + IĆ > KUNIĆ = PLODONOSAN, VOĐA, POŽELJAN, VOLJEN (sve atributi proljetnog Sunca).

…………………………

[1] Robert Gordon Latham, Elements of Comparative Philology, London: Walton and Maberly, 1862, p. 17.

[2] Ibid., p. 104.
[3] Ib., p. 107.
[4] Ib.
[5] Ib., p. 108.
[6] Ib., p. 111.
[7] Ib.
[8] William Richards, Welsh and English Dictionary (Geiriadur Cymraeg a Saeseneg), Caerfyrddin, 1832. p. 73.
[9] Ib.

PIRAMIDA SUNCA GODINE

Solarni motivi na srbskoj narodnoj nošnji: jelek Srpkinje iz Mušutišta u Prizrenskom podgoru na Kosovu.

U piramidi sunca je cvijet kao Sunčev simbol živo-ta u simbolu **C** (S) kao simbolu korijena drveta života i

dva kretanja Sunca: jedno kretanje od prvog dana zime na južnom ka sjevernom nebu prvog dana ljeta; drugo kretanje je od prvog dana ljeta sa sjevernog ka prvom danu zime na južnom nebu.

U vrhu piramide je biljni motiv sa simbolom ∞, simbolom beskonačnosti.

Iz vrha piramide sunca izrasta cvijet sa dvije latice. To je simbol ljetnog solsticija na prvi dan ljeta, na dan dugodnevnice, narodni Vidovdan.

Desna latica je proljeće, lijeva ljeto, a u sredini je znak beskonačnosti i odnosi se na vrijeme oko podneva kad Sunce iz posljednjih sati, minuta i sekundi proljeća prelazi u prve sekunde, minute i sate ljeta.

Sa obje strane piramide sunca su četiri godišnja doba u vidu Božijeg žezla, a na vrhu svakog žezla su simboli Sunčevog plamena.

Eto na samo jednom primjeru srpske narodne nošnje dovoljno je dokaza da su Srbi, iako pokršteni, bili i ostali poklonici Sunca, dvovjerci krstjani, a ne genocidni Nemanjini ortodoksni svetosavci kojima su se od rata priklonili skoro svi današnji Srbi.

Nema hrišćanske ikonografije na srpskoj narodnoj nošnji, već je sve u simbolima Sunca, života i rasta prirode.

Ovu fotografiju sa piramidom sunca (i još neke slične) poslao mi je prije više od deset godina jedan od članova ove grupe i admin FB-grupe Средска жупа, a onda se dotični Srbin priklonio srpskoj svetosavskoj propasti, obrisao ovu sve slične fotografije narodne nošnje Sredske župe i eno ga sad samo postavlja fotografije brda, crkava, popova i ikona.

Strašano je kako današnji Srbi svjesno i drage volje sami zatiru svoje istorijske korijene: je li Srbin postao svetosavac, on je prema Srbstvu isto kao najžešći komunista i sve staro srpsko istrebljuje: i stare nadgrobnike i staru nosnju i stare običaje. i zato kažem i ponavljam: komunizam je ostao da djela na istrebljenju Srba kroz svetosavsku SPC i od vremena ustoličenja patrijarha Pavla (Stojčevića) to rade javno.

Solarni motivi srpske narodne nonšje od prastarih dana preko srednjevijekovnih stećaka do danas.

AVALA: KELTSKO ILI TURSKO IME

Galska (bretonska) riječ AVALLO, AVAL znači JABUKA [1]. Da li ovaj naizv ima veze sa toponimom AVALA, imenom planine kod Beograda , ili je naziv od turskog HAVA što znači VAZDUH, VJETAR, VAZDUŠNI? Značenju engleskog VIEW (VIDIK) u turskom jeziku odgovaraju riječi: *görünüm*, *bakış*, *görüş*, *görüntü*, *manzara*, *kanı*. Dakle u turskom nema riječi HAVA ni HAVALA (kao što neki izmišljaju) u značenju VIDIK, VIDIKOVAC.

Pogledajmo ove keltske riječi i uporedimo sa slovenskim riječima istog značenja:

a) AVALLO : ABALLO
b) AVAL : ABAL
c) ruski: ЯБЛОКО
d) poljski: JABŁKO
e) bjeloruski: ЯБЛЫК
f) slovacki i ceski: JABLKO
g) latvijsko: ĀBOLS

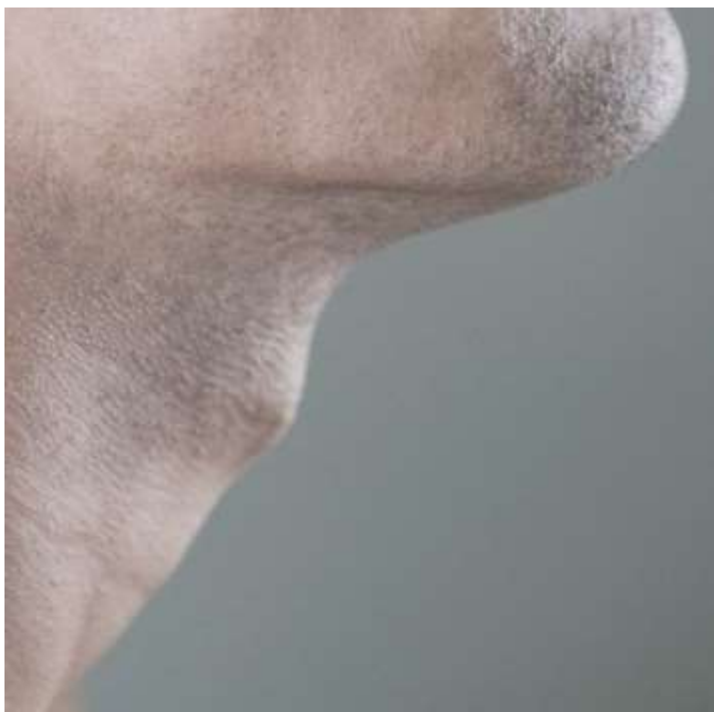
U gaeliku JABUKA je UBHALL [2] ili ABHALL [3]. U irskom je ABHAL [4]. U gaeliku postoji OČNA JABUČICA: *Ubhal na sùl*, što znači da riječ JABUKA i kod Kelta imala preneseno značenje u smislu OKRUGLO ISPUPČENJE.

U slovenskim jezicima korijen u riječi JABUKA je AB- ispred kojeg se u govoru pojavilo **J** te se dobilo JAB- koje je dalo naziv JABUKA. Dakle korijen slovenske riječi JABUKA potiče iz keltskog.

Šta je bukvalno značenje riječi JABUKA?

JABUKA je vrsta biljke, voće, ali postoji i tkz. JABUČICA kod na grlu kod odraslih ljudi. Pogledajmo

na slici kako izgleda čovječija JABUČICA (latinski: lat. pomum Adami), a pošto je JABUČICA, dakle je MALA JABUKA i vidi se kao malo UZVIŠENJE, mali VIS.

Jabučica na vratu.

Francusko AVION i latinsko AVIS (ptica) imaju korijen AV- i oba korijena nose značenje LET što se odnosi na kretanje u VAZDUHU, a VAZDUH je u tur-skom HAVA. VAZDUH je IZNAD zemlje i sve što je IZ-NAD jeste U VISINI i to je bukvalno značenje keltskog (bretonskog) AV i keltskog (gaelika) AB, od kojeg je slovensko AB u JABUKA. Keltsko AV i AB znače isto kao hebrejsko OP u OPH što znači LETJETI ili APH koje znači LETIO [5]. Dakle su keltskog AV i AB i heb-rejsko OPH i APH iste riječi u kojima došlo do prelaska glasa **B** u glas **P**, ili je

glas **P** prešao u **B**, svejedno, ali je značenje isto: VAZDUH, VISINA.

Avala i čovječja jabučica.

Sanskritsko ĀVALI (आवलि) je NIZ, RED, DINASTIJA [6] i to je vremenski rast generacija, a sanskrit-sko ĀVALGITA (आवल्गित) znači POSKAKIVANJE, SKAKANJE [7]. I opet AV, dakle i AB jer su to u keltski sinonimi, znači IZNAD, VIS ili AVALA i to nije turska ri-ječ HAVA, nego je keltska riječ postala od keltskog AVAL od kojeg je ime i keltskog AVALONA, utvrđenog grada legendarnog kralja Artura.

I na kraju: kave veze ima JABUKA sa značenjem IZNAD, VIS? Da li su jabuku donijeli s neba vanzemaljci Anunaki ili jabuka sama u sebe krije nešto u sebi ODOZGO S NEBA, to je za razmišljanje.

....

[1] Joseph Loth, Chrestomathie Bretonne (Armoricain, Gallois, Cornique), Paris, Emile Bouillon Libraire-Éditeur, 1890, p. 18.

[2] Robert Archibald Armstrong, A Gaelic dictionary in two parts: I. Gaelic and English - II. English and Gaelic , London, Printed for James Duncan; 1825, p. 621.

[3] Ib.

[4] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 29.

[5] Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language, London, Printed by A. J. Valpy, 1828, p. 43.

[6] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 155.

[7] Ib.

IZ JEZIKA KELTA GALA

Kelti Gali su velika grana tračkih Briga. Ovdje ćemo navesti neke riječi iz bretonsko-armorikanskog dijalekta keltskog jezika:

- AVALLO, AVAL = AVALA = JABUKA [1]

- CUNO- (galski CYNU) = CUNA, CUNALJKA = VISINA [2]

- DAG, DAGO = DAKO = DOBAR, LJUBAZAN, PRAVI [3]

- DIVONA = SVIJETLA, BOŽANSKA = DIVA, DIVOJKA, toponim DIVOSTIN [4]

- DUBNO- = VISOK = DUVNO [5]

- DUBRA (irski DOBUR) = VODA (u imenima toponima DUBROVNIK, DOBRUN) [6]

- DUMNO = VISOK = DUMNO = DUVNO [7]

- DURNO = ODURNO [8]

- HERCYNIA = GER + CYNIA: GER = PAR = PER = ZER, VRELINA; CYNIA = VISOKA [9]

- JOVINCILUS (galski IEUNAC, armorik YAOUANK) = MLAD = JUNAC [10]

- LABAUR = LABRNJATI = GOVORITI [11]

- MEDON (irski), galski MEWN = SREDINA = MED (iz sredine, iz centra cvijeta) [12]

- NOVI = NOVI [13]

- SENONES = STARI, DREVNI (od SEN je srpsko SENILNI) [14]

- SUCARUS = STAR, DREVAN, STAROSJEDILAC = prezimena SUKARA, SUKARIĆ, pogrdan naziv SUKERINA = GRDAN, RUŽAN [15]

- TARANUCO (galski TARAN, irski TORAND) = GROM, BOG GROMA, = skandinavski TOR = ONAJ ŠTO TARE, TORANDA ili TORONDA = [16]

- TAEUTATES < TEUTA, TUT = NAROD; TAT = TATA = TATA NARODA [17]

- TEUTOMATUS < MATOS (irski MAITH = MATIS, bretonsko MAD = DOBAR = vlastito ime MATO); TEUT < DEUT = BOG: TEUTIORIX = NARODA KRALJ = APOLON = SUNCE [18]

- VERGILIUS (Zevs) = DJELOTVORAN, ŽESTINA, JARA = VERG ILI AR = DJELOTVORNI, ŽESTOKI ili JARKI ILI (bog Ili) = DRŽAČ VERIGA [19]

- DERVENTIONE, DERVENTIO (galski DERW, armorikanski DERO, DERW) < DERVOS = PROIZVOD, HRAST [20]

- VINDO- = BIJEL (srpsko VINTA je KOLOTURA, a to je i SVASTIKA kao simbol kolutanja neba, Zemlje i vremena) [21]

- CADR (galski) = SILAN, ČVRST, JAK = KADAR (kadar čovjek ili vojni kadar) [22]

- LIM = OŠTAR, PROBOJAN = LIM (rijeka) [23]

- NI = NE (NIKO, NISAM, NIJE NI JEDAN) [24]

- RIT = ZALJEV [25]

- SILIM = ZAŠTITA = SILA (SNAGA, MOĆ) [26]

- DOMNONIA = DOMOVINA [27]

- BIHAN = MAL, MALI = BIHAĆ [28]

- BICHAM = MAL, MALO = BIĆER (selo kod Kaknja) [29]

- BILI = BILI = BELI, BIJELI [30]

- BILIAN = VILA, KUĆA = BILJEŠEVO (selo kod Kaknja) [31]

- BRI = DOSTOJANSTVO, SJAJ = BRIJATI; BRIG = BREG [32]

- VIDOKUS = POGLED [33]

....

[1] Joseph Loth, Chrestomathie Bretonne (Armoricain, Gallois, Cornique), Paris, Emile Bouillon Libraire--Éditeur, 1890, p. 18.

[2] Ib., 24.

[3] Ib.

[4] Ib.

[5] Ib., p. 25.

[6] Ib.
[7] Ib.
[8] Ib.
[9] Ib.
[10] Ib., p. 26.
[11] Ib., p. 27.
[12] Ib. p. 28.
[13] Ib.
[14] Ib., p. 29.
[15] Ib., p. 30.
[16] Ib.
[17] Ib.
[18] Ib.
[19] Ib., p. 31.
[20] Ib., p. 35.
[21] Ib., p. 37.
[22] Ib., p. 31.
[23] Ib., p. 93.
[24] ib., p. 94.
[25] Ib.
[26] Ib.
[27] Ib., p. 98.
[28] Ib., p. 109.
[29] Ib.
[30] Ib., p. 110.
[31] Ib.
[32] Ib., p. 111.
[33] Ib., p. 40.

ARON PRAOTCEM = SLAVNIM PRAOCIMA

(sa rimskog nadgrobnika, 1-3. v. n. e.)

Тродељна вишејезична некропола из Призрена, стара 2.000 година, на којој је у камену уклесана прва српска реч „praotcem" (снимци горе, реконструкција текста доле)

Spomenik iz rimskog vremena (1-3. v. n. e.) nađen je na obali rijeke Bistrice kod Prizrena i čuvan je u prizrenskom Muzeju odakle je sklonjen ili je, najvjerovatnije, od neprijatelja istine i Srba uništen. Prvi put spomenik se spominje u članku Radomira Milojkovića u časopisu "Galaksija" (decembar 1991, str. 79).

D M
IARONI

D M
IARONI
PRAOTCEM
VIXAN ILV

Na jednoj od četiri strane spomenika napisana je riječ srpskog jezika: PRAOTCEM. Ranka Kujić tvrdi da u natpisima na tom spomeniku postoje još latinske, keltske i hebrejske riječi, iako tu nema hebrejskih slova, a znamo da i oblikom i značenjem ima istih i sličnih riječi u svim jezicima svijeta, dakle glasovna sličnost neke tu zapisane riječi ne mora značiti da je to hebrejska riječ i zaista nema tu hebrejskih riječi.

Tako je na tom spomeniku iznad srpske riječi PRAOTCEM napisana riječ ARON što su automatski proglasili hebrejskom riječju po imenu Mojsijevog brata Arona, iako niko od naučnika sa sigurnošću ne zna šta ta hebrejska riječ znači.

Ovdje ćemo pokazati da to ARON nije hebrejsko ime, nego je to riječ Tračana koje su zvali imenom ARJA narod:

“U drevna vremena Tračani su zvani Peske ili Aria, ...” [1]

Ranka Kuić kaže ovako:

“U tekstu ima, na više mesta, uspravnih crta koje popunjavaju praznine, tako da bi celokupan tekst izgledao skladnije. (Npr. IARONI), Upravo to hebrejsko ime ukrašeno je sa takve dve uspravne crte.” [2]

Sad i ovdje uvjerićemo se da to nije biblijski ARON.

Talijansko ARO znači isto kao i špansko YARO, latinsko AROS, ARON, ARUM (latinski: *Arum maculatum*), grčki ARON. [3]

To je biljka KOZLAC. KOZLAC je JARAC, dakle je od naroda ova biljka simbolično nazvana JARAC, a jarac je JARA, Sunce je JARKO, ŽARKO, SVIJETLO, SJAJNO.

Kozlac: talijanski ARO, španski YARO, latinski AROS, ARON, ARUM (latinski: Arum maculatum), grčki ARON.

Pogledajmo osnovu u imenu biljke ARO, YARO, AROS, ARON, ARUM: osnova je AR što je jedno od imena SUNCA, dakle je biljka dobila ime po nečemu čime podsjeća na Sunce. Evo šta neki naučnici misle o porijeklu i značenju riječi ARON kao grčkom nazivu biljke KOZLAC:

"...grčka riječ možda dolazi od hebrejskog ŌR u smislu VATRA ili PLAMEN u smislu što biljka ŽARI...." [4]

Ne, grčko ARON ne dolazi od hebrejskog ŌR, nego dolazi od tračkog AR sa istim značenjima koja su navedena u gornjem citatu: VATRA, PLAMEN, ŽAR. Osnova u riječi ARON je AR što je isto kao AS i ON: to su imena Sunca [5]:

"Riječi As (Ush) i Ar (Ur) obe znače sunce ili vatra ...." [6]

Sanskritsko ĀR (आर्) je HVALITI, SLAVITI [7].

AR je SUNCE, SUNCE je VATRA, PLAMEN, ŽAR i to sve jeste SVJETLOST.

Riječ ARON dobijena je od osnovne riječi AR i sufiksa -ON istim načinom tvorbe kao i keltsko BATON (keltski: *bat* = *batina*) ili englesko BARON (*gaelik*: bar = *znan čovjek*).

AR je SUNCE, SVJETLOST, ARON znaci SJAJNI, HVALJENI, SVIJETLI, SLAVNI. Galsko ARON sinonim je galskom ARAN i to je BAL, SVJETLOST, SUNCE [8]:

ARON PRAOTCEM = SLAVNIM PRAOCIMA (ili SJAJNIH PRAOTACA).

Eto Srba na Kosovu u 1-3. vijeku nove ere.

....

[1] John Pym Yeatman, The Shemetic Origin of the Nations of Western Europe, London: Burns and Oates, 1879, p. 212.

[2] Ranka Kuić, Srodnost srpskog i keltskog jezika (Srpsko-keltske paralele; Crveno i belo), Glas srpski, Banjaluka, 2000.

[3] Robert Hunter, The American Encyclopaedic Dictionary, Vol. I, Chicago and New York, Published by R. S. Peale and J. A. Hill, 1897, str. 281.

[4] Ib.

[5] The Christian Examiner and Religious Miscellany, , Vol. 61, Boston: Crosby, Nichols, and Co., new York: C. S Francis & Co., London: Edward T. Whitfield, 1856, p. 94.

[6] Ib., p. 95.

[7] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 149.

[8] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 87, 84.

KELTSKO DUMNO JE DUVNO

Keltski (bretonski) DUMNO, DUBNO = VISOK = DUMNO = DUVNO [1]. Grad DUVNO (danas Tomislavgrad) nalazi se na 900 m nadmorske visine (tačna lokacija grada iz ilirskog vremena još nije nađena, ili je uništena).

U današnjem srpskom osnova DUM je riječi DUMEN = UZVIŠENJE, VIS (u narodnom govoru u riječi PODUMENT, PODUMENTA) i u toponimu DUMANAC (selo kod Kaknja). Iznad Vrnjačke Banje izdiže se planina Goč čiji se vrh zove DUMAK. U dalmatinskom primorju DUMEN je krma broda.

....

[1] Joseph Loth, Chrestomathie Bretonne (Armoricain, Gallois, Cornique), Paris, Emile Bouillon Libraire-Éditeur, 1890, p. 25.

DRVO – PORIJEKLO I ZNAČENJE RIJEČI

Riječ DRVO u srpskom jeziku primila je opšti smisao za svaku vrstu drveta, ali u starini nije bilo tako i DRVO je imalo samo jedno značenje: HRAST.

Riječ DRVO izvedena je od keltskog: bretonski DERVO i galski DERW znači HRAST.

Jedno keltsko pleme po hrastu se nazvalo DERVACI, dakle HRASTIĆI [1].

U vrijeme rimske okupacije Britanije bijaše tamo nekoliko toponima sa imenom DERVENTIONE, DERVENTIO [2] kao i velška rijeka DERWENT. Tu je i gradić DERVENTA u Bosni.

I kao što rekosmo: to je od bretonskog DERVOS, galskog DERW, armorikanskog DERO, DERV [3], velškog DERW [4], korniškog DERVEN (množina DEROW, DERU) [5].

Šta je izvorno i bukvalno značenje riječi DERV? Jeste HRAST, ali zašto je ime DERV dato HRASTU, čime je HRAST zalužio to ime?

U srpskom postoji riječi DE, DER, DERA, DEDER koje nose zapovijedni smisao HAJDE, UČINI, URADI, POKRENI SE U AKCIJU.

Zubi očnjaci su DERAČI:

"Ubadamio jih u ono, što naumismo razderati, a zato jih i zovemo: trgači, derači a narod jih viče podočnjaki...." [6]

U riječi DERV (hrast) i u riječi DERAČI (zubi) osnova je DER, ista riječ kao i u imperativnoom govorenju: DER donesi drva!

DER nosi značenje SNAGA, SILA, JAČINA, ČVRSTINA, RADNA MOĆ: IZDERI, RAZDERI, PRODERI. U DER je sanskritsko ER (एर्) sa značenjem UZDIZATI, RASTI, JAČATI [7]. Starokeltsko ER znači VELIK, UZVISEN, VELIČANSTVEN, RASAN [8].

Odrasli čovjek kad plače, plače tiho, a malo dijete nikad ne plače tiho, već se jako DERE da bi JAKIM glasom privuklo pažnju.

Djelom i riječima NAGAL, PLAHOVIT, OSION, SILAN I GRUBO MOĆAN čovjek je DÉRAN čovjek.

Keltima je HRAST bio DERV među drvećem, jer je VISOK, ČVRST, TVRD, SNAŽAN, OTPORAN, MOĆAN.

Neka keltska plemena sjeverne Italije imala su boga DERVONa i boginju DERVONU koji su imali značenje kao i SILVAN ili SILVANUS, ilirsko-rimski bog šume [9] čije je ime upravo po SILI, SNAZI. Riječ SILA dalo je latinsko SILVA (šuma). U srpskom je od SILA izvedena riječ ŽILA: krvna ŽILA, mišićna ZILA, ŽILAVO meso, karakterom ŽILAVI čovjek. Svaki OŽILJAK je trag neke SILE.

Sila DERVA (hrasta) je u njegovoj dugovječnost, u tvrdoći njegovog drveta i u njegovim ŽILAMA, jer je njegov korijenski sistem jednak veličini njegove krošnje i oluje ga teško obaraju.

....

[1] Joseph Loth, Chrestomathie Bretonne (Armoricain, Gallois, Cornique), Paris, Emile Bouillon Libraire-Editeur, 1890, p. 44.

[2] Ib., p. 35.

[3] Ib.

[4] William Richards, Welsh and English Dictionary (Geiriadur Cymraeg a Saeseneg), Caerfyrddin, 1832. p. 103.

[5] Frederick W. P. Jago, An English-Cornish Dictionary, London: Simpkin, Marshall & Co., Stationers' Hall Court; Plymouth: W. H. Luke, Printer and Publisher, 1887, p. 111.

[6] Napredak, glasilo učiteljske "Zadruge", Tečaj sedmi, Zagreb, Brzotisak Drguttina Albrechta, 1866, str. 85.

[7] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 232.

[8] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 394.

[9] Edward Anwyl, Celtic Religion in Pre-Christian times, London: Archibald Constable & Co Ltd, 1906, p. 32.

DREVNI SOLUN JE TRAČKI GRAD

"Iza rijeke Aksijus je grad Thesalonika, prije zvan Therma. Osnovao ga je Kasander i dao mu ime po svojoj ženi, kćerki Filipa Amintasa. U mali susjedni grad Chalastru poslao je Aeneju, Kiseja i još neke. Vjerovatno od ovog Kiseja je Ifidamas, pomenut kod Homera 'kojeg je pradjed Kisej podučavao,' kaže on 'u Trakiji' koja se sad zove Makedonija. Negdje u susjedstvu je planina Bermius, koja je prije bila u posjedu Briga, tračkog naroda, od kojih su neki prešli u Aziju gdje su se zvali drugim imenom FRIŽANI (FRIZI)." [1]

Današnji engleski naziv i način pisanja imena grada Soluna je Thessaloniki (grčki: Θεσσαλονίκη,

latinski: Thessaloníki). U antičko vrijeme ime grada Soluna bilo je THERMA.

Pošto za TOPLO i VRUĆE (engleski: therme, latinski: thermaæ) Grci koriste riječ ΘΈΡΜΗ (θέρμη) ili ΘΕΡΜΑΙ (θερμαί), logično bi bilo da nigdje u Solunu ili kraj Soluna još od starine postoji termalni izvor sa vrelom vodom, tj. banja što se na tračkom kaže GERMA (kod Srba i danas postoji riječ GERMA i to je kva-

sac koji se koristi da hljeb ukisne, jer vrenje gljivica moguće je samo na TOPLOTI). Pa da vidimo:

“…Skt. gharmáḥ, Thracian germo- ‘hot’, Lat. formus….” [2]

Prevod: “…Skt. gharmáḥ, tračansko germo- ‘vreo’, lat. formus…."

“…Thracian ‘germo-‘ ‘warm’, Γέρμας (city characterised by hot springs)….” [3]

Prevod: “Tračansko ‘germo-‘ ‘toplo’, GERMAS (grad poznat po vrelim izvorima)….”

“GERMA (Γέρμη: Eth. Γερμηνός), also called Ἱερὰ Γέρμη, a town of Mysia, situated between the rivers Macestus and Rhyndacus.” [4]

Prevod: “GERMA (Γέρμη: Eth. Γερμηνός), takođe zvana Ἱερὰ Γέρμη, grad u Miziji, smješten između rijeka Makestus i Rhindakus.”

Neko će prigovoriti kako je grčko THERMA moglo biti starije od tračkog GERME, ili da je tračko GERME nastalo od grčkog THERMI, ali postoji nešto što će oboriti sve te tvrdnje i u sljedećim redovima slijede dokazi.

Sanskrito GHARMA (घर्म) znači TOPAL, VREO, VRUĆ (OD SUNCA ili OD VATRE) [5]. Pogledajmo sanskritsko GHARMA: to je dio imena TOGARMA, ime djeda Tračana, a Grci su od Javana:

“TOGAR’MAH (תֹּגַרְמָה: Θοργαμά; [Alex. Θεργαμα; in 1 Chr. i. 6, Θορραμ; in Ez., Θγιγραμα, Θεργαμα:] Thogorma). A son of Gomer, and brother of Ashkenaz and Riphath (Gen. x. 3).” [6]

TOGARMA je Gomerov sin i otac Taura kojeg su još zvali i Tiroš te ga Josif Flavijus brka sa Tirasom, sinom Jafetovim i bratom Gomerovim. Od Tiroša su Tračani.

Sanskritsko GHARMA nosi značenje imena TOGARMA, jer je sanskritsko GHAR u GHARMA postalo od korijena GHṚ (घृ) [7] koje znači POPRSKATI, VLAŽAN, MOKAR [8], ali znači još i SJATI, PALITI, PRŽITI [9]. Sva ova značenja detaljno opisuju vrele termalne izvore GERME, tj. BANJE:

“Dakle, τερμός već gotovo sigurno povezan sa sanskrit. GHAR, sjati, žariti; ....” [10]

I pošto je najstarije ime Soluna THERMA, dakle je to od starijeg tračkog GERMA što znači BANJA. I gle: na desetak kilometara sjeveroistočno od današnjeg Soluna nalazi se GERMA, tj. banja, danas zvana Lagada.

....

[1] H. C. Hamilton, W. Falconer, Geography of Strabo, Volume I, Book VII, Chapter VII, Fragment 24-25, London 1854, p. 510.

[2] Basil Ferris Campbell Atkinson, The Greek Language, Second Edition, Revised, London, Faber and Faber Limited, 1933, pg. 40.

[3] J. P. Mallory, Douglas Q. Adams, Encyclo-pedia of Indo-European Culture, Fitzroy Dearborn Publisher, London and Chicago, 1997, pg. 263.

[4] William Smith, Dictionary of Greek and Roman geography, London: John Murray, 1872, pg. 992.

[5] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 376.

[6] Dr. William Smith’s Dictionary of the Bible, Volume IV, New York: Published by Hurd and Houghton. Cambridge: Riverside Press, 1871, p. 3276.

[7] Monier Monier-Williams, Ib., p. 376.

[8] Ib., p. 378.

[9] Ib., p. 379.

[10] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: The Clarendon Press; New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 636.

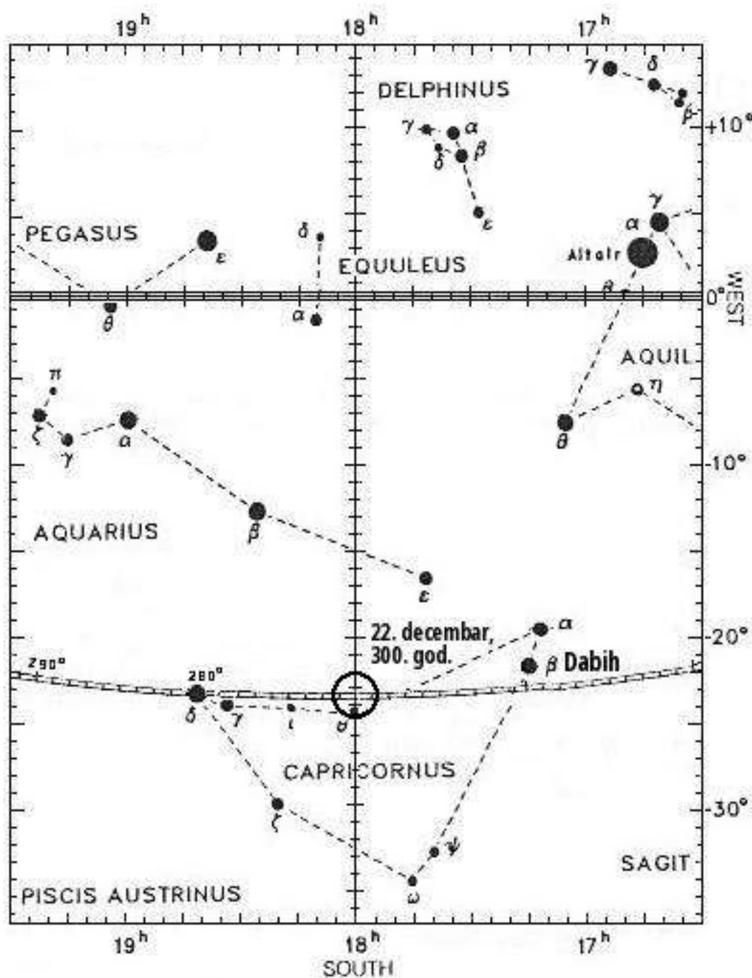
VARUNA, VARINDAN I HROMI DABA

Varuna i Makara

Jarac je jedno od sazviježđa južnog, zimskog neba. Capricornus je njegovo latinsko ime i znači "rogati jarac" ili "jarčevi rogovi" ili "ima rogove kao jarac". Obično se predstavlja u liku morskog jarca, mitskog stvorenja koje je pola jarac, pola riba. U hindu religiji to je Makara na kojoj jaše Varuna, vedski bog nebeskih okeana i vode.

Varindan je srpski narodni običaj kuvanja varice, trovrsnog žita koje se kuva uoči Varindana 17. decembra (8. dec. julijanskog), a rano zorom na Varindan 18. decembra varica se nosi na izvore, potoke ili rijeke te se sipa po vodi i oko vode uz molitvene želje da nova nastupajuća godina bude u svemu rodna i berićetna.

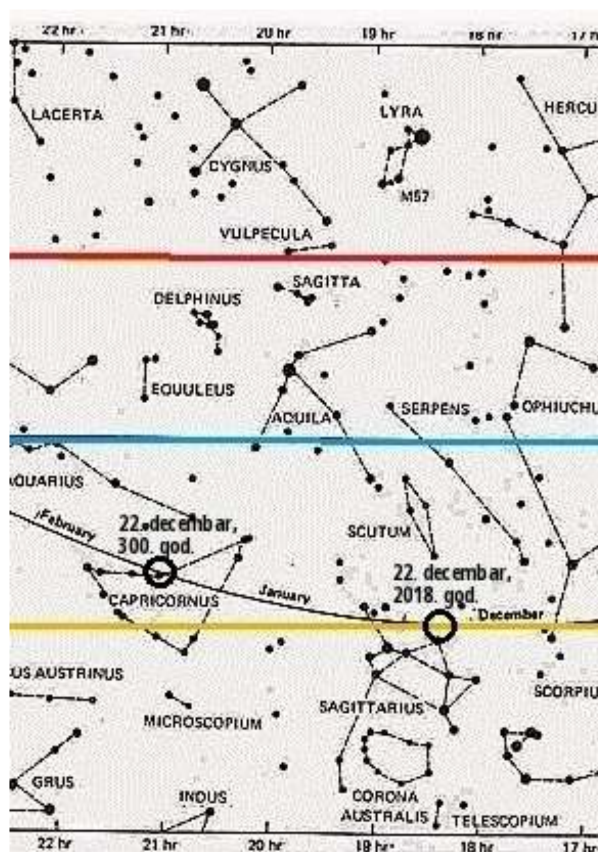

Varuna i Varindan očigledno su povezani: Varindan i jeste posvećen Varuni i to je neoborivi dokaz kontinuiteta srpskog baštinjenja vedske religije.

Ono što je interesantno jeste da je od ove 2018. godine pa 1718 godina unazad, dakle oko 300. g. nove ere, zimski solsticij sa prvim danom zime bio u sazviježđu Jarca na dan 22. decembara julijanskog

kalendara (± 1 dan), dva dana prije Badnjice i tri dana dana pred Božić (detaljan prikaz na slici).

Ime druge najsjajnija zvijezde sazviježđa Jarac je DABIH (**β**) i kažu da to na arapskom znači "dželat, kasapin", a sanskritsko DĀBHA znači "ozljeđuje, ranjava". To je zvijezda slovenskog boga kasnog jesenjeg Sunca Hromog Dabe i tu je bio prvi dan zime oko 1016. godine. Zima je tada počinjala 17. decembra julijanskog kalendara (±1 dan).

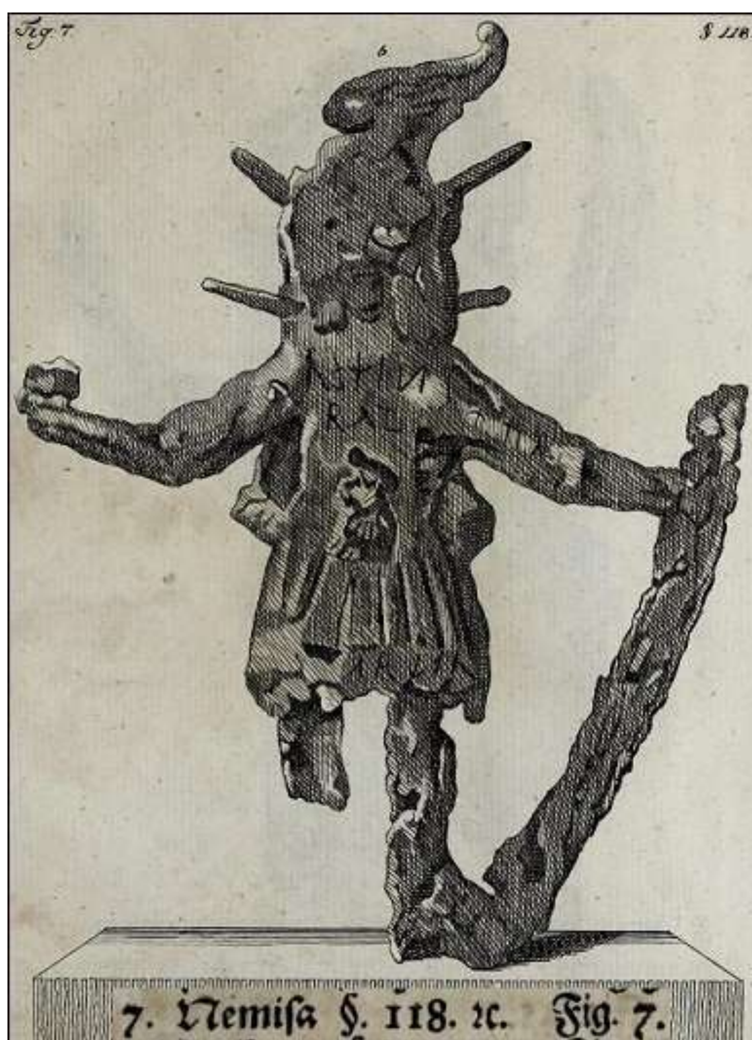

Pozicija Sunca na prvi dan zime 300. i 2018. godine.

NEMISA - VELŠKO “MIS” I IKAVSKO “MISEC”

Nemisa, pokretač vremena mjeseci: Svetovid iz Retre.

Daniel Woge; Andreas Gottlieb Masch, Die gottesdienstlichen Alterthümer der Obotriten aus dem Tempel zu Rhetra am Tollenzer-See, Berlin, 1771. Fig. 7, § 118.

Nemisa, pokretač vremena mjeseci: Svetovid iz Retre (zadnja strana).

Među mnogim slovenskim kumirima nađenim u 16. vijeku kod jezera Tollenz blizu sela Prillwitz (danas dio naselja Hohenzieritz u njemačkoj pokrajjini Mecklenburg) bio je i kumir Svetovida pod imenom NEMISA:

"Natpisi se mogu čitati na leđnoj strani, iako glavna riječ nije u potpunosti sačuvana. Na plećima je savršeno jasno čitko: NEMISA." [1]

Velšani su porijeklom od tračkih Briga koji su nastanjviali i Germaniju i kroz vijekove od njih su se formirali polapski Sloveni. Velško NE znači STANJE KRETANJA I PROLASKA [2], a velško MIS znači VRIJEME JEDNOG PERIODA, MJESEC DANA [3]. Velško MIS nije ništa drugo vec osnova današnjeg ikavskog MISEC (ekavski: mesec, ijekavski: mjesec).

Tako NEMISA znači POKRETAČ DOBA, POKRETAČ VREMENA MJESECI, dakle je to SUNCE, SVETOVID (krilo na glavi i ptica na pojasu jasno svjedoče visin i let).

....

[1] Daniel Woge; Andreas Gottlieb Masch, Die gottesdienstlichen Alterthümer der Obotriten aus dem Tempel zu Rhetra am Tollenzer-See, Berlin, 1771, p. 77.

[2] William Owen Pughe, A National Dictionary of the Welsh Language: with English and Welsh equivalents, The thirdh edition, Volume II, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 370.

[3] Ib., p. 347.

DEURI ILI DERVANI - KELTI ILIRIJE

Ime ilirskog plemena DEUR je od DE + UR. Velško DE znači DIO [1], a velško UR je SUŠT, ČIST, RASAN [2]. Bretonsko DEURR znači ROBUSNI, HRABRI, PONOSNI. [3]

Drugo istorijsko ime DEURA je DERVANI (grčki: Δερβανοί). Velško DERW, korniško “DAR, DERU, DERO, armorikansko DERU znači HRAST [4]. Velško DERWIN znači HRASTOV [5], te su DERVANI isto što i HRASTIĆI.

Od DEURA je današnje prezime DEURIĆ, a tu su i prezimena DERIĆI i DERONJE.

I ne zaboravimo: VELŠANI ili KUMRI potomci su KELTSKIH BRIGA TRAČANA.

....

[1] William Richards, Welsh and English Dictionary (Geiriadur Cymraeg a Saeseneg), Caerfyrddin, 1832. p. 101.

[2] Ib., p. 270.

[3] Joseph Loth, Chrestomathie Bretonne (Armoricain, Gallois, Cornique), Paris, Emile Bouillon Libraire-Editeur, 1890, p. 469.

[4] William Owen Pughe, A National Dictionary of the Welsh language, Thirdh edition, Vol. I, Denbigh, Published by Thomas Gee, 1866, p. 561..

[5] Ib.

BADNJAK

BĀDHA (बाध), riječ sanskrita sa svim svojim značenjima: UZNEMIRAVATELJ, SMETNJA, MUKA, MUČENJE, BOL, NESREĆA, PREPREKA, TUGA, OZLJEDA, ŠTETA, OPASNOST, ISKLJUČENJE, NIŠTENJE. [1] Sanskritsko BĀDHANA (बाधन) i BĀDHAKA (बाधक) znače UGNJETAVANJE, UZNEMIRAVANJE. [2].

…………………………

[1] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 728.

[2] Ib.

KELTI BRIGI

Gospina trava (Hypericum androsaemum).

“Keltska rasa pripada porodici Arijaca i keltski jezik je grana arijskog govora.” [1]

“Kikoni, koji su takođe Gali i Brijanti (britanska plemena imaju isto ime) tukli su se sa Odisejem nakon pada Troje; i tvrdi se da su kimerijski Brigi iz Trakije otišli u Malu Aziju i postali Frizi. Oni su Briganti Britanije.” [2]

“Ptolomej, Tacit i Seneka kažu nam da su Briganti naselili Albion, koji je kad su oni pisali, bio dio ostrva iza Rimskog carstva: dakle su Briganti ondašnji Albini ili Albani.” [3]

Velšani su ogranak Briganta koji su porijeklom od tračkih Briga. Evo velike riječi velškog jezika:

- CRES = GRIJANJE, ZAPALJENJE, SPEČEN [4]
- CRESIAD = ZAPALJENJE [5]
- CRESIG = GRIJANJE, UPALA [6]
- CRESOL = ZAPALJIVO [7]
- CREST = SPEČEN [8]
- CRESTYS (od CRESTLYS) = GOSPINA TRAVA (Hypericum androsaemum) [9]
- CRESU = SUŠITI, PRŽITI, OPEĆI, OPALITI [10]
- CRESUR = UPALJENO [11]
- CRESTEN = SPEČENO, STVRDNUTO (KRESTA, KRASTA) [12]

Velšani su ogranak Briganta i velška riječ CRES (KR-ES) svjetlom svjedoči u zamračenom umu današnjih potomaka Briga u prostorima bivše rimske provincije Ilirije: KRES je VATRA, zar ne? Preko tri hiljade godina, možda i četiri od odlaska onih prvih Briga sa Helma i iz Male Azije u Britaniju, a eto još na obe strane živi sveta brigijska riječ CRES (KRES) i na Helmu i u Britaniji. Da li vama to išta znači, da li vam to išta kazuje, da li vama KRES išta svjedoči?

KRESNIK (rjeđe KRSNIK) je naš prehrišćanski BOG VATRE, BOG SUNCA. On je KRES, PRVA ISKRA koja rađa VATRU. KRES, KRESTA, KRESIVO, KRESNICA, KRESTJANI; IVANJSKI KRESI, PETROVSKI KRESI.

....

[1] John Evans, A Popular History of the Ancient Britons or the Welsh People, London: Elliot Stock, 1901, p. 6.

[2] John Pym Yeatman, The Shemetic Origin of the Nations of Western Europe; London: Burns and Oates, 1879, p. 213.

[3] John Knox, The History of the Reformation of the Church of Scotland; Preface by Mr David Buchanan, p. 28, Vol. I, Edinburgh, Printed for Oliver & Boyd, 1816,

[4] Daniel Silvan Evans, A dictionary of the Welsh language, Part 3, Carmarthen, W. Spurel & Son. London: Simpkin, Marshall & Co.; Bernard Quaritch. 1893, p. 908.

[5] Ib.

[6] Ib.

[7] Ib.

[8] Ib.

[9] Ib.

[10] Ib.

[11] Ib.

[12] William Owen Pughe, A dictionary of the Welsh language, Vol. I, London: Printed for E. Williams, 1803.

VRČ

Velški WRÇ = VISOK, ZAOBLJEN, OKRUGAL = VRČ. [1]

Velški WRCH = VISOK, ZAOBLJEN, OKRUGAL = VRČ. [2]

Od keltskog VRČ postala su prezimena VRČEVIĆ i VRČIĆ. Jugoistočno blizu Beograda je naselje VRČIN. U blizini Zadra u sjevernoj Dalmaciji je brdo VRČEVO na kojem je stara gradina.

....

[1] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, Vol. II, London: Printed for E. Williams, 1803.

[2] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, Vol. II, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 612.

ŠOP I NAROD ŠOPI

Šopi ili Šopovi je ime baklanskih domorodaca keltskog , tj. tračkog porijekla preslovenskog vremena. Šta znači ime ŠOP?

Ime ŠOP je od keltskog SOP koje se danas u nekim dijelovima Balkana kod potomaka Kelta (npr. u centralnoj Bosni) izgovara ŠOP: to je uvis začešljana kosa, a na keltskom gaeliku SOP znači KRESTA [1], što nije ništa drugo do simbolika značenja riječi keltskog KRES, tj. VATRA.Dakle, bukvalno značenje riječi ŠOP je VATRA, a ŠOPI su VATRENI.

Pošto se u VATRI, tj. KRESU, nalazi SILA, SNAGA, VRELINA, ŠOP je ujedno značenje SNAGE i ŽESTINE i to je ostalo u izrazu ŠOPI GA, tj. ZVEKNI GA, UDARI GA ŽESTOKO.

U narodu postoji izraz NAŠOPERIO SE, tj. NAKOSTRIJEŠIO SE, NAŽESTIO SE, RASRDIO SE. Ako je nekome vrh nosa uzdignuto savijen uvis, kažemo da ima zakofrčen ŠOPAV nos. U Poljskoj postoji naselje SOPOT sa izvorom termalne VRELE VODE i tu su BANJE, dakle SOP znači TOPLO, VRELO.

Keltsko SOP je i u toponimima SOPOT, SOPOTNICA, SOPOĆANI. SOP i ŠOP su istoznačne riječi.

....

[1] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. III, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 874.

KELTSKO SLOVO "R"

ДНОТАРУС (DIOTARUS, 105 – 40. g. st. e.)

= R

Na tamgi galskog kralja Diotarusa (105- 42-40. g. st. ere) nalazi se slovo **R** istog oblika kao slovo **R** u srednjevijekonoj bosanskoj azbuci. Isti znak **R** za keltsku riječ *righ* (kralj) nalazi se i na novcu Kelta Belovaka (Belovača?) iz sredine 1. v. st. ere. Izgledom se ovo se **R** razlikuje od grčkog slova **R** (P) istog vremena.

Da su do srednjeg vijeka bosanski pisari čuvali samo staro slovo R, to nema smisla, nego su imali cijelu azbuku još od vremena galskog kralja Diotarusa i vremena Kelta Belovaka. Ovo **R** bosančice nije jedino slovo koje se razlikuje od slova crkvenoslovenske ćirilice.

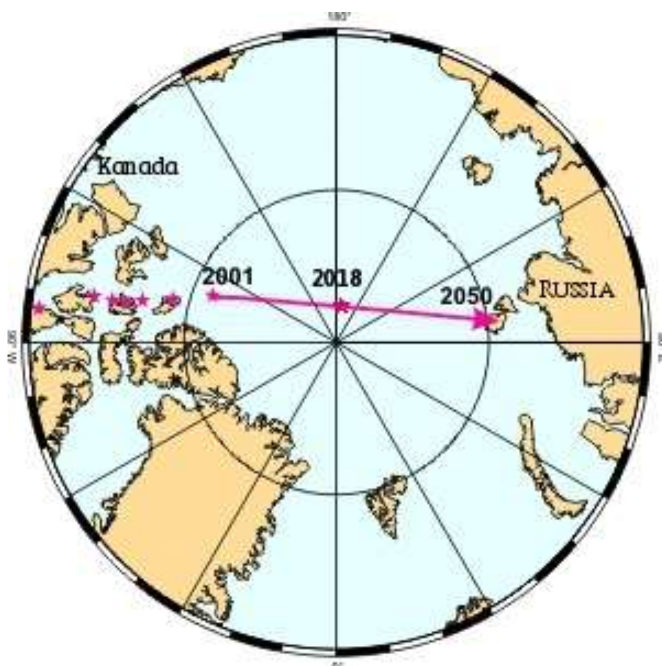

Lapidarna pismena na bosanskim natpisima.

Latinska pismena	Bosanska pismena		
	XIV. vijek	Početak XV. vijeka	Konac XV. vijeka
P R	⊓ Þ	⊓ Þ Гº	⊓ Þ

I da napomenemo: natpisa na tkz. "bosančici" ima i na srednjevijekovnim stećcima po Srbiji i to je jedan od razloga zašto je progrčka SPC masovno uništavala i još uništava te spomenike.

MAGNETNI POL I PROMJENA KLIME

Magnetni pojas Zemlje odbija Sunčevu radijaciju (svjetlost) od Zemlje. Pošto je na magnetnim polovima magnetna sila najjača, tu se Sunčeva radijacija najviše odbija.

Sjeverni magnetni pol sa kanadske strane već je za oko 10 stepeni prešao na sibirsku stranu i to će izazvati zahlađenje u Evropi, naročito u Rusiji. Istovremeno ce dolazi do povećanja temperature u Sjevenoj Americi.

U Kanadu sve više stiže topla južna struja vazduha iz Pacifika, Meksičkog zaljeva, pustinja Teksasa i Arizone (naučne budale to zovu "global worming"). Uz sve to pojačana je aktivnost Sunca. Takođe unutrašnja temperatura Zemlje polako raste te u dnu okeana dolazi do jačeg grijanja vode (tkz. El Ninjo).

GREŠKE GREGORIJANSKOG I MILANKOVIĆEVOG KALENDARA

Gregorijanski kalendar je sunčani (tropski) kalendar, jer mjeri vrijeme punog kruga Zemlje oko Sunca. Julijanski kalendar je zvjezdani (sideralni) kalendar, jer mjeri puni krug Zemlje u odnosu na zvijezde i zbog tačnosti mjerenja vremena julijanskim kalendarom astronomi koriste julijanski kalendar.

Početak proljeća po julijanskom zvjezdanom kalendaru dešava se tek nakon 11 minuta i 14 sekundi (11,23333333 minuta) iza početka proljeća po tropskom sunčanom kalendaru. Ta razlika od 11 minuta i 14 sekundi godinama se skuplja i izaziva pomijeranje datuma godišnjih doba u zvjezdanom julijanskom kalendaru: svakih 128 godina početak godišnjih doba pomjera se za jedan dan na niži kalendarski datum. Tako se za 10.000 godina trajanja vremena od početka stvaranja svijeta do hrišćanske ere prvi dan godišnjih doba pomjerio kroz kalendar za 78,009 dana.

Do sredine 325. godine i vremena održavanja Prvog vaseljenskog sabora u Nikeji prvi dan godišnjih doba pomjerio se na niži datum za 2,531 dana i to je 80,54 dana pomjera od početka stvaranja svijeta.

Da bi se izbjeglo ovo pomijeranje i da bi početak godišnjih doba ustalili na istom datumu, Rimokatolička crkva 1582. godine odbacuje zvjezdani julijanski kalendar i uvodi sunčani ili tropski, gregorijanski) kalendar.

I pogledajmo sad ovo: astronomi prvih vijekova crkve znali su i svojim računima potvrdili da je prvi dan zime na zimski solsticij u vrijeme Hristovog rođenja bio 25. decembra ondašnjeg julijanskog kalendara. I to je

uzeto kao dan rođenja Isusa Hrista, Sunca Pravde. Od tog 25. decembra do 1582. godine zimski solsticij se pomijerao kroz kalendar svake godine za 11,23333333 minuta:

1582 godine po 11,23333333 minuta je 17.771,13333 minuta = 296,1855555 časova = 12,34106481 dana = oko sredine 13. dana. Ako od polovine dana 25. decembra julijanskog odbrojimo sredinu 13. dana, to pada na polovinu 12. decembra julijanskog i to je bio 25. decembar 1582. godine gregorijanskog kalendara, tačno na dan rimokatoličkog Božića po tada tek usvojenom gregorijanskom kalendaru.

Ali, još te 1582. godine Rimokatolička crkva je tvrdila da je zimski solsticij sa prvim danom zime 1582. godine bio 22. decembar gregorijanskog kalendara. To bi značilo da je te 1582. godine julijanskog kalendara prvi dan zime bio 9. decembra julijanskog kalendara, a to po julijanskom kalendaru tek odgovara prvom danu zime u vrijeme 20. vijeka i gregorijanskom datumu 22. decembra. Provjerimo:

2000 godina po 11,23333333 minuta = 22.466,66666 minuta = 374,4444444 časova = 15,60185185 dana = oko sredine 16. dana od 25. decembra julijanskog kalendara i to pada na 22. decembar gregorijanskog kalendara.

Govore kako je Rimokatolička crkva ravnala svoj kalendar prema vremenu 325. godine kad je bio Prvi vaseljenski sabor:

“Papa Gregori XIII odredi da napravi ispravku vraćajući nazad na datum Nikejskog sabora 325. Hrišćanske ere. To je bio samo razlog za izbacivanje 10

dana u oktobru 1582. i 11 dana septembra 1752. je bilo nužno.” [1]

Da vidimo koliko se prvi dan zime pomjerio za ovih 325. godina:

325 x 11,23333333 = 3650,8333332 minuta =

= 60,472222 časova = 2,535300925 dana = sredina 3. dana od 25. decembra početkom hrišćanske ere i to je 22. decembar julijanskog kalendara.

Svi govore da je od 325. godine do 1582. godine, kao godine uvođenja gregorijanskog kalendara, prvi dan zime pomjeren za 10 dana i to se lako provjerava:

1582 – 325 = 1257 godina

1257 godina po 11,23333333 minuta je 14120,3 minuta = 235,3383333 časova = 9,805763886 dana = 10. dan od 22. decembra julijanskog kalendara. Držeći se onih 11,23333333 minuta za svaku godinu razlike papini astronomi su tačno izračunali 10 dana pomijeranja zimskog solsticija od 325-1582. godine. Odbrojmo li od sredine 22. decembra julijanskog kalendara deseti dan, to pada na 12. decembar, eventualno 11. julianskog što je 25. (eventualno 24.) decembar gregorijanskog kalendara 1582. godine, tačno na rimokatolički Božić 1582.

Po astronomskom računanju tropskog gregorijanskog kalendara prvi dan zime morao je ostati fiksiran na 25. decembru 1582. kad je rimokatolički Božić, ali nije ostalo tako, jer nije ni bilo tako, nego su oni sebi dali tri dana fore za tih 418 godina do 2000. godine. To je lažirani kalendar i lažan je isto kao i Milankovićev kao navlakuša za ortodokse, a razlikuje se od gregorijanskog samo 2 sekunde godišnje.

1580	Mar 10	Dec 11	8:51 am LMT
1581	Mar 10	Dec 11	2:48 pm LMT
1582	Mar 10	Dec 11	8:36 pm LMT
1583	Mar 11	Dec 12	2:24 am LMT
1584	Mar 10	Dec 11	8:20 am LMT
1585	Mar 10	Dec 11	2:04 pm LMT

Od prvog dana zime 25. decembra gregorijanskog kalendara ili 12. decembra julijanskog kalendara 1582. godine do 20. vijeka prvi dan zime pomjerio se na 22. decembar i već od 2000. godine ustaljen je na 21. decembru gregorijanskog, tj. na 8. decembru julijan-skog kalendara, samo na prestupne godine pada 20. decembra. Već od 2040. prvi dan zime sve češće počinje da pada na 20. decembar, jer svakih 128 godina prelazi na niži datum.

Od 1582. do 2070. godine je 488 godina. To je pomjer za skoro puna 4 dana i već povremeno počinje da pada na peti dan 20. decembra. Dakle se prvi dan zime pomjera i kroz gregorijanski i kroz Milankovićev kalendar i sve priče o tačnosti ovih kalendara samo su velika propaganda. Kalendar bez zvijezda ne može.

………………………

[1] Philip Alexander, The calendar: its history, structure and improvement, Cambridge, The University Press, 1921, p. 23.

Link ka kalkulatoru za provjeru datuma ekvinocija i solsticija:
https://www.timeanddate.com/calendar/seasons.html

ILIRSKI BOG ZAN JE STARIJI OD ZEVSA

Sanskritsko SAN (सन्) = DOBITAK, DAVANJE, DOBIJANJE, POSJEDOVANJE, UŽIVANJE, ZANOS; UZASTOPNO TRAŽENJE ISPUNJENJA ŽELJE I ZAHTIJEVA [1].

Sanskritsko SAN je srpsko SAN koje je dalo ZAN u riječi ZANOS, ZANOVIJET, ZANOVIJETATI, ZANAT, ZANIMANJE, ZANIJETI.

Od SAN je muško vlastito ime SANDALJ, prezimena SANKOVIĆ, SANDALJ i SANDIĆ, te selo SANDALJ kod Valjeva. Na grbu srednjevijekovne hercegovačke vlastele SANKOVIĆA nalazi se simbol BOGA SANA ili ZANA. BOG SAN ili ZAN je pelaški DOMATRIOS: DOM VATRE, tj. SUNCE.

Grb Sankovića: dom hore (vremena) i vatre.

Starokeltsko SAN znači SVET [2]. Starokeltsko SANAS je RJEČNIK [3], a gaelik SANAS je ZANAT, ZNANJE, NAUKA [4].

Velško SAN znači GLEDANJE, ZURENJE [5]. Velško SANT je SVET [6].

SANCUS je sabinski Herkules. Latinski SANCIO znači PRAVILO, PROPIS, ZAKON; latinsko SANCTUS je neko ili nešto što je dekretom proglašeno SVETIM.

Još prije ZEVSA bio je na drevnom Helmu (Balkanu) bog ZAN:

“Držim, dakle, da je bio drevni ilirski nebeski bog, koji se pojavljuje na zapadu Jadrana kao Janus, na istoku kao Zan. Kroz istorijsko vrijeme Janus je potisnut Jupiterom, u ranije vrijeme Zan je potisnut Zevsom.” [7]

"U našem traganju za grčkim ekvivalentom prirodno se okrećemo oskudnim ostacima dorske literature i dorskim natpisima, kovanicama, itd., budući da su Dorci, kao što Sir W. Ridgeway s pravom insistira, bili starosjedioci ilirskog plemena." [8]

Persijsko ZANG je SUNČANI ZRAK [9]. Persijsko ZANDĪ je OBOŽAVATELJ VATRE [10].

Sa Helma riječ je preko svog naroda stiga do vedskih vremena i prostora Indije i širom Evrope.

ZAN bješe BOG HELMA, a ZANOSNI ZANOVIJET i danas čuva njegovo ime.

....

[1] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 1140.

[2] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. III, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 787.

[3] Ib.

[4] Ib.

[5] William Richards, Welsh and English Dictionary (Geiriadur Cymraeg a Saeseneg), Caerfyrddin, 1832, p. 246. p.

[6] Ib.

[7] Arthur Bernardh Coock, Zeus: a study in ancient religion, Vol. II, Part I, Cambridge, The University Press, 1925, p. 353.

[8] Ib., p. 341.

[9] Francis Joseph Steingass, A Comprehensive Persian-English Dictionary, Asian Educational Services, New Delhi, Chennai, 2005, p. 626.

[10] Ib.

SLOVENSKI PRAZNIK "MASLENICA"

Praznika MASLENICA posebno je poštovan kod Istočnih Slovenna i bio je posvećen dolasku proljeća. Zašto je nazvan MASLENICA?

Uporno ponavljam da je većina Slovena keltskog, odnosno tračkog porijekla, ali debilima to na jedno uvo uđe, na drugo izađe. Bjelorusko МАСНИЦЯ, rusko i ukrajinsko МАСЛЕНИЦА su iz keltskog (tračanskog) jezika:

a) velško MAS = NAPREDAK, POLAZAK, ZANOS, USHIĆENJE [1]
b) velško MASW, MASWY = LAK, SVIJETAL [2]
c) starokeltsko MAS = ODLIČAN, UZVIŠEN, KRASAN, KRUŽAN [3]
d) starokeltsko NI = STANJE, SUŠTINA [4]
e) starokeltsko CA = KUĆA, STAN, BORAVIŠTE [5]

Bog zoroastranizma je AHURA MAZDA ili HORMAZD, kreator i BOG SUNCA: keltsko MAS odgovara persijskom MAZ i imenu MAZD. Keltski Parsi, kasniji Parisi, osnivači su Persije i Pariza.

Srpsko MASLINA i MAST imaju osnovu MAS jer i po boji i po namjeni i MASLINA i MAST znače sve kao i keltsko MAS: MAST je bila glavni izvor SVJETLOSTI u lampama drevniih vremena.

a) МАСНИЦЯ < МАС + НИ + ЦЯ
b) МАСЛЕНИЦА < МАС + ЛЕНИЦА

LENICA je hipokoristika od LENA što je skraćeno od JELENA koje znači SVJETLOST, SJAJ.

....

[1] William Owen Pughe, A National Dictionary of the Welsh Language: with English and Welsh equiva-

lents, The thirdh edition, Volume II, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 330.

[2] Ib.

[3] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 635.

[4] Ib., Vol. II, p. 698.

[5] Ib., Vol. I., p. 144.

PAG, ŠPAG I PAGAN

O riječi ŠPAG (UŽE) Petar Skok kaže:

"ŠPAG 1, gen. špaga i špaga m (Rab, Božava, Mljet, Dubrovnik) = Špaga f (ŽK; 1639, Zagreb) = slov. špaga 'kanafa (v.), žnora'. Od tal. SPAGO, nepoznatog podrijetla." [1]

I kaže Skok da ŠPAG potiče od talijanskog SPAGO (od ega su u ŠPAGETE dobile ime). Od tog talijanskog SPAGO potiče i novogrčko SPAGGOS (σπάγγος), te Skok tvrdi da se porijeklo toj riječi ne zna. Je li moguće da se to zaista ne zna, ili, možda, to ne smije da se zna?

Na mnogim stećcima nalazi se motiv ŠPAGA ili UŽETA kao simbola MJERE VREMENA. Da li je ŠPAG slučajno dobio značenje MJERE, ili je to značenje u samom njegovom imenu: ŠPAG?

Pogledajmo: S PAG. Prijedlog **S** upućuje da je riječ ŠPAG povezana S PAGOM, ali šta je PAG? Ima u Jadranu ostrvo PAG, ali ni to niko ne zna šta znači. Niko ne zna šta znači ime PAG?

U keltskom gaeliku osnova PAG nosi sljedeća značenja:

- PAG = POG [2]
- POG = POLJUBAC [3]

Evo šta osnova PAG znači u kanariskom (Kannada) jeziku koji je narodni, a ne vedski saskrit:

- PAGGA = ŠPAG, UŽE [4]
- PAGALU = DNEVNO VRIJEME [5]
- PAGAL-EREYA = SUNCE (“ereya” znači ”gospodar”) [6]

Pošto kanarisko EREYA znači GOSPODAR, STARJEŠINA (engleski "master"), dakle se u prvoj riječi PAGAL nalazi značenje SVJETLOST, VATRA ili SUNCE.

Sanskritsko BHAGA (भग) je BOŽANSKI ZAŠTITNIK, MILOSTIVI GOSPODAR. Od prakritskog BHAGODI (božanstvo) je PAGODA.

Pogledajmo i kako su postale ove srpske riječi:

a) PAG > PAGITI > PAZITI > PAZTI > PASTI > PASTIR;
b) PAG > PAGNA > PAŽNJA

I šta je PAG? PAG je GLEDATELJ, PAZITELJ, ČUVAR. Ko čuva život na Zemlji? SUNCE čuva, odnosno BOG kroz SUNCE i to je gaelik PAG što znači POLJUBAC, jer SUNCE LJUBI ZEMLJU. U kanariskom PAG je DNEVNO VRIJEME, SUNCE.

Ono što je S PAGA je SPAG, tj. ŠPAG i to je MJERA, jer je SUNCE MJERA VREMENA.

Pošto je Sunce PAG, obožavatelj PAGA je PAGAN ili PAGANIN. Istina, oni tvrde da je to od latinskog PĀGUS (selo), ali ne kažu da je to latinsko PAGUS od starijeg PAG što znači ČUVAR, PAZITELJ, jer je selo GLEDATELJ, PAZITELJ i ČUVAR stanovika.

....

[1] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973, str. 408.

[2] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 714.

[3] Ib., Vol. III, p. 730.

[4] William Reeve, A Dictionary Canarese and English; Revised, Corrected and Enlarged by Daniel Sanderson, Bangalore: The Wesleyan Mission Press, 1858, p. 620.

[5] Ib., p. 619.

[6] Ib.

KONTRAVERZE SVETOG PISMA

U Prvoj Mojsijevoj knjizi piše:

"A Enoh poživje šezdeset i pet godina, i rodi Matusala; A rodiv Matusala poživje Enoh jednako po volji Božjoj trista godina, rađajući sinove i kćeri; Tako poživje Enoh svega trista i šezdeset i pet godina; I živeći Enoh jednako po volji Božjoj, nestade ga, jer ga uze Bog." *(1. Moj. 5, 19-24)*

"Vjerom bi Enoh prenesen da ne vidi smrti; i ne nađe se, jer ga Bog premjesti, jer prije nego ga premjesti, dobi svjedočanstvo da ugodi Bogu." *(Jevrejima, 11, 5)*

Enoh nije umro, nego je uznesen na nebo. Prorok Ilija takođe biva odnesen na nebo:

"I kad iđahu dalje razgovarajući se, gle, ognjena kola i ognjeni konji rastaviše ih, i Ilija otide u vihoru na nebo." *(2. Carevima 2, 11)*

Ilija se čak javio Isusu na gori Tavoru:

"I ukaza im se Ilija s Mojsijem gdje se razgovarahu s Isusom." *(Marko,9,4)*

"I gle, ukazaše im se Mojsije i Ilija, koji s njim govorahu." *(Mate,17,3)*

I nakon svega Isus kaže ovako:

"I niko se ne pope na nebo osim koji siđe s neba, sin čovječij koji je na nebu." *(Jovan, 3, 13)*

Ako Enoh i Ilija nisu otišli na nebo, a Isus kaže da nisu, a gdje su? Na nekom kosmičkom matičnom brodu ili na nekoj planeti u kosmosu ovog ili nekog drugog svijeta?

DOROS, DOROŠI I DOROSLOVCI

Keltski (gaelik) PRO = GRUB, PRODORAN, SILAN. [1] Starokeltski DOR = PROLAZ, VRATA, KAPIJA. [2]

PRO + DOR > PRODOR

Na vrhu jednog visokog stjenovitg brda na Krimu postojao je utvrđeni drevni grad DOROS. Pošto keltsko DOR znači PROLAZ, VRATA, KAPIJA, a keltsko (gaelik) OS znači GORE, VISOKO [3], ime grada DOROS je keltsko:

DOR + OS > DOROS = VISOKI PROLAZ, VISOKA VRATA, VISOKA KAPIJA. Po nazivu DOROS su srpska prezimena DORIĆ, DOROŠKI i DOROŽANIN.

Keltski (gaelik) LAS = SVJETLO [4]

LAS = LASACH = RAZDRIJEŠENO [5]

PRO + LAS > PROLAS > PROLAZ

Keltski (gaelik) RAS = LJUTNJA, BIJES, GNJEV [6]

RAS + DOR > RASDOR > RAZDOR.

RAS+ LAS > RASLAS > RAZLAZ

Keltski (gaelik) SLOB = BRANA, NASIP [7]

DORO + SLOB > DOROSLOB = PROLAZ KA BRANI, PROLAZ KA NASIPU:

DOROSLOB > DOROSLOV > DOROSLOVAC = domorodačko srpsko prezime u Vojvodini. U Bačkoj kod Sombora je selo DOROSLOVO.

…………………………

[1] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. III, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 737.

[2] Ib., Vol. I, p. 352.

[3] Ib., Vol. II, p.712.

[4] Ib., Vol. II, p. 570.

[5] Ib.

[6] Ib., Vol. III, p. 750.

[7] Ib., p. 855.

KELTI MATARUGE

I danas postoje potomci Kelta pod imenom MATARUGE:

a) keltski (gaelik) MATA = VELIK, MRGODAN, MRAČAN [1]
b) keltski (gaelik) RUG, RUGA = SPLETEN, PLETENICA; STAR, GRUB [2]

MATA + RUG > MATARUG = MRGODNI VELIKIH PLETENICA (PERČINA).

MATA + RUGA > MATARUGA = MRAČNI, STROGI VELIKIH PLETENICA (PERČINA).

....

[1] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 635.

[2] Ib., Vol. III, p. 776.

ILIRI ARDIAEI

Ilirsko pleme ARDIAEI bili su Kelti, tj. Tračani i evo značenje njihovog imena u keltskom gaeliku:

- àrd = visok, silan, moćan, vrhovni [1]
- àrd = vođa, uglednik [2]
- àrdaich = veličanje [3]

Ardiaei = ugledni, moćni, visoki, vrhovni.

....

[1] Edward Dwelly, A Gaelic dictionary, Vol. I, Published by: Herne Bay: E. Macdonald & Co, 1902-, p. 44.

[2] Ib.

[3] Ib.

GRAD MEDUN

Drevna ilirska tvrđava MEDUN u Crnoj Gori. Velško MEDDU znači BITI MOĆAN, IMATI KOMANDU. [1]

“MEDION. [METEON]” [2]

“METEON, grad Labeata, u koji je Gentijus premjestio svoju ženu i porodicu (Liv. xliv, 32; Medion, Geogr. Rav.).” [3]

“Medunum, dalmatinski grad, ili Medeon koji spominje Livije.” [4]

U nekim latinskim prepisima i prevodima Livijevog spominjanja MEDIONA piše METEON, MEDEO, u nekima MEDEON, kod nekih je MEDION. MEDION je keltska složenica:

a) keltsko (gaelik) ME = NUDILAC, DAVALAC [5]
b) keltski (gaelik) DEO = SVJETLOSNI ZRAK, ŽIVOT, VIĐENJE [6]
c) keltsko (gaelik) DION = ŠTIT, ZAŠTITNIK, ČUVAR, BRANILAC, SPASILAC [7]

ME + DION > MEDION = DAVALAC ODBRANE, DAVALAC ZAŠTITE, DAVALAC SPASENJA.

MEDION = MEDUNUM = MEDUN

Keltsko (gaelik) DUN = VIS, BRDO, TVRĐAVA [8].

…………………………

[1] William Owen Pughe, A National Dictionary of the Welsh Language: with English and Welsh equivalents, The thirdh edition, Volume II, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1873, p. 334.

[2] William Smith, Dictionary of Greek and Roman Geography, Vol. II, London: John Muray, 1873, p. 305.

[3] Ib., p. 349.

[4] Daniele Farlato, Illyrici Sacri, Tomus Primus, Index Rerum, Venetiis, 1750, p. 768.

[5] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 636.

[6] Ib., Vol. I, 329.

[7] Ib., p. 339.

[8] Ib., p. 373.

ILIRSKI KRALJ GENTO

Gentiana lutae, jedna iz roda gentian.

U ilirskog plemena Ardeji bio bio kralj sa imenom GEN-TO, latinski GENTIUS (starogrčki: Γένθιος). Vladao je u vremenu 181–168. g. st. ere.

"GENTIĀNA ~ae, f. [app. Illirian] One or other species of the plant gentian." [1]

Ime biljaka iz roda GENTIANA (GENTIAN) istog je postanja i značenja kao i ime kralja GENTE (GENTIUSA).

U govoru seoskog stanovništava srednje Bosne još postoji riječ GENTA i izraz ZGENTO SE što znači ZBOTAVIO SE, ZAOKRUŽIO SE, tj. UDEBLJAO SE. Kad su se sa igranja po snijegu djeca vraćala u kuću noseći snijeg na pantalonama i vunenim čarapama, žene su im ljutito govorile: "Metlu u šake i prvo te gente otresi!"

GENTA je sinonim riječi *bota*, a *bota* je ono što je OKRUGLO, GRUDASTO. Od korijena GEN- su toponimi GENOA i GENEVA.

Kod ljudi i životinja GENTA se uglavnom klati, MLATI, UDARA bilo da je u muška, bilo da je u ženska GENTA. Čovjekova GENTA je u gaćama, dok su u žena GENTE dojke i kukovi.

Vuk je zabilježio riječi GENUTI, GÉNEM sa značenjem UDARATI, MLATITI, TUĆI [2]. Starokeltsko GEN je MAČ i njime se UDARA, MLATI, TUČE [3], a sve je to od toga što GENTE vise pa mlate i udaraju klateći se. Daničić je zapisao riječ GÈNDÂR značenju ĐERDAN [4]: "Gendar zveči, a papuče klepuću".

Osnova u riječi GENTA je GEN i od tog su izvedene sve grčke i latinske riječi sa značenjem ROD, RASA, FAMILIJA i sl. U osnovi GEN korijen je GE- i to je isti korijen koji se nalazi u tračkom GERMA (toplo, vruće, vatra), a nalazi se i u latinskom GERM što znači

SJEME, PUPOLJAK, KLICA. Od ilirskog GE- izvedeno je grčko GAĨA (ZEMLJA).

Bukvalno značenje korijena GE- otkriva nam kanariski jezik, ogranak sanskrita: kanarisko "geṇḍe" znači "penis" [5], a "geṇṭe" je "korijen", "izvor" [6], "géḍidu" je "orati" [7], a "gédára" je "uzorano polje" [8].

Dakle: GE- > GEN > GENTO i bukvalno znači JAK, SNAŽAN, SILAN, MOĆAN, a riječ GENTA ostala je u jeziku naroda srednje Bosne još od vremena Ilira.

....

[1] Oxford Latin Dictionary, Oxford, At The Clarendon Press, 1968, pg. 760.

[2] Vuk Stef. Karadžić, Srpski rječnik istumačen njemačkijem i latinskijem riječima, Četvrto državno izdanje, Beograd, Stamparija Kraljevine Jugoslavije, 1936, st. 88.

[3] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, pg. 489.

[4] Đura Daničić, Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Dio III, JAZU, Zagreb, 1880-1882, str. 127.

[5] W. Reeve, A Dictionary Canarese and English; Revised, Corrected and Enlarged by Daniel Sanderson, Bangalore: The Wesleyan Mission Press, 1858, pg. 388.

[6] Ibid.

[7] Ibid. pg. 39.

[8] Ibid.

KELTSKO PLEME MATAGUŽE

Opet pleme ilirskih Kelta:

a) keltski MATA = VELIK, TUROBAN, MRAČAN, MRGODAN [1]

b) starokeltski GUS = OŠTRINA, ŽESTINA; SILA, SNAGA, GUSARI [2]

MATA + GUS > MATAGUS > MATAGUSI > MATAGUŽI

....

[1] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 635.

[2] Ib., p. 535.

XΛM

Keltski broš (Krivi Vir, Boljevac, Zaječar, Srbija).

O porijeklu slova **M**:

“To sumersko porijeklo sada je jasno prikazano kao slogovni piktogram **M**, **Mad** ili ***Mat***, 'planina', prikazujući dva brda u kojima je finalni suglasnik projavljen (kao prethodno opisan pod **K**), ostavljajući abecednu vrijednost kao **Ma** ili **M**. I ovaj slovo-znak je viđen da čuva odlike nj'egovog originalnog piktografa od dva brda sve do današnjih dana.” [1]

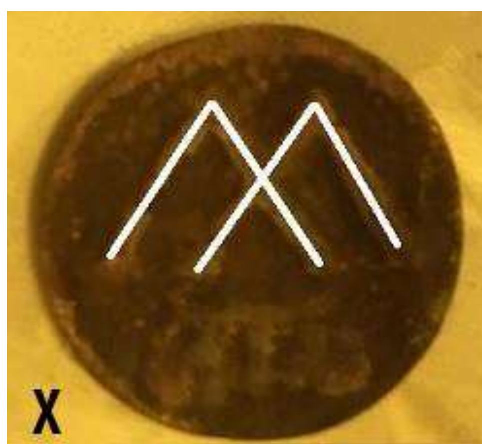
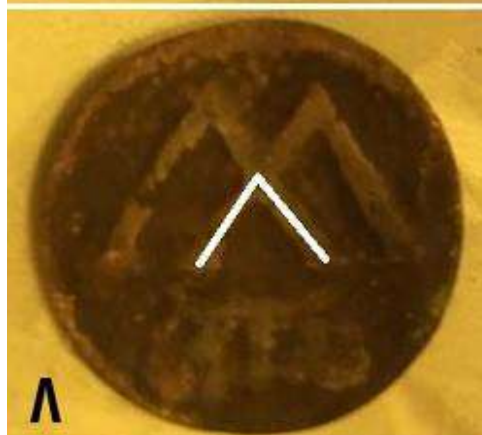
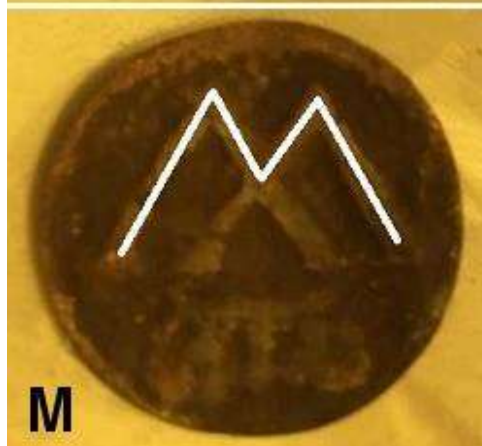
“Vrijednost ‘mad’ najvjerovatnije je za ‘mada’ = originalna riječ od *mâtu* ‘područje, oblast’.” [2]

Englesko MOUNT, anglosaksonsko MUNT, francusko MONT, latinsko MONTEM znače BRDO, VIS, PLANINA [3]. Ali, u staroengleskom, u staroanglosaksonskom, u starosaksonskom, u staroholandskom i staroislandaskom BRDO je bilo HOLM [4]. Odakle ta riječ u svim nabrojanim starim jezicima? To je iz jezika Tračana, jer tračansko HLM značilo je BRDO, VIS, PLANINA. Kad su od srednjeg vijeka i kroz srednji vijek u Germaniju, Holandiju, Britaniju i Island počeli stizati Angli i Normani (Vikinzi), tu su zatekli potomke Tračana sa tračkim jezikom i zato je u staroengleskom HOLM značilo BRDO, VIS, PLANINA.

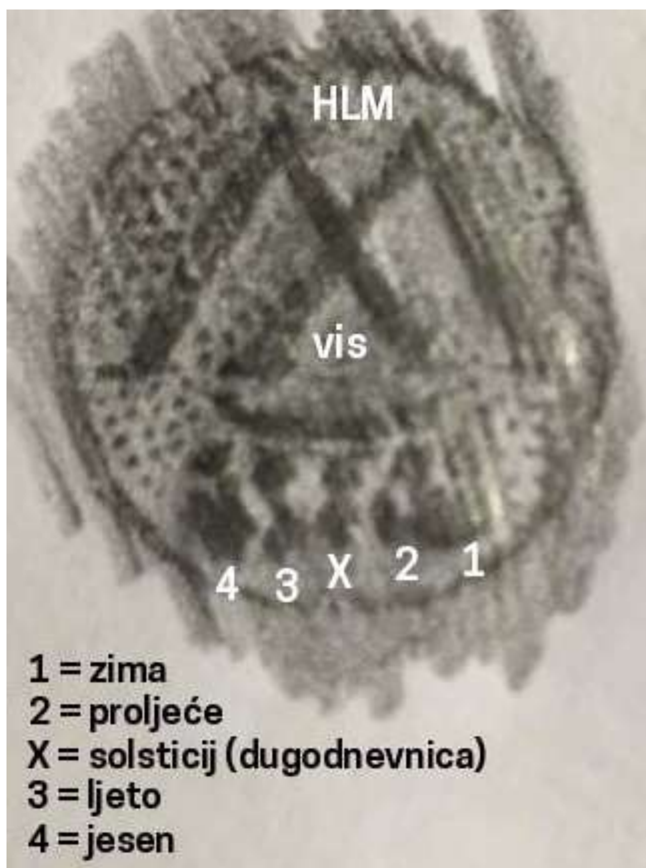
Kod Velšana, direktnih potomaka tračkih Briga, staro tračko HLM dalo je HELM (danas samo u značenju STOG, PLAST [5]) i to su stara imena BALKANA:

“HUM, gen. huma (1388, Vuk), sveslav. i praslav. *Hъlmъ, ‘sinonimi: brežuljak, glavica’”. [6]

Pogledajmo prikaz na metalnom keltskom brošu prečnika oko 2.5 cm, nađenom na lokalitetu Krivi Vir, u Srbiji (opština Boljevac, okrug Zaječar, izvorište Crnog Timoka). Na brošu je piktograf (tamga) sastavljen od tri slova: **X**, **Λ**, **M** = **XΛM**:

X

Λ

M

a) XΛM > XOΛM = HOLM (rueski i staroengleski)
b) XΛM > XEΛM = HELM (velški)
c) XΛM > XУM = HUM (srpski)

Piktograf stoji na VISU, na oltaru godine, na danu dugodnevnice ljetnog solsticija i prvog dana ljeta, na Sunčevoj planini i njenoj najvišoj nebeskoj tački sjevernog neba.

…………………………

[1] Laurence Austine Waddell, The Aryan Origin of the Alphabet, London, Luzak & Co., 1927, p. 38.

[2] John Dyneley Prince, Materials for a Sumerian Lexicon, Leipzig, J. C. Hinrichs'sche Buchhandlung, 1908, p. 229.

[3] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 380.

[4] Francis Henry Stratmann, A Dictionary of the Old English Language, Printed for the author by Kramer and Baum, Krefeld, 1867, p. 297.

[5] William Richards, Welsh and English Dictionary (Geiriadur Cymraeg a Saeseneg), Caerfyrddin, 1832. p. 176.

[6] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 694.

VRŠAČKI TANJIR I KELTSKI BROŠ

Od ovog piktografskog znaka postalo je slovo M. Pošto je to piktograf, njegov najstariji smisao je riječ XΛM što znači VIS, BRDO, PLANINA, jer se simbol sastoji od slova **X**, **Λ**, **M** (vidu sliku na 104. strani).

Značenje riječi XΛM:

a) XΛM > XOΛM = HOLM (staroengleski, staroanglosaksonski, starosaksonski, staroholandski i staroislandaski) = VIS, BRDO [1]
b) XΛM > XEΛM = HELM (velški) = STOG, PLAST [2]
c) XΛM > XУM = HUM (srpski)

Na tkz. "vršačkom tanjiru" iz neolitskog doba (1500-1300 g. st. e., Gradski muzej Vršac, slika iznad) nalazi se isti piktografski simbol kao i na spomenutom

keltskom brošu. Na *vršačkom tanjiru* je postavljanjem simbola ljetne dugodnevnice pojašnjeno na što se misli: to je PRVI DAN LJETA, DUGODNEVNICA, LJETNI SOLSTICIJ, SUNČEV VIS, VRH SUNČEVOG BRDA, VIS SUNČEVE PLANINE, jer je tu jednodnevna najviša godišnja tačka Sunca na sjevernom nebu u toku prvog dana ljeta. Međutim, Milan T. Stevančević za simbol XΛM na vršačkom tanjiru tvrdi da ovaj piktografski znak znači "dijagram energija Sunca u toku jedne kalendarske godine", jer pomenuti gospodin ne poznaje najosnovnija značenje simbola.

....

[1] Francis Henry Stratmann, A Dictionary of the Old English Language, Printed for the author by Kramer and Baum, Krefeld, 1867, p. 297.

[2] William Richards, Welsh and English Dictionary (Geiriadur Cymraeg a Saeseneg), Caerfyrddin, 1832. p. 176.

O KRSNOJ SLAVI I SRBSKIM LAŽIMA

U jeziku centralnoafričkih naroda LA znači VATRA [1], a LATAA je SUNCE [2]. U gaeliku LA znači DAN [3], dakle je to vrijeme PRISUSTVA SUNCA.

Sanskritsko LĀ (ला) znači DATI, DAVANJE [4]. Sanskritsko LAS (लस्) je SJAJ, SVJETLOST, BLJESAK. [5]

Ovo LA i LAS nalaze se u srpskim riječima LASNO, LAKO, ULASKAN, LAKIRAN, LATICA, ZLATO, LASTA, KLAS, GLAVA, SLAVA.

Sanskritsko VĀ (वा) znači IĆI; JAK, MOĆAN [6]. I pogledajmo:

a) LA + Z > LAZ = PUT
b) LA + ZA + TI > LAZATI = PUZATI, POLAKO IĆI
c) PRO + LAZ > PROLAZ

Ime LAZAR: LA + ZAR > LAZAR = SUNCA ZAR = SUNCA SJAJ;

Dakle srpsko ime LAZAR ne potiče od hebrejskog *Eleazar*, ali eto svi to tvrde, svi tako pišu i svi u to vjeruju, jer Srbi, bivši obožavatelji Sunca, postali su hrišćani, a hrišćanstvo je vjera proizašla iz judaizma. Ni jedna vjera ne počiva na stvarnoj istini, a sve što nije istina jeste laž. Tako Srbi hrišćani kroz svoju vjeru lažno nalaze svoj identitet među Judejima, baš kao što su Srbi rimokatolici lažno nasli svoj identitet među Hrvatima, a muslimani Bošnjaci, takođe bivši Srbi, svoj identitet lažno nalaze među Arapima.

Englesko BLAZ = PLAMEN, SJAJ, SVJETLOST. Englesko BLAST = EKSPLOZIJA, PRASAK. U obje engleske rijeci je stara osnova LAS.

Odakle potiče i šta znači riječ KRSNA? Potiče od iste osnove od koje je postala i riječ KRST i to je osnova KRS. Osnova KRS postala je od sanskritskog GHṚṢ (घृष्) što znači USJAJEN, SJAJAN [7] i korijen ove riječi je HṚṢ (हृष्) koje nosi značenje UZBUĐENJE, RADOVANJE, ZADOVOLJSTVO, ali znači i NAKOSTRIJEŠENE ČEKINJE [8]. Od osnove KRS postale su sljedeće srpske riječi:

a) KRS + AN = KRSAN > KRŠAN = DOBAR, NAOČIT SJAJNONEBESKI;
b) KRS + NO > KRSNO > KRZNO = (?);
c) KRS + MAN > KRSMAN, KRSMANOVIĆ (prezime) = SJAJNI ČOVJEK;

d) KRS + TAN > KRSTAN (vastito ime) = SJAJNA VATRA, SJANI SJAJ;

e) KRS + TEN > KRSTEN > KRSTEN = SJAJNA BOJA (duhovno očišćenje)

f) KRS + T > KRST = SJAJ

1. GHṚṢ > KHṚṢ > KRS = USJAJEN, SJAJAN;
2. HṚṢ > KHṚṢ > KRS + NO = KRZNO = NAKOSTRIJEŠENE ČEKINJE.

SUNCE je USJAJENO, a SUNČEVE ZRAKE su NAKOSTRIJEŠENE ČEKINJE. Dakle: KRSNA znači USJAJENA, SJAJNA.

A sad o značenju riječi SLAVA:

a) S + LA + VA > SLAVA = S VATROM IĆI = SA SUNCEM IĆI = SA SJAJEM IĆI = SA SVJETLOŠĆU IĆI;

b) S + LA + VA > SLAVA = SA VATROM MOĆAN = SA SUNCEM MOĆAN = SA SJAJEM MOĆAN = SA SVJETLOŠĆU MOĆAN;

Tako KRSNA SLAVA znači USJAJENA, SJAJNA SLAVA, tj. USJAJENA, SJAJNA SVJETLOST.

Dužnost pravog Srbina je da hoda SA SVJETLOŠĆU, SA SLAVOM, da je SA SLAVOM MOĆAN. Ovozemaljska SLAVA je SUNČEVA SVJETLOST, a duhovna SLAVA je ISTINA, POŠTENJE, DOBROTA, MILOST, LJUBAV. Svaka vjera bez ovoga je bezbožnost bez obzira u šta njeni dogmati vjeruju.

…………………………

[1] Arthur James Johnes, Philological proofs of the original unity and recent origin of the Human Race, Apendix A, London, Samuel Clarke, 1843, p. 4.

[2] Ib., p. 6.

[3] Ib., p. 7.

[4] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 899.

[5] Ib., 899.

[6] Ib., p. 910.

[7] Ib., p. 379.

[8] Ib., p. 1303.

LAŽI SRPSKIH ISTORIOGRAFA

Srpski istoriografi pišu da je car Dušan zauzeo, tj. okupirao romejske teritorije, te tako preskaču istorijsku istinu da su te teritorije do vremena cara Dušana bile oko 1500 godina pod Rimskom (romejskom) okupacijom. Na tim terotorijama živjelo je 80% tračansko, dakle srpsko domorodačko stanovništvo.

Pogledamo li priloženu kartu i Dušanovom carstvu pripojimo Dalmaciju, Bosnu, Albaniju, Bugarsku sa Carigradom i zapadni dio Male Azije (izostavićemo Slavoniju, Vojvodinu, Mađarsku i Rumuniju da ne kažu da pretjerujemo), tek tada ćemo zaokružiti srpski

životni prostor u vremenu cara Dušana i hiljadam godina prije toga.

Zašto srpski istoričari lažu da je Dušan zauzeo romejske teritorije, a neće da kažu istinu da je Dušan oslobodio stare srpske teritorije? Lažu jer su u službi Rimokatoličke crkve kao duhovnog i svjetovnog nasljednika Rimskog carstva (po crkvi tkz. Prvog Rima) i lažu jer su u službi Grčke i Srpske ortodoksne crkve kao duhovnih nasljednika Istočnog Rimskog ili Romejskog carstva (u crkvi zvanog Drugog Rima).

Kome su današnji Srbi predali svoje duše i svoju vjeru? Predali su arhijerejima ortodoksne SPC koja je samo duhovna ispostava Grčke ortodoksne crkve i

arhijereji SPC to ne kriju: od vremena ustoličenja patrijarha Pavla (Stojčevića) 1990. g. arhijereji SPC na svojim mitrama nose grb posljednjeg romejskog rimokatoličkog cara Konstantina Paleologa, a to nose i arhijereji Carigradske patrijaršije i Grčke ortodoksne crkve, jer su i jedni i drugi i treći duhovni i svjetovni nasljednici Romejskog carstva (svaka vojska na svojim kapama nosi znak svog vladara i državne ideologije).

I kome je služio car Dušan, a kome služe današnji Srbi? Dušan je oslobađao srpske zemlje od Romeja i bio je osnovao samostalnu srpsku crkvu. To su jedini razlozi zašto car Dušan, jedini od svih vladara Nemanjića, od SPC nije proglašen za sveca. I tu nema razloga za čuđenje, jer kako će Dušana romejskogrčka SPC proglasiti svecem? Nikad!

Hoće li današnjim i budućim Srbima pod vođstvom grkoortodoksne SPC ikada svanuti bolji dani? Ne, SPC radi na konačnoj realizaciji grčkog 3000-godišnjeg i crkvenog 1500-godišenjeg programa na istrijebljenju Srba.

SRPSKO PISMO: LATINICA ILI ĆIRILICA

Ovdje su slova latinske latinice i od nje starijeg brigijskog (frigijskog) pisma iz 9. v. st. ere. Brigijsko pismo je mješavina latinice i ćirilice.

Brigi su Tračani i to istorija zna. Istorija takođe zna da su se Brigi raširili širom Evrope od Bliskog istoka i Male Azije, Kaspijskog jezera pa preko Ukrajine, Karpata i Germanije na zapad sve do današnje Irske, Škotske i Islanda. Najveći dio današnjih Srba porijeklom je od Briga, tj. Tračana, manji dio je od Skita i najmanji dio je od Grka. I kažite mi sad: da li je latinica dio srpske

Latinica	Frigija 9.v. st. e.	Latinica	Frigija 9.v. st. e.
A		O	
B		P	
D		Q	(X?)
E		R	
F		S	
G		T	
		Ti	
H		U,V	
I			
K		W	
L		X	
M		Z	
N			

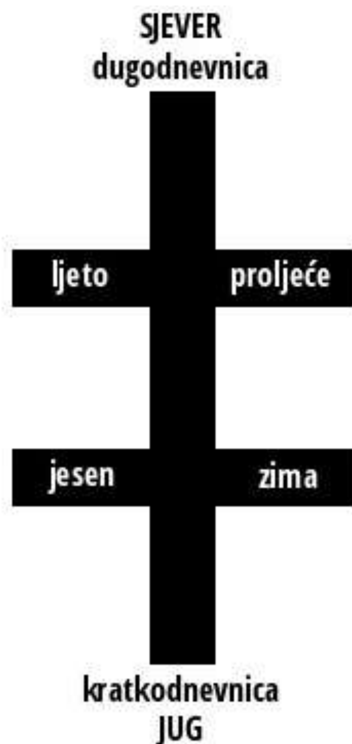
kulturne bašine i zašto se u Srbe ubacuje tolika mržnja prema latinici? To je zato što Srbe kroz SPC vode Grci i Vatikan, najveći brisači srpske istorije, najveći brisači srpske pameti i najveći genocidni brisači postojanja Srba.

I koje pismo je izvorno srpsko pismo? Odgovor je na priloženoj slici!

....

Frigijsko pismo preuzeto iz knjige: Laurence Austine Waddell, The Aryan Origin of the Alphabet, Plate I-II, London, Luzak & Co., 1927.

DVOSTRUKI KRST VREMENA

Veliki lažovi i neznalice simbologije dupli krst godine (‡, ǂ) proglasiše " vinčanskom znakom srpskog narodnog kalendara" i dadoše mu značenje galaktičkog meridijana na kojem su Đurđevdan i Mitrovdan kao simboli dva godišnja doba, a poprečne linije njima su "energije sunca". Svakom djetetu ranog osnovnoškolskog uzrasta lako je objasniti smisao duplog krsta:

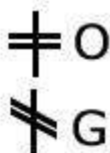
a) vertikala je nebeski pravac sjever-jug,

b) dva kraka donje prečke simboli su jeseni i zime,

c) dva kraka gornje prečke simboli su proljeća i ljeta.

Znajući to, tvorci romejskog crkvenog kalendara znak dvostrukog krsta stavljaju ispred datiranih godina kao simbol za riječi VRIJEME, GODINA: **ǂ**.

Zašto u spisima znak duplog krsta nije ovako uspravan: **‡**, nego je nagnut: **ǂ**? Uspravan znak (**‡**) je simbol vremena uopšte, a nagnuti znak je simbol jedne određene, datirane godine.

Ogam (ogham) pismo

U jednoj od tabela vinčanskog pisma Radivoje Pešić znaku **ǂ** određuje glasovnu vrijednost slova **J** [1], u drugoj tabeli pokazuje rasenski znak **ǂ** kao glasovna vrijednost latinskog **Z** [2], a u trećoj tabeli znak **ǂ** je dvoglas **PA** [3].

Kao slovni znak dupli krst postojao je i u tajnom pismu keltskih druida: u uspravnom položaju sa horizontalnim prečkama to je slovo **O**, a sa kosim prečkama je slovo **G**. Pogledajmo ove keltske (gaelik) riječi:

- starokeltsko OGH = ČIST [4] (upućuje na srpsko "oganj", Sunce),

- GABH = SADRŽI, IMA [5]
- GABHAIR = SVJETLOST [6]
- GABHLACH = GENEALOGIJA [7]
- GAMHNAN = JEDNOGODIŠNJI, GODIŠNJI [8]
- GAMHUINN = JEDNOGODIŠNJI, GODIŠNJI [9]

Uporedimo oblike i značenja navedenih riječi gaelika sa oblikom i značenjem sljedećih sanskritskih riječi:

- GA (ग) = KRETANJE [10]
- GAM (गम्) u -GAMJATI sa prepozicijom znači KRETANJE [11].

Pored prostora svako kretanje neodvojivo je vezano i za vrijeme, te je KRETANJE = VRIJEME, a kalendarski znak VREMENA GODINE je dupli krst: **≠**.

Na nekim zapisima blago povijenom srednjom linijom duplog krsta je od pisara namjerno naglašavanje vremena nebeskog luka.

....

[1] Radivoje Pešić, Vinčansko pismo i drugi gramatološki ogledi, Pešić i sinovi, Beograd, 1995, str. 16.

[2] Ib., str. 18.

[3] Ib., str. 21

[4] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, 704.

[5] Ib., p. 466.

[6] Ib., p. 468.

[7] Ib.

[8] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and

Gaelic, London, Printed for James Duncan, 1825, p. 1020.

[9] Ib., p. 282.

[10] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 341.

[11] Ib., p. 346.

NIJE PRVI SVETI SAVA

VIII. (1198) 6706. 2. novembris.

Stephanus Nemanja, Serbiae magnus županus, venit in montem Atho.

О насєлѣнии светаго сего манастыра прѣподобнымь ѡтьцемь нашимь Симеономь и Савою ѹмїленымь. ѡтьче бла-гослови.

Нашь светы манастырь сии, ѣко оувѣдѣти вамь, ѣко ѡпоустѣло бѣше мѣсто сие ѡть безбожьныхь разбоинїкь, пришьдьшоу же кь мнѣ трьблаженомоу наставнїкоу ѡтьцоу нашемоу Симеѡноу мнихоу, еже иномоу ѡть земльныхь не приложїть се, занеже добродѣтель си ѥсть лоубве ради, еже теплотою искаше ѡть всѣхь, и нашь хотещоу почисти ѡбразь, вь неже теплою прободь се лоубовию, и божьствьнымь по-двигь се доухомь слышавь прѣсладкї гласъ глаголоущь: иже не ѡставить всѣхь, и вь слѣдь мене не идеть, нѣсть ми достоинь, царьство своего ѡтьчьства ѡставивь и вса ѣже на земли и доушоу поработщающаго мира избѣгь, вь сию приде поустыноу мѣсеца ноемвра вь .в. дьнь, вь лѣто .,sψ. и .s., и вьсхотѣ ѡнь блажены, ѣко и тамо ѡправда свое царьство, тако и здѣ вьжделѣвь за вы ѡбрѣсти вы мѣсто спасенїю, испроси оу цара мѣсто сие поустою, и по-еть мене грѣшьнаго изь Ватопеда, и вь мѣсто сие вьселивь се и нѣколико мало прѣбывь сь мною великимь же и непрѣ-честьвьны подвигь прѣшьдь .и. мѣсець прѣбывь, кь вѣчно-моу прѣложи се блаженствоу.

E Savae typico pro mon. Chilandar. Codex membran. saec. XIII. in Chilandar. D. Avraam. Опис. 8. Св. Гора. 24.

U ovoj Nemanjinoj povelji neveden je datum: 5. novembar 6706. godine = 1198, a Sava datira Krmčiju 1199. Godine:

мѣсєца новємбра въ .є. дьнь, въ лѣто ·,ѕѱ҃· и ·ѕ·,

....

[1] Franz Ritter von Miklosich, Monumenta Serbica spectantia historiam Serbiae, Bosnae, Ragusii, Viennae, Apud Guilelmum Braumüller, 1858. p. 3.

HATUŠA

U vremenu između 1420-1200. stare ere HATUŠA (HATTUŠA) je glavni grad HETA, HETITA ili HITI-TA u Maloj Aziji.

Sanskrit:

- HAṬ ili HATT (हट्) = SJA, SVIJETLI, BLISTA [1]

- UṢA (उष) = ZORA [2]

- UṢĀ (उषा) = ZORA [3]

- ŪṢA (ऊष) = ZORA [4]

a) HAṬ + UṢA > HAṬUṢA
b) HATT + USSA > HATTUSSA > HATUSA

HATUŠA = BLISTAVA ZORA, SVETLOZORA, SVETLOZORKA

U sanskritskom HAṬ, koje znači SJAJ, SVJETLOST i BLJESAK, osnova je HA. Bukvalno značenje ovog HA je u velškom HA i anglo-saksonskom HÁT. Velško HA znači RAST, PONOS, GORDOST [5], dok anglo-saksonsko HÁT znači VRUĆ, VREO [6]. Pravi smisao sanskritskog HA je u velškom HAU sa značenjem RASIPANJE, SIJANJE [7], te u velškom HAUL i to je SUNCE [8].

Sanskritsko UṢA (ZORA) u stvari je USSA, tj. US SA. Velško US je OMOTAČ, OMOT, OPNA, LJUSKA, SPOLJNOST, NJEŽNOST, SVJETLO [9]. Kod Rasena bijaše bog Sunca USIL čije ime je od US + IL.

…………………………

[1] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 1287.

[2] Ib., p. 220.

[3] Ib.

[4] Ib., p. 223.

[5] William Owen Pughe, A National Dictionary of the Welsh Language: with English and Welsh equivalents, The thirdh edition, Volume II, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 208.

[6] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 272.

[7] William Owen Pughe, Ib., p. 216.

[8] Ib.

[9] Ib., p. 610.

O IMENU HETITA

Zašto nikad nije objašnjeno ime HETA, HETITA ili HITITA, iako su to vrlo lako mogli da urade?

“Na egipatskim spomenicima oni su zvani Kheta (ili bolje Khata), na onima iz Asirije Khattâ ili Khate i obe riječi bile su potpuno jednake hebrejskom Khethi i Khitti.” [1]

Homer u Odiseji (xi, 521) HETITE zove ih KĒTEIOI [2].

Nauka je utvrdila da su HETI pripadali arijskoj grupi naroda, a njihov jezik je u grupi indo-evropskih jezika,

dakle nisu pripadali hemitskoj grupi kao što to tvrde pisci Biblije Staroga zavjeta i tumači Biblije. Šta znači ime ovog drevnog naroda?

Najraniji pomen imena HETA nalazi se na jednom sumerskom glinenom pečatu kao jedna od titula drevnog cara Sargona, jednog od najstarijih sumerskih careva:

"U tri od njegovih imena je napisano 'Kralj Gin' (*Shar-um Sharu-Gin*) i u dva je napisano 'Gan' ili 'Gana'. U trećem od njih on je dodao titulu od *'Gut'* (ili 'Goth'), i u jednoj on sebe lično zove 'Veliki *Khātī*' (ili *'Khatti'* ili 'Hitt-ite')." [3]

Hajdemo do sanskrita, jezika Arijevaca:

- HAṬ (हट्) = SJATI, SVIJETLITI [4]
- GHUṬ (घुट्) = OPIRATI, ZAŠTITITI, BRANITI [5]

Sanskritsko GHUT jedino je moglo dati GUT i GOT u imenu GUTI, GOTI.

Kurdstansko (Ashirat district) KTHÉTHÂ je PIJETAO [6] Na glavi pijetao ima KRESTU ili GUBER, što je svojevrsna KRUNA.

U tumačenju imena svete Katarine (bivše Doroteje), sveti Jeronim kaže da njeno svetačko ime potiče od sirjačkog KETHAR ili KATHAR, što znači KRUNA [7]. Kruna je KORONA, tj. SVJETLOST, DAN (po Prokopijusu GOTI su DANOI, a po Jordanesu DANĪ).

Sanskritsko HEṬH (हेठ्) je STVARATI SREĆU I NAPREDAK [8]:

a) KHETA > GHETA > GET
b) KHEṬH > GHET > GET

Englesko GET znači IMATI, DOBITI, STEĆI, dok je sa osnovom GOT u srpskom GOTOVAN.

Kanarisko GHETU znači NASELJEN, NASELJENIK [9] što je moglo da postane ime Hetita nakon njihovog iseljenja iz Male Azije.

Značenje sumerskog piktografa KHA (KH > GH) je SAVRŠEN, VELIK [10]. Drugi sumerski piktograf KHA i egipatski hijeroglif KHĀ znače SLAVA [11], te bi ime Hetita značilo SLAVNI. Sjetimo se da su asirsko KHATÂ i egipatsko KHATA ime HETITA i da je Sargon sebe lično zvao VELIKI KHATI, GUT ili GOT znači SLAVNI.

Hititi su Geti [12], oni su SLAVNI i oni su PRASLOVENI, jezgro SLOVENA.

"Čak i istoričar Jordanes, i sam Got, svoju knjigu naziva "Istorija Geta", i izlaze tradicije vlastitog naroda u sklopu priča koje je čitao u knjigama o Getima." [13]

"Nema sumnje da su Daci ili Dani, kao i Geti ili Goti, bili svi od rase zvane Cimbri. Cimbri su takođe Cimeri, od tračkog su originala takođe, ili su Tračani bili Cimerijani, što nije ni bitno." [14]

…………………………

[1] Archibald Henry Sayce, The Hittites : the story of a forgotten Empire, Second edition, London, The Religious Tract Society, 1890, p. 19.

[2] James Hasting, Dictionary Of The Bible, New York, Charles Scribner's Sons, 1909, p. 355.

[3] Laurence Austine Waddell, Egyptian Civilization: its Sumerian Origin and Real Chronology, London, Luzak & Co., 1930, p. 29.

[4] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 1287.

[5] Ib., p. 377.

[6] Arthur John Maclean, A Dictionary of the Dialects of Vernacular Syriac, Oxford, The Clarendon Press, 1901, p. 142.

[7] Richard Stephen Charnock, Prænomina: Or, The Etymology of the Principal Christian Names of Great Britain and Ireland, London: Trübner & Co., 1882, p. 22.

[8] Monier Monier-Williams, Ib., p. 1303.

[9] William Reeve, A Dictionary Canarese and English; Revised, Corrected and Enlarged by Daniel Sanderson, Bangalore: The Wesleyan Mission Press, 1858, p. 988.

[10] Laurence Austine Waddell, Ib., Plate XX.

[11] Ib.

[12] John Campbell, The Hittites: Their Inscriptions and Their History, Volume 2, p. 279.

[13] Henry Bradley, The Goths, Third edition, London, T. Fisher Unwin, 1887, p. 19.

[14] John Pym Yeatman, The Shemetic Origin of the Nations of Western Europe, London: Burns and Oates, 1879, pg. 212.

ŠTA HOĆE TI LJUDI OD MENE?

Šta je zadatak narodnog intelektualca? Zadatak mu je da se istinom svog naroda stavi na čelo intelektualne bitke pred sebi ravnim suparnikom i neprijateljem naroda, a nije zadatak srpskog intelektual-ca da vlastitim lažima manta svoj narod, jer je to na opštu štetu naroda i protiv je naroda. Pored takvih srp-skih intelektualaca neprijateljski intelektualci ne moraju bilo šta da pišu protiv Srba, jer taj zadatak mnogo uspješnije rade neki srpski intelektualci.

Godinama već pišem protiv laži takvih srpskih intelektualaca koji zaglupiše narod pričama o kojekakvim srpskim Lepencima i Vinčancima, o srpskim Atlan-tidama i srpskim Nimrodima, o tamo nekakvim Serbonama, o nekakvom srpskom narodnom kalendaru sa 5508 godina do rođenja Isusa, pišem protiv u bolesnim glavama izmaštanih laži na koje niko od stranih intelektualaca neće zinuti da bi to demantovao, jer znaju da su to samo domaće srpske sprdnje sa Srbima.

Tako nedavno napisah da je natpis sa obeliska u Ksantosu u vidu prevoda Svetislava Bilbije, ovakav kakav jeste, samo mašta iz glave autora, a ne naučni rad jer nije utemeljen na lingvističkom naučnom metodu dešifrovanja. Biblijin "prevod" samo je svojevrsna umjetnička pjesma u prozi, a ne dokaz lingvistike i istorije.

I javi se u svojim komentarima na Fejsbuku akademik prof. dr Radomir D. Đorđević, jedan iz ekipe pomenutih srpskih demagoga, i stilom jedne zajedljive babe prvo poče o meni lično i privatno.

Prvo što je izustio sa njegove "naučne" kritike jeste njegovo kako se ja nisam snašao u tuđini (a ko se od izbjeglica sa koferom i par stotina maraka u džepu snašao u tuđini) i da se ne snalazim u svojim problemima (a koji čovjek nema svojih problema), te kako sam jeretik (tipičan primjer bolesnih svetosavskih fanatika koji umisle da su prozorljivi). On bi i Nikoli Tesli prigovorio kako je bijeda bio i bijeda ostao. Tako se ponaša samo naša fukara koja se "snašla" u zavičaju ili u tuđni, dakle korumpirani sloj lopova i kriminalca.

Dakle prvo od sveg ljudskog obraćanja i prvo od sveg akademskog znanja kaza on kroz svoj lični

Радомир Д. Ђорђевић Прво и прво, Г-дине Видуша први пут Вас видим да кметаришете старију историу Србију.То је добро, што сте се укључили. Ако сте желели да изазовете пометњу о најстаријој историји Срба - па можда сте и успели код оних колебљивх. Ови други, тврдокорни неће Вас оставити нам миру, јер сте сте Ви као јеретик успротивили о сазнању до којих су дошли истински трагаоци за историјском истином.То ни су ућинили официјелни историчари, већ у првом Вашем пасусу сте навели е-маил адресу са које сте написали свој текст. Па на том е-маилу и пише све што сте хтели да знате. Ипак, Ваше генерално питање је друго, како га прочитати ако није грчко а (није) већ су слова која су прона

Like · Reply · See Translation · 1d

palanačko-klošarski primitivizam. i veli da sam pristalica zvanične antisrpske istorije, što znaći da sam neprijatelj istorijske istine o Srbima, dakle sam, po njemu, i neprijatelj Srba.

Onda poče da brani Bilbijin prevod pozivajući se na knjigu "Catena mundi", govoreći da je u toj knjizi detaljnije objašnjeno i da ja samo lupetam.

I evo šta ima od tog Bilbijinog "prevoda u "Catena mundi": ima Bilbijin vec spomenuti umjetnički nadahnuti i izmaštani "prevod " natpisa sa obeliska

Радомир Д. Ђорђевић Неко "буљи" у слова а неко их и чита.Ви, Г-дине П.В.Николић, очигледно сте закаснили у овој причи, и нагло ступили на непознато тло. Свакако, тешко је снаћи се на непознатој земљи, али још теже побећи од проблема. И један пример: званична ИСТОРИЈА је прогласила откриће Х. Шлимана да је "Троја коначно откривена". Иако Шлиман није поднео ни један валидан доказ да је пронађени град у Турској Троја, званична историја је Шлимана прогласила за откривача Троје. Како Вам се то уклапа у званичну историју, на којој толико инсистирате. И за ВАШУ ОБАВЕШТЕНОСТ, ПРВИ ЗАПИС О СИРБИНУ ИЗАШАО ЈЕ У КЊИЗИ " КАТЕНА МУНДИ". ЊЕГОВ ТЕКСТ ЈЕ ДОСТА НЕСРЕЂЕН, ипак, није могао да заврши коначну верзију среди јер га смрт омела. Могло би се рећи и да је 80% оригинални текст БИО СРЕЂЕН. ЈА САМ ДРУГИ ПО РЕДУ, КОЈИ ЈЕ ТЕКСТ ШИРЕ РАЗМАТРАО И ПРИРЕРИДИО ЗА ШТАМПУ. НА ДВА МЕСТА СПОМИЊЕ СЕ ИМЕ "СРБИ" .ПОГЛЕДАЈТЕ ПОНОВО Е-МАИЛ КОЈИ СТЕ НАВЕЛИ, НИСТЕ ГА ПРЕДАНО ПРОЧИТАЛИ. НА КРАЈУ, ЗА ОВАЈ СПОМЕНИК СУ СЕ ЗАИТРЕРЕОВАЛИ И РУСКИ АРХЕОЛОЗИ И ЛИНГВИСТИ И ТАКОЂЕ ПРОНАШЛИ ЗАПИСЕ КОЈИ СУ ИСПИСАНИ АРХАИЧНИМ СРБСКИМ ЈЕЗИКОМ. Е, САДА ЈЕ ДОСТА.ПАМЕТНОМ ЈЕ ОВО ДОСТА.

Haha · Reply · See Translation · 1d · Edited

u Ksantosu i ima tabela pisama raznih naroda iz vremena isklesavanja tog obeliska [1].

Ova pisma nije dešifrovao Bilbija, nego su ta pisma odavno poznata i opisana. Bilbija samo dopisao u tabeli nekoliko svojih netačnih tvrdnji o glasovnoj vrijednosti nekih slova, jer treba da se to uklopi u njegova lupetanja o "prevodima" sa rasenskog, tj. etrurskog (neki priredjivač ovog Bilbijinog teksta dopisuje u fusnoti da je etrursko pismo ćirilićno pismo).

Nema u "Catena mundi" ni jednog primjera bilo koje riječi iz natpisa sa obeliska da je metodički pokazano kako tu piše baš to što Bilbija tvrdi da piše. Nema ni jedne jedine riječi. Tako se ne radi, nego samo finalni tekst “prevoda”. To nije dokaz, to nije nauka.

Dakle, gospodo srbska i srpska, zašto decenijama samo pričate običnom srpskom narodu o srpskim Lepencima i Vinčancima, o Srbima Atlantiđanima i Bilbijinom prevodu natpisa sa obeliska u Ksantosu? Predočite to u svjetskim stručnim časopisima i knjigama, predočite to kolegama lingvistima i istoričarima današnjeg svijeta i tako objavite svijetu istinu o Srbima!

Zašto cijelom svijetu ne predstavite taj vaš "srpski narodni kalendar koji je prvi ozvaničio sv. Sava"? Zašto sve to decenijama tajite od svjetske naučne javnosti, a iz dana u dan ponavljate Srbima?

Nije vama do svijeta, znate vi da lažete, svjesni ste vi svojih laž i nećete pred kolegama u svijetu da se blamirate, ali obični narod možete prcati u mozak, jer to ne radite džaba, plaća to neko.

U nauci je kritika dozvoljena i poželjna, kao i uz valjane dokaze razobličavanje plagijata i svih laži. I šta hoće ti ljudi od mene?

…………………………

[1] Predrag R. Dragić Kijuk, Catena Mundi, J. Todorović, Moguća varijanta prvog čitanja i tumačenja "Obeliksa iz Ksantosa" - Kamena knjiga zakona i običaja starih Srba, Ibarske novosti, Kraljevo; Matica Srba i iseljenika Srbije, Beograd, 1992, str. 904.

SVIJET BEZ SRAMOTE

Ovako piše u prvoj glavi biblijske Knjige stvaranja:

"I stvori Bog čoveka po obličju svom, po obličju Božjem stvori ga; muško i žensko stvori ih.

I blagoslovi ih Bog i reče im Bog: Rađajte se i množite se, i napunite zemlju i vladajte njom, i budite

gospodari od riba morskih i od ptica nebeskih i od svih zvijeri što se miču po zemlji.

I još reče Bog: Evo, dao sam vam sve bilje što nosi sjeme po svoj zemlji, i sva drveta rodna koja nose sjeme; to će vam biti za hranu" (1.Moj.1,27-29)

Pogledajmo šta piše: "....**muško i žensko stvori ih**". Ovo "stvori" je trenutna radnja aorista: u trenu stvo-ri oboje, stvori i muško i žensko i kaže im da se rađaju i množe, a onda dolazi glavna Božija dozvola:

"Evo, dao sam vam sve bilje što nosi sjeme po svoj zemlji, i sva drveta rodna koja nose sjeme to će vam biti za hranu."

Ima li tu ijedna zabrana da se sa nekog drveta ne smije jesti? Nema zabrane, već je slobodno jesti sa svakog drveta!

A onda u sljedećoj glavi Knjige stvaranja dolazi ova priča:

"A stvori Gospod Bog čovjeka od praha zemaljskog, i dunu mu u nos duh životni i posta čovjek duša živa." (1.Moj.2,7)

A gdje je ona žena što je u trenu stvorena kad i čovjek? Ovaj tek stvoreni čovjek nema žene! Šta sad?

I nastavlja Biblija dalje:

"I nasadi Gospod Bog vrt u Edemu na istoku; i onde namjesti čovjeka kog stvori." (1. Moj. 2, 8)

Zar i Bog mora da sadi u vrtu? Zar nije dovoljno da Bog rekne i ono nikne? Zar nije sve niklo u još u trećem danu Božijeg stvaranja svijeta:

"Opet reče Bog: Neka pusti zemlja iz sebe travu, bilje, što nosi sjeme, i drvo rodno, koje rađa rod po

svojim vrstama, u kome će biti sjeme njegovo na zemlji. I bi tako.

I pusti zemlja iz sebe travu, bilje, što nosi sjeme po svojim vrstama, i drvo, koje rađa rod, u kome je sjeme njegovo po njegovim vrstama. I vide Bog da je dobro.

I bi veče i bi jutro, dan treći." (1.Moj.1,11-13)

Onaj prvi Bog samo rekne i ono nikne, a ovaj drugi sam sadi i sam sije da bi niklo. Alooo!?

"I nasadi Gospod Bog vrt u Edemu na istoku; i ondje namjesti čovjeka kog stvori.

I učini Gospod Bog, te nikoše iz zemlje svakakva drveća lijepa za gledanje i dobra za jelo, i drvo od života usred vrta i drvo od znanja dobra i zla." (1.Moj. 8,9)

Glagol "učini" znači da je radio, jer "činiti" znači "raditi", fizički raditi. I sad uporedimo sljedeće:

Prva glava Knjige stvaranja kaže da je Bog tek stvorenom čovjeku i ženi ovako rekao:

"Evo, dao sam vam sve bilje što nosi sjeme po svoj zemlji, i sva drveta rodna koja nose sjeme; to će vam biti za hranu".

Bog kaže ljudima da jedu svako bilje što nosi sjeme i da jedu sa svakog drveta koja nose sjeme! Nema zabrane o nejedenju sa bilo kog drveta! A Druga glava Knjige stvaranja kaže da je tek stvorenog čovjeka bez žene Bog dopremio u onaj prethodno od Boga zasađeni vrt u Edenu, te reče Bog čovjeku prijeteći:

"Jedi slobodno sa svakog drveta u vrtu, ali s drveta od znanja dobra i zla, s njega ne jedi; jer u koji dan okusiš

s njega, umrijećeš." (1.Moj.2,15-17)

Šta je sad ovo? Onaj prvi Bog reče da slobodno jedu sa svakog drveta, a ovaj drugi Bog što je sam zasadio vrt u Edenu, on prijeti čovjeku smrću ako se usudi da pojede plod sa nekakvog drveta znanja dobra i zla? Otkud tolike drastične razlike?

I gle šta dalje biva u Edenu:

"I reče Gospod Bog: Nije dobro da je čovjek sam; da mu načinim druga prema njemu." (1.Moj.2,18)

Ovaj čovjek nema ženu, iako je u prethodnoj glavi Knjige stvaranja rečeno da Bog zajedno stvori čovjeka i ženu. Ovaj drugi Bog u Edenu stvara ženu prilično kasnije. Pratimo prosec Evinog stvaranja:

"I Gospod Bog pusti tvrd san na Adama, te zaspa; pa mu uze jedno rebro i mjesto popuni mesom;...." (1. Moj.2,21)

Je li to anestezija? Jeste: pacijent leži, anesteziolog pacijentu stavi masku na nos, pacijent od anestezije zaspi k'o mrtav i tada pristupa hirurg i siječe:

"I Gospod Bog stvori ženu od rebra koje uze Adamu, i dovede je k Adamu." (1.Moj.2,22)

Eva nije stvorena, ona je klonirana od Adama, isto tijelo, samo različiti pol:

"A Adam reče: Sada eto kost od mojih kosti i tijelo od mog tijela. Neka joj bude ime čovječica, jer je uzeta od čovjeka.

Zato će ostaviti čovjek oca svog i mater svoju i prilijepiće se k ženi svojoj, i biće dvoje jedno tijelo.

A bjehu oboje goli, Adam i žena mu, i ne bješe ih sramota." (1.Moj.2,23,25)

Adam i Eva hodaju goli i nije ih sramota. Šta to znači? Znači da su Adam i Eva kad im navre pišali i srali svuda po Edenu, jer nisu znali za sramotu, nisu bili svjesni da to treba raditi na posebno određenom sklonitom mjestu; to znači da su se Adam i Eva prcali bez sklanjanja, jer nisu znali za sramotu; to znači da su Adam i Eva po svjesnosti, razumu i sramoti bili na nivou životinja.

I onda dolazi jedan kojeg Biblija naziva sinom Božjim (Jov, 1, 6), od judeja, hrišćana i muslimana nazvan đavo ili Satana. Dolazi u liku zmije (ili je zmija samo metafora) i videći Adama i Evu u liku Božijem kako se bez svijesti, razuma i srama ponašaju kao stoka, shvata da to nema smisla i ubijedi Evu da sa mužem pojedu plod onog drveta znanja dobra i zla, jer ne valja da se stvorenja u liku Božijem ,ne znajući za sramotu, ponašaju i žive kao stoka.

I bi što bi: Eva i Adam pojedoše plod sa drveta znanja dobra i zla i otvoriše im se duhovne božanske oči i tjelesnim očima ugledaše da su goli i shvatiše da je to sramota.

I hajde sad: otkud to da prvi Bog samo rekne i niknu trava i drveće, a drugi Bog sam sadi u vrtu; otkud to da prvi Bog u trenu stvara čovjeka i ženu zajedno, a drugi Bog stvori samo čovjeka; otkud to da prvi Bog kaže tek stvorenom čovjeku i ženi da smiju jesti sa svakog drveta, a drugi Bog smrtnom kaznom prijeti čovjeku bude li jeo sa svakog drveta? To su dvije suprotne priče, to su dva Boga i jedan od njih je lažni Bog.

I na kraju: onaj drugi Bog ne želi da ljudi znaju šta je sramota i želi da ljudi kao takvi žive kao stoka i da se ponašaju kao stoka.

Onda dođe jedan od sinova Božjih i poduči ljude ka razumu da se ne ponašaju kao stoka i on od Judeja, hrišćana i muslimana bude proglašen za otpadnika od Boga i neprijatelja ljudskog!? Gdje je tu logika?

I razmišljam o ponašanju ljudi kroz milenijume: ljudi se po ponašanju sve više izjednačuju sa stokom i još malo pa će sramote potpuno nestati i to je upravo ono što je želio onaj drugi Bog što je stvorio čovjeka bez žene, a ženu stvorio kloniranjem od čovjeka.

Taj drugi Bog nije želio da ljudi znaju šta je sramota. To znači da je sve više današnjih ljudi koji žive po želji tog drugog Boga.

I šta ćemo sa onim sinom Božjim nazvanim đavolom, Satanom, Sotonom i šejtanom što je uputio ljude da znaju za sramotu, a ne da žive kao stoka? Da li je on otpadnik od onog prvog Boga koji je stvorio čovjeka i žena zajedno i po liku Božijem i sto je dozvolio ljudima da jedu sa svakog drveta.

I pitam se: u šta mi uopšte vjerujemo i nije li nama ovakva vjera podmetnuta lažna vjera života bez sramote, a gdje sramote nema, tu istine nema, pravde nema i milosti nema; tu je svijet životinja, tu je teorija evolucije služitelja drugog Boga.

AR I NAROD ARIA
(o Praslavenima)

“U drevna vremena Tračani su zvani Peske ili Aria, ...” [1]

Sanskrit:

- ARYA (अर्य) = PLEMENIT, UZVIŠEN, GOSPODAR [2]
- ĀR (आर्) = POHVALA, CAST, SLAVA [3]
- YA (य) = SVJETLOST, SLAVA [4]

Sanskritsko ĀR (आर्) je skraćenica od ARYANTI (आर्यन्ति) što znači BITI U ČASTI, U SLAVI [5]. Sanskritsko AR u riječi ARU (अरु) nosilac je značenja SUNCE [6].

Sanskritsko AR nalazimo u srpskom ZAR (svjetlost), DAR (darivanje) i NAR (voće). U jezicima nekih mongolskih naroda NARA je SUNCE [7].

Riječ AR je kod Srba na Kosovu sačuvana do naših dana i znači DOSTOJANSTVO, ČAST [8], dakle ima isto značenje kao i sanskritsko AR, iako Skok tvrdi da je srpsko AR od arapskog AR koje znači STID, SRAM [9]. Međutim, isti oblici srpskog AR i arapskog AR zaista nemaju nikakve veze u značenju, jer DOSTOJANSTVO i ČAST nisu isto što su STID i SRAM.

Kod kosovskih Srba postoji riječ ARNO sa značenjem IZUZETNO DOBRO, tj. SJAJNO i ova riječ nije unesena ni u jedan postojeći rječnik srpskog jezika i to nije slučajno, jer se istina sakriva i briše.

Starokeltsko ARD znači UGLEDAN, CIJENJEN, POŠTOVAN [10].

Riječ AR zabilježena je i u srpskoj riječi ARDURA. Evo šta Skok kaže:

“ARDÛRA, f (Muo, Budva, Dobrota, Božava, uz glagol PLANÚT) ‘ŕosforescencija, SVJETLUCANJE mora, ribanje pod ARDURU na palamide, ribarski termin’. Od tal. ARDURA, apstraktum od ÀRDERE < lat. ARDERE ‘GORJELI, PALITI’, mlet. ARDOR de mar. Od ÀRDERE > ARDITI (Budva): vidi, kako more ARDÌ (to je za vrijeme ARDUR). Daničić stavlja ovamo ARZOVAN m (u jednom srijemskom desetercu kao apozicija uz svijeću : Pa iznela svecu arzovana, p'ona čeka Rada gospodara). To bi imalo biti tal. part. perf. arso, ali morfološki dio -ovan ostaje neobjašnjen. Pored toga, kako dolazi italijanizam u srijemsku narodnu pjesmu?” [11]

I pazimo sad ovo: Skok tvrdi da srpsko ARDURE vodi porijeklo od talijanskog ARDURA za koje veli da je postanjem od latinskog ARDERE koje znači GORJETI, PALITI. I zaista: latinsko ARDEO znači SIJAM, BLISTAM, PLAMTIM [12]. Skok ne želi da zna da su Talijani Cimerijani kao i Tračani i ne želi da zna da je mnogo mlađi latinski nastao kao smjesa jezika drevnih plemena talijanskih Cimerijana, dakle Tračana, i helenskog (grčkog) jezika Javanovih potomaka koji su osnovali Rim. I kao što nema u grčkom, tako i u latinskom nema punoznačne riječi AR.

A sad malo o Daničićevom ARZOVAN koje spominje Skok:

“ARZOVAN, m ZAPALJEN, od tal. ARSO. Dolazi u jednoj pjesmi sremskoj pridjeveno svijeći kao subst. ZAPALJEN. Pa iznela sveću arzovana, p’ ona čeka Rada gospodara. Nar. pjes. srem. 115.” [13]

Svijeća je ARZOVAN jer SJA kao što i AR (Sunce) SJA.

Daničić kaže da je ARZOVAN od talijanskog ARSO, ali se i Skok pita: otkud talijanizam u sremskoj narodnoj pjesmi? Nije to talijanizam, niti je to latinizam, to je tračanska (srpska) riječ od riječi AR koja je znači SUNCE. Mi Srbi pravimo se ludi i svoju vlastitu istinu od sebe sakrivamo da kukavnu platu zaradimo. Čije je ime ARSO?

Srbi Srbima poturaju laž da su ARSO i ARSEN grčka imena. Ne treba Srbinu Grk da laže, Grk podmiti Srbina i Srbin Srbinu laže da bi Grka uzvisio, a Srbina ponizio. Sve to Srbi Srbima i danas rade! Svako iole upućen u etimologiju tražiće korijensku osnovu od koje su postala imena ARSO i ARSEN. To je osnova AR sa najstarijim značenjem SUNCE koje SJA, BLISTA, ŽARI, PALI. Imaju li Grci riječ AR sa značenjem SJA, BLISTA, ŽARI, PALI? Nema to u grčkom jeziku i pošto nema sve grčke izvedenice od osnove AR sa značenjima koja upućuju na neke atribute Sunca (bistrina, snaga, sila, borbenost i sl.) izvedene su od tračkog (srpskog) AR koje znači SUNCE. Pogledajmo:

“AR, m. samo u Štulićevu rječniku gdje se tumači: ‚riječ stara, origo, principium. Potvrde nema nikakve, biće uzeto iz knjiga slovenskoga pisca Marka, koji je riječ izmislio. Rad, 47, 30." [14]

Vidite šta Srbin Srbima radi i kako im brisanjem jedne jedine riječi briše korijene? Daničić negira Štulićevo AR, iako je Štulić objasnio da AR na latinskom prevodu znači ORIGO i PRINCIPIUM, tj. POČETAK, PRVO.

AR je POČETAK, AR je PRVO i to je svim drevnim narodima, pa i drevnim Srbima, bilo SUNCE. SUNCE je

AR. Nije li u ARKONI bilo SVETOVIDOV hram? ARKONA je ime po SUNCU ARU.

Kelti su Cimerijani, tj. Tračani. Trački Brigi ili Briganti su Kelti. Keltsko (gaelik) ARAN je HLJEB, ŽIVOTNOST [15], a srpsko ARANIJA je posuda za kuvanje hljeba. Tračko AR je SUNCE, starokeltsko ARD (ART) je BOG [16].

SUNCE je AR, a Tračani kao narod SUNCA zvani su ARIA, tj. ARIJCI. Najstariji originalni ARIJCI su CIMERIJANI TRAČANI, ILIRI ili KELTI.

AR je SUNCE, SUNCE je SVJETLOST, SVJETLOST je SLAVA, te su TRAČANI SLAVNI i oni su dakle SLAVENI koji su prije pojave riječi SLAVENI zvani ARIA.

I da zapečatimo: ARAC, genitiv ARCA na Ćilipima je UKRAS, prednji dio na prsima ženske nošnje [17]. Vuk je zabilježio riječ HARAČLIJA i to je velika puška iz čije se cijevi pri pucanju RASPRŠUJE VATRENI SJAJ kao što se SJAJ RASPRŠUJE OD SUNCA [18] (tako dolazi pod pitanje i (H)ARAČ, ali o tome drugi put). Sanskritsko ĀRA je BRONZA jer je je SJAJNA [19].

Tako smo otklonili još jednu prevarnu laž kako je od "latinskog" ARS postalo RAS, RAŠA i RAŠKA. Ne, AR i RA su sinonimi, istoznačne tračanske riječi sa značenjem SUNCE.

....

[1] John Pym Yeatman, The Shemetic Origin of the Nations of Western Europe, London: Burns and Oates, 1879, p. 212.

[2] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 93.

[3] Ib., p. 149.

[4] Ib., p. 838.

[5] Ib.

[6] Ib., p. 149.

[7] Robert Gordon Latham, Elements of Comparative Philology, London: Walton and Maberly, 1862. p. 85-87.

[8] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 52.

[9] Ib.

[10] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 44.

[11] Petar Skok, Ib., p. 57.

[12] Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language, London, Printed by A. J. Valpy, 1828, p. 32.

[13] Đura Daničić, Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Dio I, Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti, Zagreb, 1880-1882, p. 114.

[14] Ib., p. 98.

[15] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 1825, p. 32.

[16] Ib., p. 36, 48.

[17] Petar Skok, Ib., p. 656.

[18] Ib.

[19] Monier Monier-Williams, Ib., p. 149.

VLAH ZNAČI VLASAT

Vlasi

Ime planine Romanije ne znači "zemlja Rimljana", jer u vrijeme dolaska Slovena na te terene na Romaniji nije bilo Rimljana, nego su bili starosjedioci Vlasi. Vlasi su porijeklom Kelti (Tračani ili Iliri).

Sanskrit:

- ROMAN (रोमन्) = DLAKA, VUNA, BRADA, KOSA [1]

- ROMAŚA (रोमशा) = RUTAV, ČUPAV, DLAKAV, KOSMAT [2]

Keltski (gaelik):

- ROM = RUTA, MALJE, ČUPERAK, PERČIN, ROG [3];
- ROMACH = BRADAT, RUTAV, KOSMAT, VLASAT [4].
- ROMAICHE = BRADATIJI, RUTAVIJI, KOSMATIJI, VLASATIJI [5].
- ROMAS = RUTAVOST, ČUPAVOST, MALJAVOST, KOSMATOST, VLASATOST [6].

Tako otpadaju sve priče da su VLASI, RUMÂNI, RUMÎŃI, ROMÂNI, RUMÂRI, ARMĂNI, ARUMUNJI ili AROMUNI ostaci neslaviziranih Rimljana. To su samo razni oblici sanskritskih i keltskih riječi ROM, ROMAN, ROMACH i ROMAICHE i sve te riječi porijeklom su od san-skritskog (arijskog) ROMAN. Ime RIM, tj. ROMA je od sanskritskog ROMA (रोम) što znači ŠUPLJINA, RUPA [7]: Rim je sagrađen iznad rupa ili pećina (latinski *catacombs*) iz kojih je lokalno stanovništvo ranije vadilo pijesak.

RUMÂNI, RUMÎŃI, ROMÂNI, RUMÂRI, ARMĂNI, ARUMUNJI, AROMUNI ili VLASI nisu bili romanizirani, nego je njihov jezik bio vrlo srodan latinskom i talijanskom. Latinski je nastao od starogrčkog i jezika Rasena (Etruraca) i ostalih Cimerijana Apeninskog poluostrva. Tako je ime plemena UMBRI takođe znači KOSATI, jer latinsko UMBRA ima i značenje KOSA [8]. Dakle su i UMBRI grana VLAHA (TRAČANA). Rimljani i Grci nisu nosili dugu kosu (primjer romaniziranog Tračanina cara Justinijana i njegovih pratilaca na prikazima fresaka). Takođe biva jasno zašto je vlaški dubrovački

sveti VLAHI, VLAHO ili VLASO isto što i VELES: zato jer je VLASAT kao trava VLASULJA (ne zaboravimo ni to da su Srbi svoje perčine morali sjeći tek po strogoj Karađorđevoj naredbi, dok su bosanski Srbi nosili perčine sve do četvrte decenije 20. vijeka).

Istorija Srba, dakle i Hrvata (nastalih od vremena primanja rimokatolicizma) i Bošnjaka (nastalih od vremena primanja islama) je lažna istorija koju nam kroji vrh crkve i islama.

....

[1] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 889.

[2] Ib., p. 890.

[3] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. III, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 769.

[4] Ib.

[5] Ib., p. 770.

[6] Ib.

[7] Monier Monier-Williams, Ib., p. 889.

[8] Oxford Latin Dictionary, Oxford, At The Clarendon Press, 1968, p. 2088 (3,b).

MOROVLAH

Morlaci ili Morovlasi (talijanski: *Morlacchi*, grčki: Μαυροβλάχοι) pominju se od sredine srednjeg vijeka. To je ime nomadskih pastira koji su živjeli po planinama u zaleđu Jadranskog mora, od Epira do Istre, a najviše po Dinaridima.

Ko su bili ovi MORLACI, to će nam kazati riječi kelskog gaelik dijalekta: gaelik MÒR znači VELIK, MOĆAN, VISOK, VELIK, KRŠAN, PLEMENIT [1].

Keltsko MOR nalazi se u srpskom MORGA (dugačka motka): MOR - O – VLAH.

Riječ VLAH je od keltskog VLA koje u gaeliku glasi ULA. Treba da imamo na umu da je nekadašnje keltsko **V** u gaeliku zamijenjeno vokalnim **U**, te je gaelik ULA, što znači BRADA, VRLO ČIČKAVA KOSA i vrsta DUGE TRAVE [2], nekad bilo VLA. Riječ VLA je osnova u srpskom VLAS (brade, kose ili trave).

Pogledajmo i ovo: gaelik ULACH znači BRADA, BRADAT [3]. Pošto je u gaeliku staro keltsko **V** prešlo u glas **U**, to znači da je današnje gaelik ULACH nekad glasilo VLACH: ULACH = VLACH.

VLASI su bili VLASATI, KOSATI i dokaz tome su perčini kod Srba koje je silom, najvjerovatnije po nečijoj naredbi, postrigao Karađorđe u Prvom srpskom ustanku. Stari seoski Srbi srednje Bosne nosili su perčine sve do stvaranja Kraljevine SHS.

Tako po smislu kelstkog jezika MOROVLAH znači VELIK, MOĆAN, VISOK, VELIK, KRŠAN, PLEMENIT I KOSAT.

Drugo značenje naziva MOROVLAH je po grčkom Μαυροβλάχοι. Ovo grčko "Μαυρο" danas prevode kao CRN, ali smijao riječi CRN može da se odnosi na karakter. Tako su neki strani autori grčko "Μαυρο" prevodili kao *nemoralan*, *mizerija*, *ološ*, *šljam* [3], te grčko Μαυροβλάχοι pokazuje negativni emotivni stav Grka prema VLASIMA.

Treće značenje imena MOROVLAH je po latinskom srednjeg vijeka: MORLAQUE. Latinsko LAQUE je osnova za latinske riječi kao LAQUEŌ što znači UKRASITI SE PLOČASTIM POKRIVAČEM [4] I to su TOKE, ukrasni oklop MOROVLAHA.

I na kraju talijansko MORLACCHI u kojem ovo LACCHI u riječi LAC-CHE nosi značenje SLUGA, NISKOG RANGA, PJEŠAK [5], dakle je VLAH opisan kao NAJAMNIK I VOJNIK.

Grk MOROVLAHE gleda sa prezirivom mržnjom, Latin sa pohlepom, Talijan sa službom sluge i najamnika.

MOROVLASI su porijeklom Kelti, tj. Tračani (domorodački Iliri), jer su Kelti Cimerijani, a Cimerijani i Tračani su isti narod (vidi: Strabo,I,3,21; XII,1,8).

....

[1] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 1825, p. 404.

[2] Ib., p. 581.

[3] Camille Dreyfus and André Berthelot, La Grande encyclopédie : inventaire raisonné des sciences, des lettres et des arts, Tome 24, Paris, Société Anonyme De La Grande Encyclopédie, 1886, p. 354.

[4] Oxford Latin Dictionary, Oxford, At The Clarendon Press, 1968, p. 1002.

[5] Hjalmar Edgren, An Italian And English Dictionary, New York, henry Holt and Company, 1901, p. 270.

ILIRI PIRÆI (PIRUSTAE), PIRIKA I PIRLITOR

“Deinde sunt, quos proprie Illyricos vocant: tum Pyræi, et Liburni, et Istria.” [1]

PREVOD: "Onda su tamo koji se zovu pravi Iliri: Piraeji, i Liburni, i Istrani.”

Osnova u imenu Ilira PIRAEI ili PIRUSTAE (latinski: Pirustae, grčki Πυρισσαῖοι) je PIR. Istom osnovom počinje srpsko PIR, PIRIKA ili PIREVINA (Agropyrum

Pirlitor kod Žabljaka.

repens), što je ime trave koja naraste visoko od 150cm. Dakle PIR znači VIS, VISINA i da je to tačno svjedoče keltsko (gaelik) PIRIDH sa značenjem VRH [2] i grčko PIRGOS (πύργος) sa značenjem VIS, KULA [3].

U srpskom PIR moze da znači VESELJE, SLAVLJE i to ima isto značenje kao i grčko PIRA (πυρία) [4] koje znači VATRA. Kad od vatre ostane samo SJAJ, tada kažemo da vatra PIRI.

Tako PIR ima dva značenja: VIS i VATRA. Veselje je SLAVA jer je SLAVA isto što i RADOST, odnosno SJAJ raspoloženja, tj. SVJETLOST duše. SJAJ Sunca prvo ZAPIRI na VISOVIMA brda i planina.

Šta je STAE u imenu PIRUSTAE? Gaelik STA je KORISTITI [5]. Korijenom STA počinje i srpsko STAJATI i to je mjesto gdje neko ili nešto boravištem STOJI.

Dakle: PIRUSTAE znači VISOKO STAJANJE = VISOKO BORAVŠITE.

PIRUSTAE su boravili u sjevernom dijelu današnje Crne Gore. Njihovo glavno uporište bio je grad PIRLITOR na istoimenoj planini kod Durmitora.

I ko reče da su Šiptari porijeklom Iliri? Mnogi pošiptareni Albanci jesu od Ilira (Tračana i Kelta), ali originnalni Šiptari nisu od Ilira, nego od Berbera sa Sicilije i južne Italije naseljavani u današnju Albaniju od kraja 11. vijeka, naročito u drugoj polovini 13. vijeka kad su svi Berberi protjerani iz Italije.

....

[1] Pomponius Mela, Géographie, II, 55-56.

[2] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts, London, Printed for James Duncan, 1825, p. 524.

[3] John Groves, A Greek and English Dictionary, Boston: Hilliard, Gray and Company, 1836, p. 504.

[4] Ib.

[5] Robert Archibald Armstrong, Ib., p. 524.

[6] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. III, Herne Bay: E. Macdonald & Co, 1902-, p. 964.

PIRLITATI

Veselje je PIR što je isto kao i SLAVA. SLAVA isto što i RADOST koja je SJAJ i SVJETLOST duše. Keltsko (gaelik) PIRIDH znači VRH, a znači i ČIGRA, ZVRK [1] jer se čigra BRZO VRTI na svom VRHU. Srpsko PIRLITATI znači RAZDRAGANO I BRZO PRIČATI ILI (SE) VESELO UZ BRZE POKRETE IGRATI.

…………………………

[1] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts: London, Printed for James Duncan, 1825, p. 524.

PORIJEKLO IMENA DALMACIJE

"DALMĂTĬA, DELMĂTĬA (Δαλματία, Δαλμάτης još starije Δαλματεύς: sada Dalmata)...." [1]

“Strabon (knj. vii, 6) tvrdi da su Dalmatinci imali običaj da svake osme godine odijele dio svoje zemlje; zato dr Webster kaže da možda ime potiče od *deal i madh*. Vjerovatno on upućuje na gaelik *dealaich*, odijeliti, dio, i *madh*, sada *magh* polje. Drugi izvode ime od Dalmatine, male oblasti između Sebenico i Skradona. (P. Cyc.) Po Strabonu i Apijanu Dalmacija je nazvana po Dalmatima koji nastanjenima u Delminiumu ili Delmiumu. To se često naziva Delmatia na drevnim kovanicama i kamenim stupovima i od strane latinskih pisaca. Grčki autori, izuzev Polibijusa, zvali su to Dalmatia” [2]

JAFET je najstariji NOJEV sin. JAFET je imao sina GOMERA, Gomer sina TOGARMU ili Torgamu, U narodnim tradicijama kavkaskih naroda, među njima i jevrejskih Hazara, Togarma je imao deset sinova od koji se jedan zvao TAURA poznat pod imenima TAURIS, TAURI, TOLMAZ, TALMIZ, TILMIZ, TILMAK, TILMIK, TULMEZ, TIR. Sva ova imena ili nadimci imaju isto značenje: VIS, VISINA, MASIVNOST, SNAGA, MOĆ.

Korniško TAL je ČELO, VISINA, ČUVENJE. Korniško TALLETH je POČETAK, a TALLIC je onaj koji je NA VISOKOM [3]. To odgovara značenju svih imena Togarminog TALMIZA.

Onaj što je nalik na TALMAZA je TALMHAID što znači VISOK, MASIVAN, MOĆAN, JAK. TALMAZOV potomak je TALIAN koji živi u zemlji TALIJI:

"Sta bi, sine, u zemlji Taliji?"
Ode Ivo 'vako govoriti:
"Dobro, mati, u zemlji Taliji:

Dosta, majko, roblja narobismo ...."

(Smrt Senjanina Ive, epska nar. pjesma)

Dakle je u srpskom narodnom pamćenju i u jeziku bilo TALIJAN i zemlja TALIJA, a ne od državnih cenzora kroz nametnuto *Italija* i *Italijan*.

Englesko TALL (visok, velik) povezuju sa engleskim TILL (rast) i kažu:

“Vjerovatno u smislu ‘uzvišen’ riječ može biti keltska.” [4]

Od imena TALMAZ izvedeno je ime DALMAZ:

TALMAZ > DALMAZ > DALMAZIA> DALMASIA >

> DALMACIA.

Dakle je DAL u imenu DALMACIJA postalo od TAL iz imena TALMAZ, a nije od šiptarske riječi DJELM, DHEN sa značenjem OVCA kao što zadnjih stotinjak i nešto godina pristalice crkvene bečko-berlinske škole počeše da tvrde. U najnovije rječnike albanskog već počinju da unose i riječ DELME i nije čudo ako se u novim izdanjima tih rječnika pojavi i riječ DALMA sa značenjem OVCA. Radi se o lažima i štimanju geopolitičkih i dnevnopolitičkih prilika kroz falsikovanje istorije i lingvistike.

Evo potpuno jasnog puta nastanka riječi DALMACIJA:

a) TALMAZ = TALMAS
b) TAL + MAZ = TAL + MAS
c) TALMAZ > DALMAZ = TALMAS > DALMAS

Kad na DALMAS dodamo starokeltsku riječ IA, koja znači ZEMLJA, OBLAST [5], dobijemo ime DALMASIA (starokeltsko IA je u nazivima SERBIA, PANONIA, SLAVONIA, itd.):

DALMAS + IA > DALMASIA

U srpskom je kroz izgovor od DALMASIA postalo DALMACIJA. Talijani kažu DALMAZIA, Rimljani su govorili DALMATIA:

DAL je postalo od TAL: starokeltsko DAL znači DIO, ROD, PLEME [6]. Starokeltsko MATA = VELIK, VELIČANSTVEN [7]:

DAL + MATA > DALMATA

Dakle DAL u DALMATIA znači DIO ZEMLJE VELIČANSTVENOG PLEMENA i to je isto kao DEL u nazivu DELMATIA jer su DAL (dio) i DEL istoznačne riječi, sinonimi: DAL = DEL = DIO = DEO = DELIĆ = gaelik DEALAICH [8].

DEL + MATA = DEL (DEO, DIO) ZEMLJE VELIČANSTVENIH.

DALMATI su DIO PLEMENA ilirskih Japoda i kad su se kao poseban DIO i posebno PLEME odvojili od Japoda nazvali su se DALMATI (*Strabon,vii,v,5*):

DAL + MATA > DALMATA = DELMATA = DIO VELIČANSTVENIH = PLEME VELIČANSTVENIH.

…………………………

[1] William Smith, Charles Anthon, A new classical dictionary of Greek and Roman biography, mythology and geography, new York, Harper & Brothers Publishers, 1862, p. 240.

[2] Richard Stephen Charnock, Local Etymology: A Derivative Dictionary of Geographical Names, London: Houlston and Wright, 1859, p. 81.

[3] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum: a dictionary of the ancient Celtic language of Cornwall,

Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 329-330.

[4] *Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 622.*

[5] *Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary, London, Printed for James Duncan, 1825, p. 320.*

[6] *Alexander Macbain, An etymological dictionary of the Gaelic language, Enberness, The Northern Counties Printing and Publishing Company, Limited, 1896, p. 108.*

[7] *Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902, p. 635.*

[8] *Robert Archibald Armstrong, Ib., p. 854.*

ILIRSKI DELMINION

Pričajući o ilirskom ustanku protiv Rima u vrijeme ilirskog kralja Gentijusa 168. g. st. ere Apijan iz Aleksandrije u svojoj *Istoriji Rima* spominje grad DELMINION i to je na grčkom ovako napisano: Δελμίνιον [1]. Odmah iza toga Apian kaže da je prvobitno ime grada DELMATES (Δελματέας) kasnije promijenjeno u DALMÁTAS (Δαλμάτας) [2]. Dakle:

a) DEL + MINION
b) DAL + MATAS

Gaelik DAL znači DIO (DEL, DEO), ROD, PLEME [3].

Riječ MINION nalazimo u engleskom DOMINION (DO + MINION) za koje engleski etimolozi pogrešno pretpostavljaju da je izvorno od latinskog DOMINIO, DOMINIUM što znači GOSPODARSTVO, GOSPODSTVO.

[4] Riječ MINION nekipovezuju sa francuskim MIGNON što znači IZABRAN, VOLJEN [5]. A šta ako je MINION složenica od dvije riječi: **1.** MIN, **2.** ION? Pogledajmo u keltski:

a) gaelik MIN = POLJE [6]
b) starokeltski ION = SUNCE [7]

MIN + NION = MINION = POLJE SUNCA. To je izvorno i najstarije značenje riječi MINION.

I da izvedemo zaključak šta znači DELMINION:

DEL + MIN + ION > DELMINION

a) DEL (DEO, DIO) POLJA SUNCA
b) ROD POLJA SUNCA
c) PLEME POLJA SUNCA

Po Apijanu prvo ime DELMINIONA je DELMATES. To je množina od DELMATA koje znači DIO ili ROD ili PLEME VELIČANSTVENIH, jer starokeltsko MATA znači VELIK, VELIČANSTVEN [8]. To isto znači DALMATAS. Dakle tu nema nikakve šiptarske "ilirske ovce". Lažu!

…………………………

[1] Appian, Roman History, 10,2,11)
[2] Ib.
[3] Alexander Macbain, An etymological dictionary of the Gaelic language, Enberness, The Northern Counties Printing and Publishing Company, Limited, 1896, p. 108.
[4] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 176.

[5] Alexander Reid, A Dictionary of the English Language, Edinburgh, Oliver & Boyd; London: Simpkin, Marshall, 844, p. 262.

[6] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 657.

[7] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 1825, p. 332.

[8] Edward Dwelly, Ib., p. 635.

TATA-MATA

Sanskrit:

- TATA (तत) = TATA [1]

- MATA (मत) = MISAON, RAZUMAN, POVJERLJIV, MAŠTOVIT, UGLEDAN, ODMJEREN, ČASTAN, POŠTOVAN, VOLJEN, ŽELJEN, ZNANJE. [2]

Starokeltsko MATA je sva značenje sanskritskskog MATA objedinilo u jednu riječ: VELIČANSTVEN. [3]

I ko je Indiji donio i ostavio sanskrit i kog su Srbi porijekla?

…………………………

[1] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 432.

[2] Ib., p. 783.

[3] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902, p. 635.

ИДОЛИ (КУМИРИ) КРСТЈАНА ДВОВЈЕРАЦА

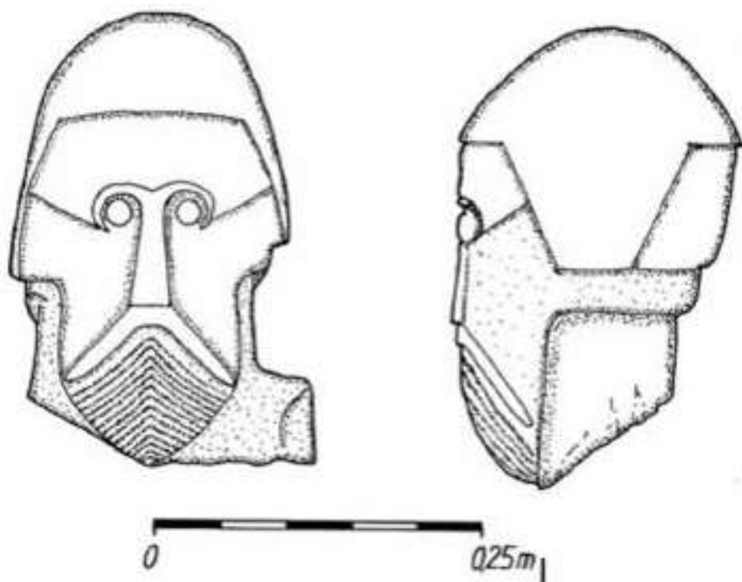
Kapišće (crkva) u Tvrđevu – oltarski prostor (Dragica R. Premović-Aleksić, Prilog proučavanju skulpturalnih portreta ktitora crkava u okolini Novog Pazara, Zbornik Narodnog muzeja u Beogradu, XX-1, arheologija, Beograd, 2011, str. 477).

"Богомилство у Немањиној држави није било само вера простих и сиромашних. Да је било само то, онда она не би могла угрозити државу до те мере, да се због њезиног искорењивања сазове државни сабор. Угледајући се на византијског цара Алексија I Комнена, који је противу богомила издао једну новелу, Немања је, после помирења са царем Манојлом Комненом (умро 24. септембра 1180. Године), приступио искорењењу богомила, који су били 'заиста подједнако опасни и за цркву и за државу." [1]

"Срби су дошли на Балканско полуострво као многобошци." [2]

"И хришћанска црква се, то је општепознато, трудила да уништи трагове незнабоштва код својих

нових верника иако то није ишло ни лако ни брзо. Код Срба је утицај њихове паганске вере остао врло јак и дуго после званичног масовног покрштавања. Доментијан вели у своме Животу Св. Симеона, да је Стеван Немања, поред јеретика (богомила), искоренио ‘многобожачку превару по целоме своме отачаству...Тада исчезе од нас преварни лик идолске преваре, и молитвама преподобнога оца нашега јавише се по целоме отачаству његову зраке добре вере, и разрушише се жртвеници, подигоше се цркве Христове, и разбише се идоли и ја-више иконе светих, беси побегоше и свечасни крст Христов освети сву земљу.” [3]

Glava idola u Tvrđevu (Dragica R. Premović-Aleksić, Prilog proučavanju skulpturalnih portreta ktitora crkava u okolini Novog Pazara, Zbornik Narodnog muzeja u Beogradu, XX-1, arheologija, Beograd, 2011, str. 477, crtež: Jelena Ćeriman).

“Из казивања властелинке, која је ‘открила’ постојање богомилства у Немањиној држави, види се, да је она била удата за неког властелина па, када је открила да и он припада јереси, побегла од њега ‘не могавши трпети смрада глухих кумира и мрске јереси’.” [4]

Кумири или идоли су крстјански антопомрфни прикази соларних богова и божанстава од којих су неки нађени у или поред срушених капишћа-црквица Немањиног времена и на стећцима од средњег до краја 19. вијека.

“Богомилство није ишчезло у Србији ни после погрома, који су над њима извршени за време Немање. Богомили су се делом разбегли а делом тајно прикрили у земљи и продужили да раде. Са њима упоредо одржавали су се и остаци паганизма у народу.” [5]

"И сам Првовенчани помиње, да је на сабору ‘била велика препирка’и да Немања на богомиле ‘посла војску, наоружану од славних својих’, што указује на то, да је борба против богомила у Немањиној држави добила облик грађанског рата у коме је Немања искоренио чак и ‘њихове књиге, које би данас претстављале најстарије и свакако драгоцене споменике рашке а можда и мађедонске школе’.” [5]

“Богомилство није ишчезло у Србији ни после погрома, који су над њима извршени за време Немање. Богомили су се делом разбегли а делом тајно прикрили у земљи и продужили да раде. Са њима упоредо одржавали су се и остаци паганизма у народу.” [6]

“Богомили су названи бабунима и у једном запису из 1329. године у коме се вели, да је Стеван Дечански послао свога сина Душана у рат против ‘безбожних и паганских бабуна’, али се у запису не означава у коме је крају Душан ратовао против богомила.” [7]

Нису то ниакви богумили, већ српски двовјерци који су себе звали крстјанима, а мутикаше их назваше светосавцима. Многе прехришћанске обичаје Срби његују и чувају и у данашњем свом хришћанству које лажови назваше “светосавље:

"И сина свог Богом дарованог Стефана прогласи да је млади након њега краљ, и посла га на безбожне и погане бабуне. Он оде с помоћју Божјом са многом војском створи победу над њима и многијех крв пролио.” [8]

Многе прехришћанске обичаје Срби његују и чувају и у данашњем свом хришћанству.

....

[1] Dr Djoko Slijepčević, Istorija Srpske Pravoslavne Crkve, BIGZ, Beograd, 2002, str. 28.

[2] Ib., str. 14.

[3] Ib., str.15.

[4] Ib., str. 27.

[5] Ib., str. 28.

[6] Ib., str. 29.

[7] Ib., str. 28.

[8] Љубомир Стојановић, Стари српски записи и натписи, Књ. I, стр. 25, бр. 55.

SJEME HRASTOVA U NEMANJINOM KAVEZU

Na budućem Savskom trgu u Beogradu uskoro će da bude postavljen spomenik Stefanu Nemanji visine oko 28 metara.

Na ovom spomeniku podnožje Nemanjinim nogama je prsnuti ratnički sljem Nemanjinih neprijatelja, a u šljemu je hrastovi žir u kavezu u koje su na seoskim raskršćima i gradskim trgovima zatvarani neprijatelji

vlastodržaca i od crkve oglašeni jeretici gdje su ostajali do umiranja.

Žir je sjeme hrastova, hrast je drvo Perunovo, dakle žir predstavlja prehrišćanske Srbe starovjerce i krstjanske

dvovjerce. Kavez je zapečaćen Nemanjinim pečatom, a na dnu kaveza je novokomponovani grb Nemanjića. Uz rešetke kaveza penju se loze bršljna, koji je ovdje, kao zimzelena biljka, simbol vječnost Nemanjine loze vlasti i poretka nad Srbima. Da bi se Srbi lakše prevarili i progutali ovu gadnu simboliku, Nemanji je u desnu ruku stavljen ruski krst koji nikad nije bio korišten u simbolici srednjevijekovne romejske i nemanjićke Ortodoksne crkve.

SVE ŠTO KAZUJEM 100% JE TAČNO

Po jednom od kodova Velike piramide vrijeme može da se kodira u mjerama dužine:

1 dan = 2,466586509 cm.

Ovaj metod danas se naročito koristi pri gradnja memorijalnih spomenika.

Dakle ovako: Nemanji spomenik biće visok 28 m ili 2800 cm. Pošto je po Piramidinom kodu 1 dan = 2,466586509 cm, ovih 2800 cm jednako je kao 1135,172217 dana.

Ovdje je jedan dan u simbolici jedne godine, jer je Nemanja rođen 1135. godine. U broju 1135,172217 (dana) preko broja godine Nemanjinog rođenja (1135) prelazi 0.172217 (dana). Da bi se tačno dobila 1135. godina, visina spomenika treba da bude 27.99575688 m, što je za 4.243122 mm manje od zvaničnih 28 m.

ISTINA ISTORIJE I STVARNOSTI SRBA

Zašto je preko Kraljevine SHS stvorena Jugoslavija, a nije Srbima stvorena država Srba u granicama u kojima su Srbi bili većina? Jugoslavija je stvorena da bi se u planiranom pogodnom političko-istorijskom trenutku stvorile sve današnje države bivše Jugoslavije.

Ko je bio glavni u stvaranju Jugoslavije? Glavni je bio od srpskih dušamana nikad krunisani, dakle samozvani korumpirani kralj Srba i oko njega srpski ratni profiteri. Kad više nije bio potreban svojim nalogodavcima koji su ga doveli na vlast, nalogodavci su ubili. Zamjenjuju ga drugi iz njegovog okruženja i istog zadatka te u granicama Jugoslavije stvaraju banovine.

Onda dolazi Drugi svjetski rat i genocid nad Srbima planiranim državama na tlu Jogoslavije. U toku rata komunisti na zasijedanjima AVNOJ-a izlaze u javnost sa davno skrojenim kartama granica budućih država Jugoslavije. Nalogodavac komunistima je onaj isti što je bio nalogodavac onom samozvanom nikad krunisanom kralju što je stvorio Kraljevinu SHS i onoj ekipi iz kraljevog okruženja što su poslije u Jugoslaviji stvorili banovne.

Završava se Drugi svjetski rat, a nalogodavac naređuje kralju prestolonasledniku i njegovoj ekipi da priznaju komuniste i da im predaju vlast. I bi tako, jer gazda je gazda i njegova se ne poriče.

One karte granica budućih država na tlu Jugoslavije komunisti praktično ostvaruju i razgraničavaju republike i pokrajine. Nalogodavac zadovoljno trlja bradu i Tita i njegovu ekipu pušta da se nauživaju, a poslije njih plan je da se republike ozvaniče kao nezavisne države.

Umrije Tito, raspade se komunistička vlast, raspada se Jugoslavija. Sve to rade Titini najviđeniji komunisti sa pretezno srpskim generalima. Planirane države lako je proglasiti nezavisnima, ali je problem što je i nakon genocida nad Srbima u Drugom svjetskom ratu u tim novim državama i dalje velika populacija Srba i to će biti politički i vjerski destabilizator tih država, dakle Srbe treba istjerati iz tih država, a to se jedino može izvesti ratom.

Ali kako započeti rat? I tu je nalogodavac našao rješenje: Miloševićeva vlast iz Beograda uz podršku infiltriranih komunista u vrh SPC "brani" Jugoslaviju i srpski narod. I rat je trajao taman toliko da se korumpirane vođe rata obogate na pljački i švercu. Onda Milošević povlači svoju vojsku sa jednog po jednog ratišta, a za vojskom kolone srpskih izbjeglica baš kao pod patrijarhom Čarnojevićem i malo kasnije pod patrijarhom Šakabentom u ono vrijeme kad su oni od svojih nalogodavaca dobijali naredbe da podignu Srbe na ustanak, pa kad izgube bitku da pokrenu Srbe na iseljenje.

Srba tamo više nema i nikad Srba više tamo neće biti na svojoj iskonskoj teritoriji na kojoj su bili većina sve do vremena stvaranja Kraljevine SHS, tj. Jugoslavije.

Bombardovanje Srbije od NATO-a bilo je trijumfalno šenlučenje onog nalogodavca, njegova proslava ostvarenja davno zacrtanog plana koji je sproveden u djelo prvenstveno preko srpskih vođa u politici i crkvi. I šta radi taj nalogodavac danas preko medija? On Srbima veliča i diže u svece srpske izdajnike kao Milošević i još više patrijarha Pavla, ali ni to nije ništa novo, jer tako nalogodavac radi još od vremena Stefana Nemanje koji je po nalogu nalogodavca napravio prvi istoriji

poznati genocid nad Srbima, ali je opet Nemanja jedan od najsvetijih i najslavnijih likova kod Srba.

I šta je sljedeće na redu, šta je sljedeći plan nalogodavca i ko će taj plan među Srbima da provede? To je onaj u koga naivni i neupućeni Srbi imaju najveće povjerenje: SPC koja još od Nemanje radi protiv srpskog naroda, a u interesu Grka i Vatikana.

Stvaranje prve Jugoslavije izveli su monarhisti i kapitalisti. To je prva ideologija koja je vodila Jugoslaviju. Njihov posao i razradu plana stvaranja novih država na tlu Jugoslavije nastavili su komunisti i to je druga ideologija koja je vodila Jugoslaviju. Raspadom komunizma na čelo naroda izbija treća, nova, ali vrlo stara a danas vodeća ideologija liberalnog vjerskog kapitalizma lažne SPC i oni ce dokrajčiti Srbe

Zna nalogodavac psihologiju pravog Srbina i psihologiju korumpiranog lažnog Srbina, zna pravu vjeru Srbinovu i zna lažnu vjeru svetosavskog srbovanja. Vrhunac njegove apsolutne moći nad svetosavskim arhijerejima i svetosavskim vjernicima SPC je u njegovoj naredbi da svetosavci po podovima svojih hramova postavljaju slike krsta i nogama da gaze po krstu: to je njegov pečat na svetosavsku laž!

A ko je nalogodavac? To su zlatni trezori Jahvea i Isusa, a u posljednje vrijeme zdušno im pomaže i Muhamed.

PSEVDONAUČNICI, PRESTANITE SA LAGANJEM

Onima sa zvučnom, ali šupljom akademskom titulom Dr da pokažem da nauka nije dogma u koju se po cijenu odricanja od razuma mora vjerovati, nego nauka stalno traži nove i nove dokaze i sva prethodna odstupanja preciznje upravlja ka istini.

Evo nađoj da je kalendar tkz. konstantinopoljske ere kao kalendar romejske Ortodoksne crkve, koji naši lažovi nazivaju "srpskim narodnim kalendarom", zabilježen i 836. godine u crkvenom dokumentu nazvanom "Pismo trojice patrijarha caru Teofilu":

“Datiranje je dostavljeno za sinod: ‘u mjesecu aprilu, 14. indikta, godine 6344’ (μηνὶ Ἀπριλλίῳ ἰνδικτιῶνος δˈ, ἔτους ,ςτμδˈ), što odgovara aprilu 836." [1]

I pored svih dokaza da lažete, vi uporno ponavljate svoju laž. Pa ko vam to drži toljagu nad glavom, pobogu?

....

[1] Juan Signes Codoñer, The Emperor Theophilos and the East, 829–842, Routledge Taylor and Francis Group, London and New York, 2016, p. 367. ISBN 9780754664895

DOMINION

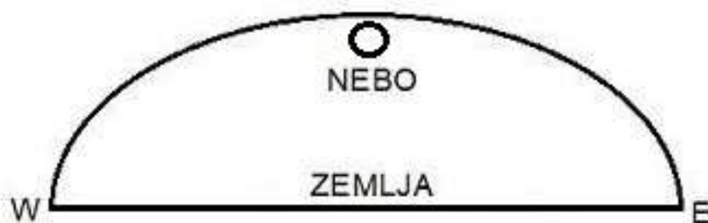
Za englesko DOMINION, što znači GOSPODARSTVO, tvrde da je postalo od latinskog DOMINIONEM koje je od nominativa DOMINIO, DOMINIUM (GOSPODARSTVO), dominus (GOSPODAR) [1].

U etimologiji latinskog za DOMINUS govore da je izvedeno od DOM (kuća) [2]. Kelti su Cimerijani (Tračani) i njihov jezik je mnogo, mnogo stariji od latinskog.

I starokeltsko DOM znači KUĆA i na još mnogo jezika DOM je DOM, tj. KUĆA [3]:

- slavenski (slavic): DOM
- hebrejski: DOM
- arapski: DAM
- sirijski: DOMA
- turski: DAM
- karintijski: DOM
- bohemijski: DOM
- poljski: DOMU
- lusatijski: DOM
- grčki: ΔOMA
- latinski: DOMUS
- talijanski: DOMO
- engleski: DOME
- gaelik DOM

Dakle je DOM drevna internacionalna riječ i nije izvorno latinska. I šta ćemo sad? Sad treba tražiti od čega je postalo DOM. Pogledajmo: DO + M! Šta je značenje riječi DO?

Srpsko DO je UDUBLJENJE, DOLINA. Pogledamo li vedro nebo iznad sebe, vidjećemo nebeski DO kao KUPOLU iznad zemlje. Nebeski DO je KROV našeg zemaljskog DOMA, a VATRA u tom DOMU je SUNCE. Sa linijom horizonta to je prikazano simbolom obrnutog slova **D**. U grčkom pismu je ovaj znak: **Δ** (“podbacimo”

li “dva kamena” ispod donjih ćoškova, eto ćirilićnog slova **Д** i oba slova su simboli za riječ DOM).

Latinsko DO znači DAJEM [4], a starokeltsko DO znači U, UNUTRA [5]: sve dok nisi UNUTRA u DOMU, tebi DOM ništa NE DAJE, dakle latinsko DO nije ono DO u latinskom DOMINION. Tek kad si UNUTRA, tek tada tu imaš VLAST, ZAŠTITU I SIGURNOST.

VATRA DOMA je KUĆNO SUNCE i zato je VATRA u DOMU bila svetinja.

Pogledajmo: DO + MIN + ION > DOMINION. Tvrde da je to latinska riječ, nije, lažu i evo dokaz u keltskom gaeliku:

a) DO = U, UNUTRA
b) MIN = POLJE (PODRUČJE) [6]
c) ION = KRUG, SUNCE [7]

I evo: DO + MIN + ION > DOMINION = U POLJU KRUGA ili U POLJU SUNCA. KRUG je granica DOMINIONA, tj. područja GOSPODARSTVA, a gdje neko ima GOSPODARSTVO, tu je njemu svijetlo kao da mu Sunce sja: “Svoja kućica, svoja slobodica!” Eto, to je DOMINION.

…………………………

[1] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 176.

[2] Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language, London: Printed by A. G. Valpy, 1828, p. 129.

[3] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two pars, London, Printed for James Duncan, 1825, p. 202.

[4] Ib., p. 128.

[5] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 344.

[6] Ib., p. 567.

[7] Robert Archibald Armstrong, Ib., p. 332.

VUČARI NA KOSOVU

Vučari iz s. Gotovuše u Siriniću. Foto iz 1938. god.

"Вучари су стари српски обичај који се у Готовуши обележава на празник Беле покладе (видео линк) и има веома дугу традицију. У давна времена, кад би неки убио вука, великог непријатеља стоке од које се живело, одрао би му кожу и напунио је сламом, док су у ноге стављани штапови, те су га стављеног на колац проносили кроз Готовушу и околна села. Ти људи, који су носили вука, названи су вучари. Они су, обилазећи куће, певали вучарске песме чије су речи сугерисале домаћину да их дарује, јер вук више неће нападати њихову стоку.

Жене су китиле вука разним тканинама, а давали су се и поклони у виду новца, жита, сира, меса, сланине, вина, ракије, и других ђаконија." [1]

Postojanje narodnog običaja pod nazivom "vučari" i na Kosovu još je jedan dokaz podmetnute laži da je vuk bio "predak Srba" i "kultna životinja Srba". Laž, laž!

....

[1] Љубинко Михајловић, Љубинко Михајловић, Вучари и прочка – обичаји из Готвуше, шарпланинске варошице на Косву и Метохији, Свевлад, јануар, 2019.

JAPODI = ILIRI = TRAČANI

Govoreći o ilirskim Japodima Strabon piše:

"Njihove zemlje su siromašne, ljudi većinom žive na krupniku i prosu. Njihov oklop je keltski i tetovirani su kao i ostatak Ilira i Tračana." (Strabo,7,5,4)

Japodi se tetovirli kao i ostali Iliri i Tračani, tj. Japodi, Iliri i Tračani su isto.

THUNAR

Iz govora srednje Bosne TUNI GA ili DUNI GA znači BRZO I SNAŽNO GA UDARI, RAZBIJ GA. Originalno ime nordijskog boga Tora je THUNAR [1] što na srpskom znači UDARAČ, RAZBIJAČ (on je bog munja i gromova).

Originalno ime upućuje i na originalno porijeklo najstarijih Nordijaca (gore je bila Hiperboreja).

....

[1] Jacob Grimm, Teutonic mythology, Vol. IV, London, George Bell & Sons, 1888, p. 1339.

OR, ORAO, ORION I OREOL

Pričaju nam da je ime sazviježđa ORION grčkog porijekla, ali to nije tačno. U grčkom ne postoji prosta riječ OR sa punim značenjem, a grčke izvedenice od OR kao ORAMA (ὅρᾱμα) sa značenjem VIDAN, VIDLJIV [1] i ORASIS (ὅρᾱσις) sa značenjem VIĐENJE, GLEDANJE [2] izvedene su od proste riječi OR.

Pošto Grci nemaju prostu riječ OR sa punim značenjem, jasno je da je OR potiče in nekog Grcima stranog jezika. Koji je to i čiji jezik u kojem OR ima puno značenje? To je jezik Cimerijana, odnosno Tračana, Kelta ili Ilira. Pogledajmo opet one grčke riječi:

- ORAMA (ὅρᾱμα) = VIDAN, VIDLJIV
- ORASIS (ὅρᾱσις) = VIĐENJE, GLEDANJE

U navedenim grčkim riječima značenje VIDA, VIDLJIVOSTI, VIĐENJA ili GLEDANJA daje daje snova OR iz srpske riječi ORAO koja je postala od starijeg ORAL.

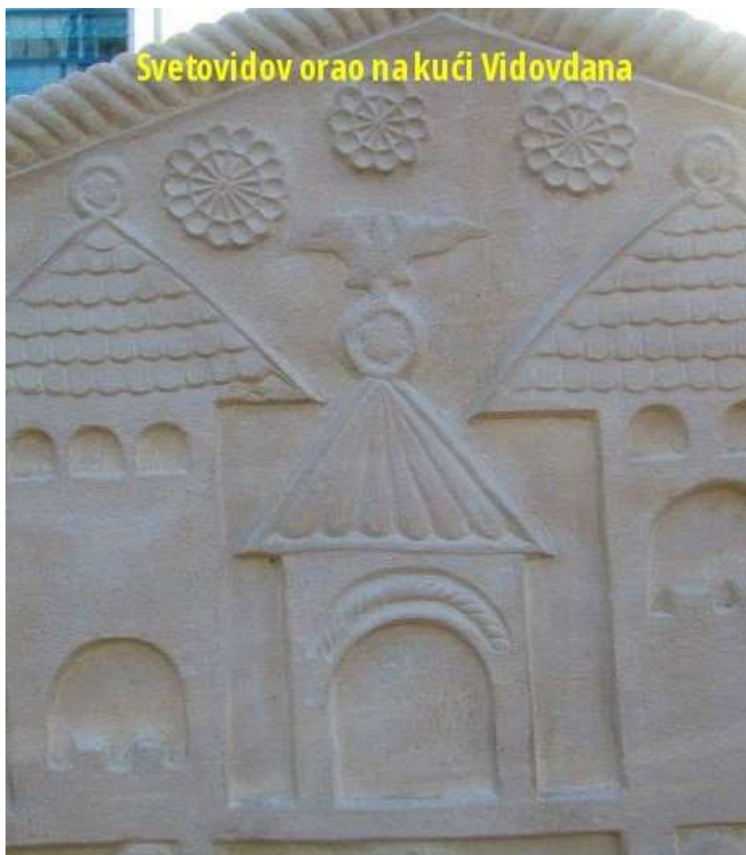
Da vidimo sastav riječ ORAL: tu su dvije riječi **1.** OR, **2.** AL: OR + AL. Šta je OR, a šta je AL? Pogledajmo: keltsko (gaelik) OR znači ZLATO. ZLATO je SJAJNO, BLJEŠTEĆE kao SUNCE, dakle bukvalno OR znači SVJETLOST, SJAJ. Svjetlost je VID, te su iz tog značenja dobile značenje i grčke riječi ORAMA (ὅρᾱμα) i ORASIS (ὅρᾱσις): VIDAN, VIDLJIV i VIĐE-NJE, GLEDANJE.

Druga riječ u riječi ORAL je riječ AL i to je keltska riječ koja znači IZLEĆI, MLADUNAC, ROD, POTOMSTVO [3].

I da vidimo: OR + AL > ORAL > ORAO = IZ SUNCA IZLEŽEN, SUNČEVO MLADUNČE, SUNČEV ROD, SUNČEV POTOMAK.

Pošto je OR u gaeliku ZLATO, car svih ORLOVA je ZLATNI ili SURI ORAO, a sanskritsko SŪRI (सूरि) znači GOSPODAR, GOSPOD BOGOVA [4]. U grčkoj mito-

logiji orao je simbol Zevsa, a kod Srba simbol je SUNCA i biće da je na zgošćanskom stećku nad kućicom prvog dana ljeta na dan Vidovdana prikazan orao kao simbol Svetovida (slika ispod, reprodukcija).

Osnova OR je u srpskom ORO (kolo) što je u grčkom HOROS (χορός) [5]. Osnova OR je i u imenu egipatskog boga Sunca ORUSA ili po grčkom HORUSA:

"ORUS, bog svjetlosti....." [6]

A šta znači ORION i odakle ova riječ potiče? Je li ona iz grčkog? Ne, nije! Izvedena je od cimerijanskog (tračanskog keltskog ili ilirskog) od OR kao i već napri-

jed one dvije spomenute grčke riječi ORAMA (ὄρᾱμα) i ORASIS (ὄρᾱσις).

Grci nemaju osnovu OR, ali imanu ORIZON (ὁρί-ζχν) što je (H)ORIZONT sa značenjem KRUG VIDA [7].

Pošto Grci nemaju OR ni ORI niti imaju ON, a grčko ION (Ἴον) znači LJUBIČAST [8] i nema veze sa ORIO-NOM, jasno je da ime ORION ne potiče iz grčkog jezi-ka, odnosno iz jezika Cimerijana, tj. Tračana, ili Kelta ili Ilira. Dakle: OR + ION > ORION.

Hebrejsko OR znači SVJETLOST [9]. Rekli smo da keltsko (gaelik) OR znači ZLATO, SJAJ i pošto staro-keltsko ION znači SUNCE, KRUG [10], ime ORION znači ZLATO SUNCA, SJAJ SUNCA, KRUG SUNCA. Zašto je ORION ZLATO SUNCA, SJAJ I KRUG SUN-CA? Zato jer već hiljadama godina kad Sunce uđe u zonu sazviježđa ORIONA i to je vrijeme NAJJAČEG SUNČEVOG SJAJA proljeća i ljeta (u na-še vrijeme to je od kraja aprila do sredine avgusta). Od ORION je srpsko ORIJAŠ, div.

I na kraju postanak i značenje riječi OREOL (to je onaj svijetli krug oko glava bogova, anđela i svetaca): OREOL je postalo od OR + EOL. OR je keltsko SVJET-LOST, SJAJ, a keltko EOL je ZNANJE, RAZBORI TOST [11]. Srarokeltsko EOL znači ODLIČNIK, ČU-VEN, SLAVAN [12].

I tako: zvanična etimologija vrlo često je ideološko laganje dobro uhljebljenih državnih i crkvenih lažova.

....

[1] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek-English Lexicon, Oxford: The Clarendon press, 1883, p. 1067.

[2] Ib.

[3] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 25.

[4] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 1244.

[5] Henry George Liddell and Robert Scott, Ib., p. 1735.

[6] Jacob Bryant and William Holwell, A Mythological, Etymological, and Historical Dictionary, London: C. Dilly, 1793, p. 314.

[7] Henry George Liddell and Robert Scott, Ib., p. 1073.

[8] John Groves, A Greek and English Dictionary, Boston: Hilliard, Gray and Company, 1836, p. 300.

[9] The Zondervan Pictorial Bible Dictionary, General editor Merril C. Tenney, Zondervan Publishing House,1967, p. 408. ISBN 0-310-23560-X

[10] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts, London: Printed for James Duncan, 1825, p. 332.

[11] Edward Dwelly, Ib., p. 393.

[12] Ib.

BAN, ŽUPA I ŽUPAN

Riječ BAN je izvedenica od osnove BA i nastavka -N.

Sanskritsko BA odnosi se na BOG [1], dok keltsko (gaelik) BA znači DOBAR, POŠTEN [2].

Riječ BAN je iz keltskog jezika: gaelik BAN znači BIJEL, SVIJETAL, VIJERAN, ISTINIT, PIJEDESTAL, POSTOLJE [3]. U zoroastraniznu bijaše SURBAN (Zurvan), BOG SUNCA.

BAN je stara srpska vladarska titula: KULIN BAN, BAN PRIJEZDA, STRAHINJIĆ BAN i drugi BANOVI.

Riječ ŽUPA složenica je od dvije riječi: 1. SU, **2.** BA.

SU + BA > SUPA > ZUPA > ŽUPA

Sanskritsko SU (सु) kao korijen nosilac je značenja PODSTICAJ, NAPREDAK, POTPORA, PLODNOST, RAĐNJE, IMATI NADMOĆ [4]. U srpskom SU znači isto kao i prijedlozi S, SA: suprug, supruga, sudrug, suparnik, suživot, itd.

Dakle: SU + BA > SUBA > ZUBA > ŽUPA > ŽUPNO = = DOBRO, RODNO, NAPREDNO, MOĆNO.

Poglavar ŽUPE je ŽUPAN i ova složenica takođe sadrži dvije riječi: 1. SU, 2. BAN:

SU + BAN > SUBAN > ZUPAN > ŽUPAN

Dok su Srbi živjeli slobodnim životom, o plemenu se brinuo starješina BAN, a kad su od Vizantije porobljeni, svaki plemenski BAN dobija ovlaštenja od vizantijskog cara i tako postaje carev SUBAN, tj. SUVLADAR. U govoru je od SUBAN preko oblika ZUBAN postalo ŽUPAN.

Kad je u svojoj četvrtoj deceniji Nemanja sa vojskom iz Zete došao u Rašku, u Raškoj su već po svojim plemenskim regijama vladali srpski ŽUPANI i Nemanja je voljom vizantijskog cara postao župan Toplice, Rasine, Ibra, Reka i Glubočice, ali je svojom voljom, ili po nagovoru svog anonimnog naredbodavca i mentora, dodao sebi ime STEFAN što znači KRUNISANI, dakle SAMODRŽAC i apsolutni vladar:

"Od ovog vremena, veliki župan Toplice, Rasine, Ibra, Reka i Glubo čice postupa i radi kao vladalac vlastite države, a ne kao član zadruge kuće Vukanića. On

utvrđuje svoju državu, podiže crkve sa zamcima, u kojima će se njegovo ime spominjati, a iz zamaka njegovi vojnici državu braniti." [5]

Dakle su svi oni bedemi oko manastira bili vojna zaštita zamkova sa crkvama, jer je zamak ujedno i rezidencija vladara:

"Ovakvo samostalno postupanje Nemanjino nije se moglo složiti s plemenskim življenjem i zadrugarskom upravom Vukanića. Braća nisu mogla priznati Nemanju za vladaoca, nego su ga smatrali za zadrugara, po čijoj smrti, njegovu državu trebao je da nasljedi onaj knez, kome bi ista zadrugarska oblast pripala po običajima zadrugarske pravde i vladavine, a ne Nemanjinim sinovima. Zidanjem crkava i zamaka, Nemanja se smatrao samostalnim vladaocem, i upravljao ni '**СЬ КИМЬ НЕСАОПШТЕНО**'. [6]

"...Honijat veli: '(Nemanja) želeći u tim krajevima prigrabiti sve u svoje ruke, pritešnjava svoje suplemenike i mačem istrebljava svoje srodnike'." [7]

Svetac Nemanja, a Srbi?

"Za njega i njegovu jednoutrobnu braću veli ljetovničar: **'ИЗБИСТА ОД РОДА СВОЮГО 12 ВЕЛИКЬХЬ ВЛАСТЕЛЬ'**…." [8]

I ubio je Nemanja dvanaest jednoutrobne braće, ubio dvanaest velikih vlastelina svoga roda, a koliko je drugih srodnika i članova njihovih porodica i pristalica njihovih pobio, tome se broja ne zna.

I kad je ubistvima svoje braće, srodnika i saplemenika postao apsolutni gospodar Srba Raške, da bi osigurao nasljedno pravo svojim sinovima i svom potomstvu, Nemanja podiže vojsku na srpsku narodnu Crkvu krstjana i njene pripadnike, na onu istu crkvu u kojoj je

miropomazanjem iz rimokatolicizma prešao u pravoslavlje, jer to je bila Crkva koja je čuvala srpsko običajno pravo pri biranju župana, a Nemanja je želio feudalnu vizantijsku crkvu koja zastupa jednog apsolutnog vladara sa nasljednim pravom. I napravi Nemanja građanski i napravi prvi istorijski genocid nad Srbima:

"Kao nekada prorok Ilija, koji je ustao na bestidne jereje, i on izobliči bezboštvo njihovo, i jedne popali, druge raznim kaznama kazni, treće progna iz države svoje a domove njihove, i sve imanje sakupiv, razda prokaženim i ubogim. Učitelju i načelniku njihovu jezik ureza u grlu njegovu, što ne ispoveda Hrista, sina božjeg. Knjige njegove nečastive spali, i izagna ga, zapretiv da se nikako ne ispoveda niti pominje trikleto ime. I sasvim iskoreni tu prokletu veru, da se i ne pominje nikako u državi njegovoj, nego da se slavi jednobitna i nerazdeljiva i životvorna Trojica: Otac i Sin i sveti Duh,

svagda i sad i uvek na veke vekova. Amin.” *(Stefan Prvovenčani, Život Svetog Simeona)*

A ko su bili ti "jeretici" koje Nemanja spali, raznim kaznama kazni i izgna sa njihove zemlje? Bili su to Srbi iste vjere kao i sav srpski narod: krstjani koji su u svojim vjerovanjima i običajima čuvali mnoge elemente stare prehrišćanske vjere. I ne čudimo se što fanatizovani rimokatolički Hrvati i s njima isti takvi muslimani Bošnjaci učiniše genocide nad pravoslavnim krstjanskim Srbima i što izgnaše Srbe sa srpske zemlje. Što je Ante Pavelić današnjim rimokatoličkim Hrvatima, to je Stefan Nemanja današnjim svetosavskim Srbima.

Eto toliko o banu, župi i županu.

....

[1] *Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960,p. 719.*

[2] *Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 56.*

[3] *Ib., p. 64.*

[4] *Monier Monier-Williams, Ib., p. 1219.*

[5] *Pantelija Srećković, Istorija srpskoga naroda, Knjiga II, Beograd, Kraljevsko-srpska državna štamparija, 1888, str. 12.*

[6] *Ib.*

[7] *Ib., str. 15.*

[8] *Ib.*

OPTUŽNICA PROTIV STEFANA NEMANJE

Svjetovne i duhovne vođe vjerske ideologije koja je izvršila genocide nad Srbima.

Sažeti opis Nemanjinog zločina genocida:

"Kao nekada prorok Ilija, koji je ustao na bestidne jereje, i on izobliči bezboštvo njihovo, i jedne popali, druge raznim kaznama kazni, treće progna iz države svoje a domove njihove, i sve imanje sakupiv, razda prokaženim i ubogim.

Učitelju i načelniku njihovu jezik ureza u grlu njegovu, što ne ispoveda Hrista, sina božjeg. Knjige njegove nečastive spali, i izagna ga, zapretiv da se nikako ne ispoveda niti pominje trikleto ime.

I sasvim iskoreni tu prokletu veru, da se i ne pominje nikako u državi njegovoj, nego da se slavi jednobitna i nerazdeljiva i životvorna Trojica: Otac i Sin i sveti Duh, svagda i sad i uvek na veke vekova. Amin."

(Stefan Prvovenčani, Život Svetog Simeona)

Iz Konvencije UN o spriječavanju i kažnjavanju zločina genocida (usvojena Rezolucijom 260 (III) na Generalnoj Skupštini Ujedinjenih Nacija 9. decembra 1948.godine, stupila na snagu 12. januara 1951. godine):

"Član II: U ovoj konvenciji pod genocidom se podrazumijeva bilo koje od slijedećih djela, počinjenih s namjerom da se potpuno ili djelimično uništi jedna nacionalna, etnička, rasna ili religiozna grupa:

(a) ubistvo članova grupe (naroda);
(b)uzrokovanje teških tjelesnih ili mentalnih povreda članovima grupe (pripadnika određenog naroda)
c) namjerno podvrgavanje grupe takvim životnim uslovima koji dovode do njenog potpunog ili djelimičnog fizičkog uništenja…."

Po tačkama **a**, **b**, **c** iznad navedenog Člana II Konvencije UN o sprečavanju i kažnjavanju zločina genocida,

pred Božjim sudom, pred sudom čovječnosti i pred sudom istorije podižem optužnicu protiv Stefana Nemanje zbog njegovog genocida nad Srbima Raške.

STARI NARODNI KALENDAR MUSLIMANA SREDNJE BOSNE

KALENDARSKI - TAKVIMSKI DIO

TERMIN	DATUM	POJAŠNJENJE
Miladi Isa, a.s.	07.01.	
Hamsini	31.01. - 20.03.	Posljednjih 50 dana zime do početka proljeća.
Pola zime	04.02.	
Džemre (u zrak)	19.02.	Padaju na prvi, osmi, petnaesti dan ulaska Sunca u sazviježđe Ribe; prvo: otopljenje zraka; drugo: otopljenje vode i treće: otopljenje zemlje
Džemre (u vodu)	26.02.	
Džemre (u zemlju)	05.03.	
Babe	10.03. - 17.03.	

Ovaj kalendar je u narodnom pamćenju muslimana srednje Bosne traje svo do naših dana, ali se naglom poslijeratnom islamizacijom od 1995. g. skoro ugasio, isto kao što se naglom ortodoksacijom ugasio u pamćenju pravoslavaca tog kraja. Zadnji pojedinci generacije koja pamti taj kalendar su skoro svi pomrli ili su u dubokim staračkim godinama.

1. Miladi Isa, Bozuk (Božić) = rođenje mladog boga Sunca Svarožića Božića, hristijanozacijom postaje rođenje Isusa = 25. decembar (7. jan. greg.) = prvi dan zime krajem stare i početkom nove ere.

2. Pola zime = 4. februar (17. feb. greg.) je drugi dan nakon srpskog narodnog praznika Sretenja koje hristijanizacijom postaje Bogosretenije = punih 6 sedmica od Bozuka.

3. Džemre (toplota, vatra) ulazi u zrak = 19. februar (4. mart greg.) = punih 8 sedmica od Bozuka.

4. Džemre (toplota, vatra) ulazi u vodu = 26. februar (11. mart greg.) = punih 9 sedmica od Bozuka.

5. Džemre (toplota, vatra) ulazi u zemlju = 5. mart (18. mart greg.) = punih 10 sedmica od Bozuka.

6. Baba počinje od 10. marta (23. marta greg.) i to su Babine huke koje su u srpskom brojanju od pola devete do pola desete sedmice od Božića.

Zanimljivo je da se svi ovi datumi računaju po prvom danu zime sa početka nove ere, a hristijanizacijom su se zadržali na danu krstajnskog, kasnije pravoslavnog crkvenog Božića. Evo malo više o prazniku BOZUK, PROZUK ILI BOZGUN:

"PROZUK, BOZUK, BOZGUN - SKORO ZABORAVLJEN PRAZNIK MUSLIMANA - BOŠNJAKA U BiH

Ko nije znao, sada će saznati, danas je Milad Isa a.s. - odnosno rođendan božijeg poslanika Isa odnosno Isusa. Ovaj dan je naznačen u zvaničnom kalendaru Islamske zajednice BiH (Takvim). Vidi presliku u prilogu teksta. I ne samo Milad.

Planinareći, nailazio sam na razne običaje Muslimana, sada Bošnjaka u Bosni i Hercegovini. Kako narod kaže: Sto sela, sto običaja. Uzgred da kažem, sela i naselja u kjojima su živjeli muslimani koji su se povukli sa turskom vojskom ili bez nje, iz Mađarske, Slavonije i Srbije, imali su ponajmanje običaja, a skoro nikakvih zajedničkih običaja sa starosjedilačkim bosanskim stanovništvom.

Prozuk je skoro zaboravljen praznik, koji se praznuje 7. januara, te odgovara pravoslavnom Božiću. Širom BiH ovaj praznik se također naziva nazivima Bozuk i Bozgun. Naziv dolazi iz riječi Božić. Bosanski muslimani – Bošnjaci su izbjegavali izgovarati riječ

Božić, vjerujući, da je to grijeh, pošto je božije ime upotrijebljeno na način, za koji se kod vjernika vjeruje da nije u duhu islamskog vjerovanja.

Prozuk je u islamu dan rođenja (Milad) božijeg poslanika Isa (Isusa). Obilježava se 7. januara po gregorijanskom kalendaru, što odgovara datumu 25. Decembra po julijanskom kaledaru. Ne obilježava se nikakvim posebnim slavljem.

Ljetopisac Bašeskija upotrebljava riječ Bozgun kao što to čini Hadži Jusuf. Fehim Spaho piše u svom naučnom radu: 'Naši narodni nazivi mjeseci u turskim kalendarima iz sedamnaestog vijeka' o mnogim običajima, pa spominje i Prozuk. Vidjeti: Glasnik Zemaljskog muzeja XLII, 1930, str. 194. i Bašeskija, Ljetopis, Sarajevo, 1968, str. 316. i dalje.

U narodu su se od Prozuka brojale hefte (sedmice, tjedni). Pa prema narodnom predanju peta hefta prtinu pometa i tada je po narodnom kalendaru polovina zime. U sedmoj hefti dolaze brljci (brljak = ptica selica), a od pola devete pa do pola desete traju babije huke (baba Marta). Babije huke (baba Marta) počinju 11. marta, a traju jednu heftu (sedmicu, tjedan), a označavaju period izuzetno nestabilnog vremena kada se u roku od pola sata vrijeme naglo promijeni. Tada je na sceni svake godine pravi meteorološki poremećaj, u toku dana se nekoliko puta smjenjuje sunčano vrijeme i olujni snijeg sa vjetrom.

Po heftama se određivalo kada će se obrezivati voćke i grožđe, a i kada se kalemi. Najbolje je bilo te poslove raditi oko sedme hefte tj. kada prvo džemre udari (u zrak).

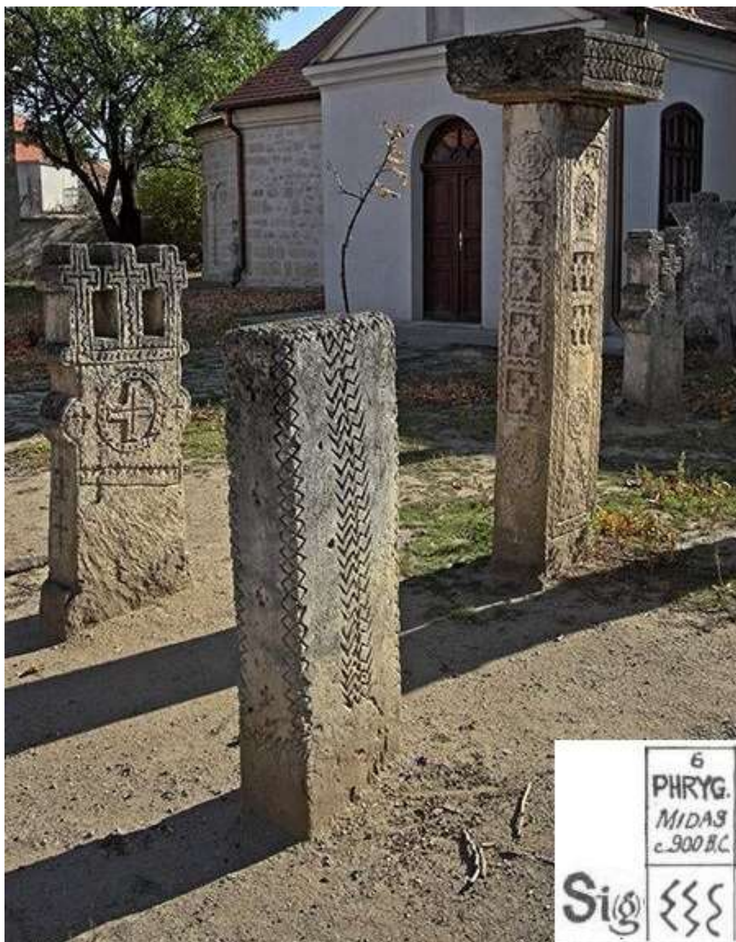
Za Prozuk je karakteristično da se kuhalo žito, najčešće pšenica ili kukuruz. Ja sam tokom svoga djetinjstva upamtio da su dvije komšinice kuhale žito za Prozuk Jedna je kuhala kukuruz, a druga ječam. Servira nam na tanjir i obilno polije ritkim jabukovim pekmezom.

Vjerovalo se, da dan počne duljiti od Prozuka, onoliko, koliko pijetao skoči to jutro. Naime smatralo se da dan miruje, tj. ne dulji između 19. decembra i 7. januara (Nikolja i Prozuka).

Djeca su imala igru na Prozuk. Trčkala su oko kuća i kukurikala, te skakutala. U nekim selima je bio običaj darivanja djece kolačima a u nekim jajima. Igra je bila posvećena produženju vidljivog dijela dana.

Na kraju, svim Bošnjacima, muslimanima iz BiH želim ugodan Prozuk, Bozuk, Bozgun!" (Mirsad Đulbić, dipl. ing. mašinstva i administrator FB-grupe "ZENICA - Stare slike i pričice")

Sve što nas je zbližavalo, spajalo i činilo tolerantnim ljudima, sve je to ubijeno strogom netolerantnom knjiškom islamizacijom i strogom netolerantnom knjiškom hristijanizacijom, a Bog je samo Jedan.

Stećak 19. vijeka u Negotinu.

Brigijsko slovo **S** ili **Si(g)** iz 900 g. st. ere i vrijemena kralja Midasa [1] nalazi se na stećku 19. vijeka u porti Crkve Rođenja Presvete Bogorodice u Negotinu. To S je simbol svjetlosti munje: sig > zig > žig = žiga = vatra. Na stećku su i prikaza Svetovida: na jednom prikazu je sa podignutom desnom rukom mira i blagoslova isto

kao na srednjevijekovnim stećcima u Radimlji, a na drugom su mu ruke oslonjene o pojas kao znak ravnodnevnice.

Urazumite se, Srbi: niste vi nikakvi ortodoksni svetosavci već pravoslavni krstjani, barem su vam djedovi, pradjedovi i ostali preci to bili. U vrijeme sv. Save i ostalih Nemanjića ko bi se usudio da ukleše ove simbole na nadgrobnik podlegao bi strogoj kazni "po pravilima svetih otaca" Ortodoksne crkve.

....

[1] Laurence Austine Waddell, Aryan Origin of the Alphabet, Plate II, London: Luzak & Co., 1927.

LJUBAV JE SUNCE U ČOVJEKU

Latinsko LUX znači SVJETLO. Korijen riječi LUX je LU-. Mjesec je LUNA, LUMEN je i SVJETLOST i LAMPA, LUG je LUCUS i sve počinje sa LU- od čega je postala i srpska riječ LJUBAV.

“LUX, (i. e.) lūcis, svjetlo. Macrobius je konstatovao da su drevni Grci prvo svitanje nazivali λύχη, a sunce λύχος; i stoga 'lucem' je od toga izvedeno” [1].

U rječnicima grčkog nema riječi na koje iznad citirani autor poziva, ali ima LUKI (λύκη) koje je izvedeno od LUKOS (λύκος) sa značenjem SUNCE, SVJETLO [2].

Korijen latinskom LUX je LU-, isti korijen koji se nalazi keltskom LUG i u srpskom LUG, LUČ, LUČA, LUČE, LULA, LȐK, LÛK. Keltski bog sunca je LUG i prvo da raz-jasnimo ko je LUG. Kelti Gali zvali su ga LUG, a Velšani su ga zvali LLEW (danas izgovaraju LEU) [3].

Velško LLUCH, ili kraće LLU, znači TREPERENJE, BLJESKANJE, SIJEVANJE, ŽARKOST, ali znači i STRIJELA, STRIJELJANJE [4]. Velško LLUCHED (LUCH) znači SIJEVANJE [5]. Dakle je jasno da je kod Velšana, potomaka balkanskih Briga, LUCH isto što i srpsko LUČ i LUČA: SJAJ, BLJESAK, SVJETLOST.

Kod Velšana ime boga Sunca LLEW ujedno je ime LAV? LAV je drevni simbol SUNCA, a velško LLEW potiče od korijena LLE- koji u velškom LLEUER znači SVJETLO, SJAJ, DIVOTA, VELIČANSTVENOST [6], jer i velško LLEWYCH znači SVJETLO, SJAJ, BLJESAK, DIVOTA, VELIČANSTVENOST [7].

Pošto je galski bog LUG isti bog kao i velški LLEW, znači da im je i značenje imena isto: SVJETLO, SJAJ,

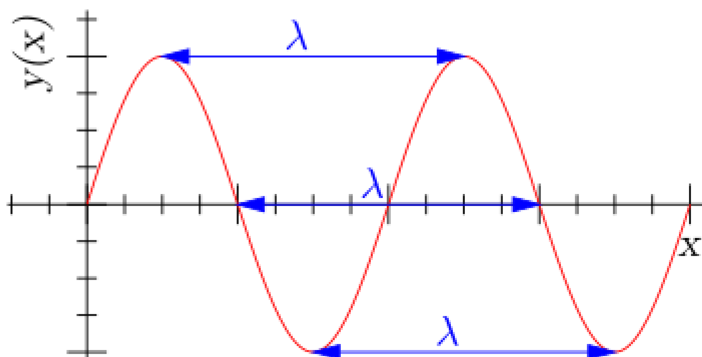
DIVOTA, VELIČANSTVENOST. Korijen u keltskom LUG je LU- koje se nalazi u velškom LLUCH (LLU), LLUCHED (LUCH) i u srpskom LUČ, LUČA, LUG, LU-LA, LȕK, LÛK.

Velško LLUCH (LLU) znači i STRIJELA, STRIJE-LJANJE. Kao što Sunce oštrim zrakama strijelja oči pa oči suze, isto tako suze i od LUKA, te otuda i naziv LU-KU. Uz antropomorfne prikaze Sunca LÛK je jedan od glavnih motiva na stećcima.

Osnova LUG nalazi se i u korniškom LUGARN i to je SVJETLO, SVIJEĆA, LAMPA [8], gotsko LUKARN [9], a SIJEVANJE na korniškom je LUCHAS [9].

Osim značenja ŠUMICA u srpskom LUG je ostatak VATRE, a posuda u koju pada ŽAR iz šporeta je LUŽA-RA ili LUŽNICA. Glas **Ž** u LUŽARA dobijen je od glasa **G** iz imenice LUG: LUG > LUGARA > LUŽARA. Riječ LUG je praslovensko LUGЪ, vokativ LUŽE [10] što je galicijsko "lixivia" sa značenjem IZBIJELJEN, BJELNA [11].

Da je LU nosilac značenja SVJETLOST svjedoči irsko LUAN i latinsko LUNA kao imena Mjeseca [12].

Šta je SVJETLOST? To je TREPERENJE, BLJESKANJE SUNCA. Svako TREPERENJE je AMPLITUDA: ⌢⌣. U jednoj amplitudi su dva LUČNA polupe-rioda ili jedna talasna dužina koja se, ne slučajno, obi-lježava grčkim slovom lambda: λ (Λ, L) i to je vrijeme sjaja i vrijeme bez sjaja što su ujedno dva drevna slova:

1. Λ (L) = ⌢
2. U = ⌣
⌢⌣ = **ΛV** = **LU**

Keltsko (gaelik) BAN znači BIJEL, SVIJETAL, POŠTEN, PRAVEDAN [13], a velško BAN što znači VIĐENOST, UZVIŠENOST, VISINA [14]. U bukvalnom smislu sve su to osobine SUNCA:

LU + BAN > LJUBAN = SUNCE. Eto odakle potiče riječ LJUBAV= duševno OSUNČAN, SUNČAN, SVIJETAL.

I kaže majka djetetu: "Sunce moje!".

....

[1] Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language, London: Printed by A. G. Valpy, 1828, p. 242.

[2] John Groves, A Greek and English Dictionary, Boston: Hilliard, Gray and Company, 1836, p. 373.

[3] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The second edition, Volume II, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 282.

[4] Ib., p. 292.

[5] Ib.

[6] Ib., p. 282.

[7] Ib.

[8] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum : a dictionary of the ancient Celtic language of Cornwall,

Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 240.

[9] Ib.

[10] Đura Daničić, Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Dio IV, Knjižnica Jugoslavenske akademije, Zagreb, 1904-1910, str. 201.

[11] Servando Perez Barreiro, Dicionario galego-ingles/ingles-galego, Vigo – Spain, 2010, p. 411.

[12] Arthur James Johnes, Philological proofs of the original unity and recent origin of the Human Race, Apendix A, London, Samuel Clarke, 1843, p. 9.

[13] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 64.

[14] William Owen Pughe, Ib., Vol. I., p. 148.

DRAG JE SVIJETLI ZRAK SUNCA DUŠE

Iskustvom naučenog naroda kaže naša stara istina: "Poturica gori od Turčina!"

Zašto je poturica gori od Turčina? To je zato što poturica bježi od svog istinitog identiteta zeleći u sebi da ubije sjećanje savjesti na ono što je bio prije izdaje

svog pravog identiteta kako bi sebe lažno uzvisio u svom novom i lažnom identitetu.

Iz istog razloga su pokatoličeni Srbi prešavši u rimokatolicizam postali najkrvavije ustaše među Hrvatima.

Iako uporno tvrde da doseljavanja Slovena na Balkan nije bilo, tako i današnji svetosavski Srbi preziru svoj keltski identitet videći sebe u Slovenima u koje spadaju Rusi i Srbi žele svoj identitet da poistovijete sa ruskim identitetom. Dakle: poturica, ustaša i današnji svetosavski Srbin istog su bolesnog uma.

U prethodnoj temi sa naslovom "Ljubav je sunce u čovjeku" našli smo da je srbsko LJUBAV porijeklom od korijena LU- što je korijen keltskom LUG sa značenjem SUNCE. Evo i srbsko DRAG postanjem je iz keltskog: gaelik DRAG je VATRA, METEOR, MUNJA, dakle opet SJAJ, opet SVJETLOST, jer kad sretnemo onog ko nam je DRAG, naša duša ZASAJA, OSVIJETLI SE.

Keltsko DRAG postanjem je od tračanskog TRAK što je ZRAK Sunca (trak > trag > drag).

LJUBAV je SUNCE duše, DRAG je TRAČNA SVJETLOST duše, SVJETLOSNI ZRAK SUNCA DUŠE.

....

[1] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts, London, Printed for James Duncan, 1825, p. 205.

ŽDRALOVI I KELTI

Riječ GERMA i danas postoji u srpskom jeziku. To je stara srpska riječ još iz vremena Tračana i znači TOPLOTA, VRELINA. Kvasac GERMA služi da vrenjem gljivica ukisne hljeb. Vrenje je hemijski proces pri kojem se razvija toplota i nema vrenja bez toplote:

"…Skt. gharmáḥ, tračansko germo- 'vreo', lat. formus…." [1]

“Tračansko ‘germo-‘ ‘toplo’, GERMAS (grad poznat po vrelim izvorima)….” [2]

“GERMA (Γέρμη: Eth. Γερμηνός), takođe zvana Ἱε-ρὰ Γέρμη, grad u Miziji, smješten između rijeka Make-stus i Rhindakus.” [3]

GERMA je TOPLOTA. Od GER je izvedeno grčko GE-RANOS (γέρᾰνος) koje znači ŽDRAL (*grus cinerea*) [4].

Zašto grčko GERANOS počinje sa GER (γέρ-)? Zato što je to tračanska osnova u tračanskoj riječi GERMA, dakle se ime GERANOS odnosi na TOPLO-TU i to mora biti i srpskoj riječi ŽDRAL.

GEROVIT je bog proljeća polapskoih Slovena i nje-govo ime počinje sa GER. Kod Slovena JARILO je JA-ROVIT, dakle je to isto kao i GEROVIT: JARA, VRU-ĆINA, VATRA.

Od tračanskog GER postalo je srpsko ŽER, a od tračanskog GERA je srpsko ŽERA: JEZGRO VATRE, SUŠTINA I SRŽ VATRE.

GERA je ŽERA, a gdje je ŽERA tu je i SVJETLO, jer ŽERA SVJETLOŠĆU SJA. Drugi naziv za SVJE-TLOST je SLAVA i zato kod Grka GERAS (γέρᾰς) znači ČAST, SLAVA [5]. Da kažemo i to da u grčkom nema proste riječi GER i to je dokaz da je kao osnova grčkih izvedenica i složenica u grčki ušla iz tračanskog jezika osvajanjem tračanske zemlje i grcizacijom Tra-čana.

A sad da vidimo odakle potiče srpsko ŽDRAL i da li ime veze sa TOPLOTOM ŽERE i SVJETLOŠĆU kao što ima grčko GERANOS? Pogledajmo:

“… zrak, zraka, zdraka, ždraka, ždraknuti.” [6]

“Kad je care bio prema crkvi,
Sinu crkva kao jarko sunce,
Konju ždraka u oči udari….”

(Vuk Stef. Karadžić, Srpske narodne pjesme, Knj. II, Beč, 1845, str. 210)

“Ždraka, oni vele, dolazi neposredno od sunca; a tako i svjetlost: je li dakle ždraka princip svjetlosti ili sunce?” [7]

ŽDRAKA je isto što i ZRAKA SVJETLOSTI. Zašto su iz književnog jezika izbacili riječ ŽDRAKA te danas postoji samo ZRAKA? To je zato što se želi sakriti porijeklo riječi (a preko riječi i porijeklo naroda), jer iako su oblikom vrlo slične, riječi ZRAKA i ŽDRAKA nisu istog postanja:

1. riječ ZRAKA postala je od S RA > SRA > ZRA > ZRAKA (RA je drevno ime SUNCA);
2. riječ ŽDRAKA postala je od S DRA > SDRA > ZDRA > ZDRAKA > ZDRAKA.

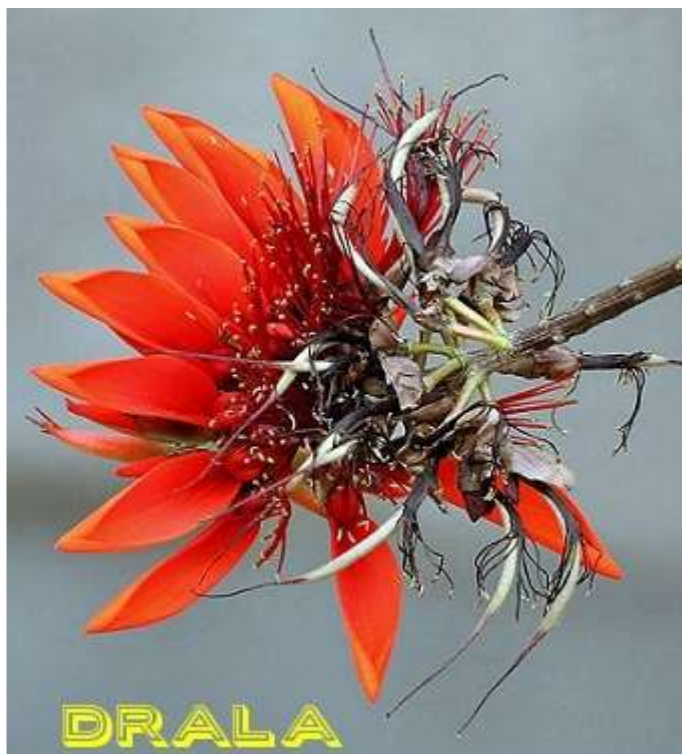
DRA je korijen riječi DRAKO, DRAGON. Keltsko (gaelik) DRAC = DRAKE = DRAGON = ZMAJ [8] (zmaj je simbol Sunca).

a) DRAC = DRAK
b) S DRAK > SDRAK > ZDRAK > ŽDRAK = ZRAK, ZRAKA

Jasno se vidi da je srpsko ŽDRAK postalo od keltskog DRAK za razliku od srpskog ZRAK koje je postalo od još starijeg S RA > SRA > SRAK > ZRAK.

Velško DRA znači SUŠTINA, SRŽ [9]. DRA je u velškom DRAIN [10] i u srpskom DRAČA: u obe riječi DRA bukvalno znači TRN. Svaki Sunčev ZRAK je svojevrsni TRN koji PEČE jer je u Sunčevom ZRAKU ŽARA SUNCA. Tako i srpsko ŽDRAL kao i grčko GERANOS

znači TOPLOTA, JARA, ŽERA, ŽARA, SVJETLOST (ždralovi na glavama imaju crvenu boju žara).

Spomenućemo i jednu vrlo interesantnu riječ stanovnika polinezijskog ostrva Fidži: to je riječ DRALA. Dodamo li ispred Ž dobijemo ŽDRALA:

ŽDRAL – ŽDRALA!

Šta je DRALA? To je biljka pod latinskim imenom *Erythrina variegata*, TRNOVITO drvo sa cvjetovima vrlo ŽARNE crvene boje [11]. Neki je zovu DRVO SUNCA (bješe nekad samo jedan narod jednog jezika).

Kako današnji potomci zapadnih Kelta imenuju ŽDRALA? Velšansko GARAN znači ŽDRAL [12]. U gaeliku GARAN je takođe ŽDRAL [13], ali gaelik GARAN

znači još LUG, GAJ, ŠUMARAK [14]. I u korniškom je GARAN [15]. Korijenska osnova u navedenim riječima je GAR sa značenjem TOPALINA, KVASAC [16], dakle je GAR isto što i GER u tračanskom GERMA i persijskom GARM [17]:

a) GER > ŽER
b) GAR > ŽAR

A sad dobro obratimo pažnju na ovo: gaelik GAR je istog značenja kao irsko GORAIM [18] (od staroirskog GORIM) [19] i bretonsko GOR koje znači GORI, GORENJE [20].

I recite mi sad: ko su bili Kelti?

…………………………

[1] Basil Ferris Campbell Atkinson, The Greek Language, Second Edition, Revised, London, Faber and Faber Limited, 1933, pg. 40.

[2] J. P. Mallory, Douglas Q. Adams, Encyclopedia of Indo-European Culture, Fitzroy Dearborn Publisher, London and Chicago, 1997, pg. 263.

[3] William Smith, Dictionary of Greek and Roman geography, London: John Murray, 1872, pg. 992.

[4] John Groves, A Greek and English Dictionary, Boston: Hilliard, Gray and Company, 1836, p. 123.

[5] Ib.

[6] Franz von Miklosich, Lexicon Palaeoslovenico-Graeco-Latinum, Vindobonae, Guilelmus Braumuller, 1862 – 1865, p. 232.

[7] Ivan Marković, Cesarizm i bizantinstvo u poviesti iztočnog razkola, Vol. II, Zagreb, Tisak Dioničke tiskare, 1891, str. 333.

[8] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts, London, Printed for James Duncan, 1825, p. 205.

[9] William Owen Pughe, A dictionary of the Welsh language, The Second Edition, Vol. I, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 477.

[10] Ib.

[11] Ilaitia S. Tuwere, Vanua: Towards a Fijian Theology of Place, Auckland: Institute of Pacific Studies, University of the South Pacific and Auckland and College of St John the Evangelist, 2002, p. 38, 212. ISBN 982-02-0338-4

[12] William Owen Pughe, Ib. p. 59.

[13] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 477.

[14] Ib.

[15] Frederick Jago, English-Cornish Dictionary, London: Simpkin, & Marshall and Co., Plymouth: W. H. Luke, 1887, p. 37.

[16] Edward Dwelly, Ib.

[17] Arthur Naylor Wollaston, An English-Persian Dictionary, London: W. H. Allen & Co., 1882, p. 412.

[18] Alexander Macbain, An Etymological Dictionary of the Gaelic Language, Enberness: The Northern Counties Printing and Publishing Company, Limited, 1896, p. 22.

[19] Ib.

[20] Ib.

TRAČARA I TRAČAROŠ

Velšani su tračanski Brigi. Velško THRACHALL i THRACHANDELL je EKSTREMNO LUKAV [1].

....

[1] William Owen Pughe, A dictionary of the Welsh language, The Second Edition, Vol. II, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 552.

MOLAD, MLAD I STAR

Rusko МОЛОДОЙ i ukrajinsko МОЛОДИЙ postalo je od starokeltskog MOL sa značenjem VELIČANJE, PROSLAVLJANJE [1], a to isto znači i gaelik MOLAD [2]. Sve što je MOLAD, tj. MLADO, to se VELIČA, RASTE. U srpskom je gubljenjem glasa O iz MOLAD postalo MLAD.

Izraz MLAD Mjesec na ruskom je МОЛОДАЯ Луна, a na ukrajinskom МОЛОДИЙ Місяаць. Od mijene Mjesec se VELIČA i postaje sve SVJETLIJI, tj. sve SLAVNIJI.

Nakon pune svoje VELIČINEi snage svoje SLAVE, svog SJAJA i svoje SLAVE, Mjesec više nije MOLAD I počinje da se SMANJUJE i veličinom i sjajem slave, počinje STARITI sve do potpunog nestajanja. Dakle riječ STARITI znači MALAKSAVATI, NESTAJATI, a

STAR znači IZNEMOGAO, MALAKSAO, MALOG SJAJA. Nije zaludu englesko STAR ime za zvijezdu, jer zvijezda ima vrlo malo SJAJA (biti holivudska zvijezda među ljudima za nebesa je isto kao i zvijezda na nebesima: malog sjaja).

Pogledajmo: STAR je postalo od S TAR! Šta je TAR?

Gaelik TÀR znači SILAZAK, SPUSTANJE. Svako SPUŠTANJE znači SILAZITI S VISINE, silaziti s VELIČINE, gubiti SLAVU, tj. SJAJ [3]. Gaelik TÀR znači isto što i TÀIR: LOS, BOLESTAN. Tako prelijepa haljina vremenom postane TARAČ).

Do fizičkog stanja STAR ide se postepenim STARENJEM. STARENJE je process GUBLJENJA SNAGE, MALAKSAVANJE, GUBLJENJEM SLAVOBITNE ŽIVOTNE SVJETLOSTI. To stanje MALAKSAVANJA u engleskom je STARVE i u bukvalnom smislu znači UMIRANJE, UMRIJETI [4], holandsko STERVEN [5], njemačko STERBEN, STARB [6] i sve kažu da je od teutonske baze STARB [7], a u toj teutonskoj bazi eto vidimo srpsko STAR sa keltskom osnovom TAR (Teutoni su porijeklom Cimbri, dakle Kelti, tj. Tračani, odnosno Cimerijani).

STAR je dalo STARV od čega je postalo srpsko STRV, (LEŠ, MRTVAC), STRVEN.

Spomenućemo ovdje jednog mladog Dalmatinca koji je u vrijeme rimskog cara Trajana (vladao od 98 - 117. g. n. e.) skupa sa dijelom svojih vršnjaka iz ilirskih plemena Pirustaja i Sardijata iseljen u Daciju na prisilni rad u rudnicima Crvene planine (danas rumunska Rošia planina ili Roşia Montană). U mjestu Tarina

(Ṭarina) nađena je drvena voskom impregrirana tabla sa sa latinskim natpisom:

DM DASAS LICCAI DEL K STARVAE VIXIT AN XXXV POS BEUCUS SARIUS DA[…] I HEREDES B M

U zvaničnoj verziji tu piše ovako:

“D(is) M(anibus) **|** Dasas Liccai (filius) **|** Del(mata) k(astello) Starvae | vixit an(nis) XXXV | pos(uerunt) Beucus **|** Sarius et ḌẠ[…] | […]i heredes b(ene) m(erenti).” [8]

Na engleskom prevodu glasi ovako:

“To the spirits of the dead. Dasas, son of Liccaius, Dalmatian, from the fortified settlement (kastellum) of the Starvae, lived 35 years. The heirs Beucus, Sarius, and Da[-] set up (this epitaph), well-deserving.” [9]

Evo i srpski prevod engleskog prevoda:

“Duhovima mrtvih. Dasas Likajus, Dalmatinac iz kastela Starve, živio 35 godina. Zemljaci Beukus, Sarijus i Da[…] podigoše (spomenik), dobro zasluživši.”

Autor prevoda na engleski misli da se u dijelu epitafa DEL K STARVAE ono **K** odnosi na **K(ASTEL)** i misli da **je STARVAE** ime tog KASTELA. To bi moglo biti u okolini današnjeg Glamoča, jer na jednom od tu nađenih epitafa spominje se oficir (dekurion) iz naselja *Salvium* (Vrba) rodim iz kastela STARVE [10]. Salvium je današnje selo Vrba, 5 km jugoistočno od Glamoča, a STARVE su STARO SELO na oko 15 km jugoistočno od Vrbe.

…………………………

[1] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 669.

[2] Ib.

[3] Ib., Vol. III, p. 933.

[4] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 592.

[5] Ib., p. 593.

[6] Ib.

[7] Ib.

[8] Alfred Hirt, Dalmatians and Dacians—Forms of Belonging and Displacement in the Roman Empire, Humanities, Volume 7, Issue 4, 24 December 2018.

[9] Ib.

[10] Ib.

CAS, KASTIG I KAZNA

Ilirsko KASTIG (latinski: castigo, talijanski: castigo, gastigo), što znači KAZNA, i danas se koristi u govoru Dalmatinaca u obliku KAŠTIG.

Ilirsko riječi KASTIG porijeklom je iz keltskog CAS što znači PROTIVLJENJE, RAZDOR, NESREĆA [1]. U velškom CAS znači ODVOJEN, ODVRATAN, MRZAK, NEMIL [2], dakle sve ono što sudiji daje opravdanje za kaznu.

U srpskom je od CAS prelaskom **S** u **Z** preko oblika KASNA postalo KAZNA.

....

[1] Edward Dwelly, Ib., Vol. I, p.171.

[2] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. I, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 204.

ZRAČNA ZRAKA

Englesko RAY, talijansko RAZZO (koje je srodno srpskom RASO, RAŠO, RASA, RAŠKA, RAŠAN) je ZRAK, ZRAKA, LUČA. Pored ostalih u velškom postoje sljedeće riječi koje imenuju ZRAK:

a) PALADR u kojoj je osnova PAL- koja se nalazi u srpskom PALITI, PALIJA, PALICA; [1]

b) PELYDRYN (PELYDR) u kojoj je PEL- osnova u PELAZG, PELIN, PELIM, PELEN, PELUD; [2]

c) MORGAT u kojoj je srpsko MORGA i to je DUGA MOTKA; [3]

d) PAL se nalazi u srpskom PALITI, PALICA, PALIJA; [4]

e) GOLEUYN sa osnovm GOL koja se nalazi u srpskom GOLEM; [5]

f) LLUGYN u kojoj je osnova LLUG koje je vrlo srodno srpskom LUG; [6]

g) RHEIANU u kojoj je RHEI srodno srpskom REJAN, REJA, REHA; [7]

h) BRITHRESU sa osnovom BRITH u srpskom BRITAK i osnovom RES u srpskom RESA; [8]

i) ILlNNODY kao srpski ILINDAN. [9]

U gaeliku ZRAK je GRIEN što je srodno srpskom GRIJAN [10], a gaelik SGRIOCH [11] isto je kao i srpsko (I)ZGRIJAČ, tj. ONAJ ŠTO ZGRIJAVA.

…………………………

[1] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 652.

[2] Ib.

[3] Ib.

[4] Ib.

[5] Ib.

[6] Ib.

[7] Ib.

[8] Ib.

[9] Ib.

[10] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts, London, Printed for James Duncan, 1825, p. 892.

[11] Ib.

SUNCE BLESKA, LISTA LESKA

U ne baš tako davna vremena ŠUMA na ijekavskom zvana je LIJES, ekavski LES, na ikavskom LIS pa ima LIJESKA, LESKA i LISKA: Sunce BLISTA, šuma LISTA! Primjećujemo li isto LISTA?

Od čega je postalo i šta izvorno znači LIJES, LES ili LIS? Kad se traži porijeklo neke riječi, uzimaju se oblikom i značenjem srodne rijeci i u tim riječima traži

se najstariji i najmanji zajednički dio koji je nosilac zajedničkog i srodnog oblika i značenja. U riječima LIJES i LES to je korijenska osnova ES, a u riječi LIS imamo IS.

Po obliku ES i IS su različiti, ali vidimo u naprijed spomenutim riječima da imaju isto značenje, dakle je razlika samo u vrsti govora: jedno ES je u ijekavskom, drugo u ekavskom i treće je ikavski izgovor premda se neki ikavski oblici koriste i u ekavskom i ijekavskom: LIST, ISTOK, IZVOR (< IZ VOR), ISTINA, itd. Pogledajmo:

1. LE - ES > LEES > LÉSKA
2. LI - IS > LIIS > LÍSKA

Sunce BLESKA, LISTA LESKA! Eto u riječi BLESKA cijele riječi LESKA. U ikavskom je bilo BLISKA i LISKA. Riječ BLISKA postalo od BLIS koje je dalo i riječ BLIC (poljsko LYSK i BŁYSK je SJAJ, MUNJA) i to je BLESAK, BLISAK ili BLJESAK.

Šta je ES i odakle potiče? ES je velška riječ koja potice od jos starijeg etrurskog ES u imenu DESAN sa značenjem POKRET IZ, RAZDVAJANJE, PODJELA, PUCANJ [1]. Naziv REZANCI su od RESANCI, jer se REZOM (koje je postalo od RES) ODVAJAJU od glavnog dijela.

A sad pogledajmo izgled LESKE ili LISKE: svi njeni izdanci iz zemlje ishode iz jedne korijenske tačke i pravilno se razdvajaju baš kao što se razdvajaju zračni TRACI od Sunca i idu pružaju kao sjajne RESE (uporedimo fotografije). I zato Sunce BLESKA, LISTA LESKA.

BLESAK je IZ JEDNE TAČKE PRAVOLINIJSKI

RASPRŠENA SVJETLOST. Isto tako raste LESKA u LESNI (šumi) i tu je izvorno značenje velškog ES koje se nalazi u imenu slovenske boginje proljeća: LESNA VESNA. U imenu VELES, imenu boga proljeća, nalazi se LES. Kod starih Slovena bio je i LESNIK, bog šume.

Vratimo se velškom ES koje u ESG znači ONO ŠTO SE RAZDJELJUJE KAO PRI PUCNJU [2]: I tako:

a) ES > LE - ESG > LEESK > LÉSKA
b) ES > LE ESG > BLEESG > BLÉSK > BLESKA

Okud velško ES (IS) u srpskom? Zato jer su Velšani Cimbri, tj. Brigi, odnosno Tračani kao i Etrurci (Raseni) i bez Kelta nema ni istorije Srba prije Slovena.

…………………………

[1] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. I, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 33.
[2] Ib.

CUNOBELIN NA KELTSKOM NOVCU

"Ovaj novac, kao i mnogi drugi, obično se pripisuje Cuno-belinusu, kako ga nazivaju latinski pisci, ali od Britona zvan Cynvelin - britanski kralj vremena Avgusta Tiberijusa; .... " [1]

orao

Zevs sa orlom (Macedonian Kingdom, 336 - 323 B.C.)

“Međutim, vjerujem da će sljedeće činjenice dokazati da takve legende kao ‘Cun’, ‘Cune’, ‘Cunobeline,’ itd., i nisu bile namijenjene za označavanje drevnog kralja kojeg zovemo Cunobelinos ili Cunvelin, već označavaju glavno božanstvo obožavano od drevnih Brita. Ime Cunvelin, koje su grčki i latinski pisci pretvorili u Cunobelinos Cunobelinus, znači Gospod Belin – Gospod Sunce - Dominus Sol.” [2]

“Riječ ‘Cun’ u starini je titula časti i često je pisana cŷn što odgovara sadašnjem persijskom kan i saksonskom cyne i označava gospodara, duku, princa.” [3]

“Ovo jasno poistovjećuje titulu Belin sa poznatim bogom sunca Hu. Drugi bardi pjevaju o njemu na sličan

način, kao što ćemo videti, nazivajući ga imenom Cunbelin (Gospod Belin) što je nađeno na kovanicama.” [4]

Kelti su nosili Cunobelinov talisman u čiju snagu su vjerovali da štiti od stradanja u ratu, dakle se ne radi o nekom kralju, nego o bogu [5]. Cunvelin je sa sunčanim zrakama [6]:

“Iz ovih iskaza jasno je da se pod Cunovelin podrazumijeva bog Sunca Britona - Cyn ili Cun, gospoda; i Belin, Sunce, što znači Gospod Belin. Kralj Cunobelin ne može ovdje biti označen jer je živio u prvom vijeku, a bard govori o svom Cunobelinu koji je bio u njegovo vlastito vrijeme – šesti vijek, i sa ovim talismanom isli su Britoni u rat pritiv Saksona i Angla.” [7]

“Kao što je konj simbol sunca, nismo iznenađeni videći to što podsjeća na galskog boga Cunobelina koji je imao sunčano lice sa loknastom kosom.” [8]

“I zaista etimolozi smatraju da je ime Cunobelin formirano od Belin, ime britanskog božanstva koje odgovara Apolu.” [9]

Osim imena CUNO na drugoj strani ovog novca piše CAMELI ili CAMI što je ime keltskog boga rata (latinski: MARS CAMULUS). [10]

Ne radi se ni o kakvom psu kao što neprijatelji Kelta i lažovi crkvene bečko-berlinske škole naivcima seru u mozak.

…………………………

[1] Red Dragon, The National Magazine of Wales, Edited by James Harris, Volume 10, July to December,1886, Cardiff, Daniel Owen and Company, Limited, , 1886, p. 240-241.

[2] Ib., p. 242.

[3] Ib.

[4] Ib., p. 243.

[5] Ib., p. 244.

[6] Ib.

[7] Ib.

[8] James Bonwick, Irish Druids and Old Irish Religions, London: Griffith, Farran & Co., 1894, p. 126.

[9] Samuel Pegge, An Essay on the Coins of Cunobelin, London, printed for William Bowyer, 1766, p. 93.

[10] John Rhys, Lectures on the origin and growth of religion as illustrated by Celtic heathendom, London: Williams and Norgate, 1888, p. 38-39.

KELTSKI BOG KAMU I KAMION

Bog rata keltskih Britona s kraja stare i početka nove ere zvao se CAMULI ili CAMU, latinski MARS CAMULUS, KAMULUS ili CAMULOS [1]. Ime mu počinje sa CAM što je isto kao KAM.

Sanskritsko KAM (कम्) znači GLAVA, HRANA, VODA, LJUBAV, STRAST, ŽELJA, UŽITAK [2]. I gledajmo sad ovo: GLAVA tijelo VODI ka HRANI, VODA se KREĆE, LJUBAV, STRAST i ŽELJA takođe su

POKRETAČI naših postupaka. Glava je OKRUGLA, a i KAMARA je kružnog oblika.

Za riječ KAMARA tvrde da je grčka (Κάμάρα) [3] jer su je prvo tamo našli zapisanu. U latinskom CAMARA je KRUŽNI PLAFON kupole [4]. TOČAK je OKRUGAL i KAMION je na TOČKOVIMA. KAMILA je u leđima SAVIJENA.

Ime boga CAMULI ili CAMU počinje kao i KAMION: CAMU - KAMION. Za riječ KAMION kažu da ne znaju odakle potiče niti od čega je postala i to je laž, jer nije naziv KAMION s neba pao, već mu je neko dao ime KAMION znajući šta to znači. CAMU se izgovara kao KAMU i tu mora biti rješenje porijekla, postanka i značenja imena britonskog boga rata CAMULIJA.

Riječ KAMION porijeklom se veže za Francusku. Francusko CAMION znači TERETNA KOLA, a porijeklo riječi vele da je nepoznato [5]. Bretoni su naselili Britaniju iz Francuske Bretanje. Bretonsko CAM ima sljedeća značenja:

a) RANA, KRIMINAL, ZLOČIN, NEZAKONIT [6]
b) SAVIJEN, LOŠ, NAOPAK, PERVERZAN [7]
c) KORAK, KORAČATI, MIR U POKRETU [8]

Bretonski bog CAMUL je BOG RATA i sve odlike rata opisane u nabrojanim značenjima bretonske riječi CAM. Ratnici su potpuno svjesni šta je rat počev od ranjavanja, zločina, perverzija nad pobijeđenima do mira koji iza toga dolazi, ali takav je rat, takav je ratni život. Kretanje u rat počinjalo je početkom proljeća, rimskog mjeseca Marta, što se praktikuje i dan-danas.

Bretonsko CAM osnova je u riječi CAMMEN što znači PUT, PUTOVANJE, DALEKO OD KUĆE [9]. Od osnove CAM postalo je ime bretonskog boga CAMU i riječ KAMION. Izvorno značenje ovih riječi je TOČAK, PUTOVANJE. Najstarija riječ koja upućuje na PUTOVANJE je sumersko KAM sa značenjem PRIBJEŽIŠTE [10] (zadnje rješenje), a sumersko KA-AM je BROD [11].

Ime CAMULOS ili CAMUL znači POKRETAČ PUTOVANJA.

…………………………

[1] John Rhys, Lectures on the origin and growth of religion as illustrated by Celtic heathendom, London: Williams and Norgate, 1888, p. p. 38-39.

[2] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 252.

[3] John Groves, A Greek and English Dictionary, Boston: Hilliard, Gray and Company, 1836, p. 312.

[4] Oxford Latin Dictionary, Oxford, At The Clarendon Press, 1968, p. 262.

[5] Auguste Brachet, An etymological dictionary of the French language, Oxford: The Clarendon Press, 1873, p. 65.

[6] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum, A Dictionary of the Ancient Celtic Language of Cornwall,

Llandovery: Roderic, London: Trubner and Co., 1865, p. 42-43.

[7] *Ib., p. 43.*

[8] *Ib.*

[9] *Ib.*

[10] *John Dyneley Prince, Materials for a Sumerian Lexicon, Leipzig, J. C. Hinrichs'sche Buchhandlung, 1908, p. 199.*

[11] *Ib.*

ROȘU MONTANA I RAŠANI

Crvena voda iz rudnika rumunske Roșu planine.

Rumunsko ROȘU (ROŠU) znači CRVEN, VATREN, OGNJEN: RUS, RAS, RASAN, RAŠAN. Persijsko ROŠAN (roshan) je SVIJETAL, a persijsko ROŠANĪ (roshanī) znači SJAJ. Sanskritsko RA (र) znači BLISTANJE, SJAJ, SLAVA, BOŽANSTVENOST, DIVOTA.

BES, EL I VESEL

Srbsko BES znači GNJEV, ŽESTINA, VATRA i sva ova značenja nalaze se u imenu egipatskog boga BES [1]. Srbski pridjev VESEL izveden je od BES + EL. BES je VATRA, a EL je ime boga SUNCA: BES + EL > BESEL > VESEL > VESELKO > VE-SELJKO.

Keltski (korniški) BESADOW je MOLITVA [2] i srb-ski BESEDA istog su postanja i značenja. Sanskritsko IḌĀ (इडा) znači BOGOSLUŽBENO PRINOŠENJE DARA [3]: BES + IDDA > BESIDA (ikavski) = BESEDA (ekav-ski). Skandinavsko EDA je PRIČA.

....

[1] James Francis Hewitt, History and Chronology of the Myth-Making Age, London: James Parker & Co., 1901, p. 151.

[2] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum: A Dictionary of the ancient Celtic language of Cornwall, Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 24.

[3] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dic-tionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 164.

BOG ESUS I BOG ISUS

Bog Esus je bog keltskih Gala. Nađena su dva kamena oltara sa reljefnim prikazima Esusa: jedan je kod Pariza, a drugi kod grada Trier u sjeverozapadnoj Njemačkoj. Na oba oltara je lik Esusa koji sjekirom potkresava drvo. Iznad Esusa piše ESVS (ESUS). Na drugoj strani oltara kod Pariza Esus je simbolično

prikazan kao BIK sa TRI ŽDRALA na sebi, a iznad je natpis TARVOS TRIGARANUS.

Šta znači ime ESUS? To je složenica od dvije riječi:

1. ES
2. US.

ES je velška riječ koja znači POKRET IZ, RAZDVAJANJE, PODJELA, PRASAK [1]. Za potvrdu postojanja velške riječi US navodimo tri izvora:

1.velški US znači SVJETLOST [2]
2. velški US je SVJETLOST [3]
3. velški US = SVJETLOST [4]

ESUS = RAZDJELJUJE, DIJELEĆI SVEMU DARUJE SSVJETLOSTI. On je PRASAK SVJETLOSTI. Jasno je da ESUS DAJE svjetlost, svemu DIJELI svjetlost, jer je bog proljeća.

Sta znači ime TARVOS TRIGARANUS?

Velško TARVOS je TAUROS, tj. BIK. Velško GARAN znači ŽDRAL. Kako današnji potomci zapadnih Kelta imenuju ŽDRALA? Velšansko GARAN znači ŽDRAL [5]. U gaeliku GARAN je ŽDRAL [6], u korniškom takođe GARAN [7]. Korijenska osnova u navedenim riječima je GAR sa značenjem TOPALINA, KVASAC [8], dakle je GAR isto što i GER u tračanskom GERMO- [9] i persijskom GARM [10]:

a) GER > ŽER
b) GAR > ŽAR

TARVOG TRIGARANUS znači BIK TROŽARNI. ESUS je bog proljeća i kao takav dio je keltskog TROJSTVA (Tautha Dé Danann) kojeg s njim čine LUG i TARANIS. Oni se sastaju u danu ljetne dugodnevnice i u tom danu svaki dod njih je jedan ŽAR (keltsko GAR). To su oni momenti dana dugodnevnice kad se Sunce nađe na najvišoj tački tog dana i počne da prelazi liniju vertikale koja dijeli istočnu od zapadne strane neba prelazeći u ljetnu zonu dana. To je vrijeme TROJSTVA i susreta ESUSA, LUGA i TARANISA (TRI GARANUSA, tj. TRI ŽARA, TRI ŽDRAKE ili TRI GARANUSA).

U slovenskom panteonu ESUSU odgovara VELES, LUGU odgovara SVETOVID, a TARANISU odgovara PERUN. Pošto velškom ES u srpskom ekavskom LES-KA odgovara istoznačno ikavsko IS pa je ekavskom LESKA istoznačno ikavsko LISKA, tako imenu ESUS odgovara ime ISUS.

Ako Isusa shvatimo kao SUNCE PRAVDE i CARA SLAVE (SVJETLOSTI), dakle ako je ISUS bukvalno SUNCE, tada ESUSU potpuno odgovara ISUS. Ali, ako se ISUS po učenju crkve shvati kao BOG u ljudskom tijelu, a ne kao SUNCE, onda ISUSU odgovara ovaj svjetovni zadatak u smislu RAZDVAJANJA i PODJELA:

“Ne mislite da sam ja došao da donesem mir na zemlju; nisam došao da donesem mir nego mač, jer sam došao da rastavim čovjeka od oca njegova i kćer od matere njezine i snahu od svekrve njezine i neprijatelji čovjeku postaće domaći njegovi.” *(Matija, 10, 34-36)*

Razmislimo o hrišćanskoj ulozi razdjeljivanja i podjela u istoriji i današnjoj realnosti u svijetu, u

hrišćanskoj Evropi, hrišćanskim narodima, u crkvi, u hrišćanskoj rodbini i porodici. Za dvije hiljade godina postojanja ISUSOVIH sljedbenika i oko 1700 godina njihove vlasti u kakvom stanju se svijet danas nalazi?

…………………………

[1] *William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. I, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 33.*

[2] *Ib., Vol. II, p. 610.*

[3] *William Richards, Welsh and English Dictionary (Geiriadur Cymraeg a Saeseneg), Caerfyrddin, Evan Jones, 1832. p. 271.*

[4] *William Spurrell, A Dictionary of the Welsh Language, Carmarthen: W. Spurrell; London: H. Hughes, 1848, p. 293.*

[5] *William Owen Pughe, Ib., p. 59.*

[6] *Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 477.*

[7] *Frederick Jago, English-Cornish Dictionary, London: Simpkin, & Marshall and Co., Plymouth: W. H. Luke, 1887, p. 37.*

[8] *Edward Dwelly, Ib.*

[9] *Basil Ferris Campbell Atkinson, The Greek Language, Second Edition, Revised, London, Faber and Faber Limited, 1933, pg. 40.*

[10] *Arthur Naylor Wollaston, An English-Persian Dictionary, London: W. H. Allen & Co., 1882, p. 412.*

BRIGIJSKI BOG BEREKUNDAI

Beril

Brigijsko BEREKUNDAI (Βερεκύνδαι) znači BOG [1]. Samo ime BEREKUNDAI je složenica od tri brigijske riječi **Βερε** - **κύν** - **δαι**:

1. BERE (Βερε)
2. KUN (κύν)
3. DAI (δαι)

1. Riječ BERE (Βερε) u imenu BEREKUNDAI

Velšani, Kornišani i Bretonci porijeklom su od Briga Tračana, dakle su im najstariji preci sa Balkana. Brigijsko BERE (Βερε) istog je znacenja kao i sanskritsko PERU: VATRA, SUNCE [2]. Od BERE je dobijeno kasnije litvansko PERKUNAS [3] i slovensko PERUN.

Gledajući na značenje sanskristkog PERU i boga PERUNA kao boga gromova i munja, jasno je da brigijsko BER u BERE znači VATRA, SUNCE. To u metalurgiji svjedoči termin BERNA: šljaka sa vrha kazana otopljene rude. BER se nalazi u latinskom BERYLLUS

od čega je postalo englesko BERYL (beril). To je dragi kamen izrazitog SJAJA.

Osnova u brigijskom BERE je BER. Velško BER znači KOPLJE [4] kao i korniško BER [5]. Korniško BERN je STOG, PLAST [6], a u velškom to je BERA [7]. Bretonsko BRE, BREN je BRDO, VISINA [8], a BRECH znači GRANA, RUKA [9].

Velško BERA je PIRAMIDA, STOG, PLAST [10]. VIS, BRDO, PIRAMIDA i STOG su ovakvog oblika: **Δ**. A sad pogledajmo antropomorfne i umjetničke prikaze Sunca kroz vremena sve do danas: VATRENI ZRACI Sunca prikazani su kao šiljate piramide, kao oštra koplja, kao brda, kao stogovi: **ʌʌʌʌʌʌ**. To je BER, BERE u brigijskoj riječi BEREKUNDAI.

2. O brigijskom KUN (κύν) u riječi BEREKUNDAI

Bretonsko CUNRUNT je VRH, VIS [11], bretonsko CUNNARET znači ŽESTINA, BIJES [12]. Korniško CUNDA je PRIRODA, VRSTA [13], CUNTELLET je ZAJEDNICA VJERNIKA [14], a korniško CUNYS ili KUNYS je GORIVO, DRVO ZA VATRU [15]. Svuda vidimo da se CUN ili KUN smislom odnosi na VISINU (nebo), ŽESTINU (vatru), SKUP VJERNIKA (obožavanje), VRSTE U PRIRODI (život i rađanje) i na IZVOR GRIJANJA. Sve nabrojano ima veze sa SUNCEM i sve zavisi od SUNCA.

Velško CUN je je PRIVLAČNI, VOLJENI, LJUBAZNI, VOĐA, STARJEŠINA, GOSPODAR [16]. Velško CUNACH znači ČASNOG, SLAVNOG PORIJEKLA [17]. Dakle je CUN isto što i KUN, a KUN je SUNCE.

Počev od Gornjeg Tibeta pa sjeverno prema Sibiru i Rusiji evo imena Sunca kod nekih tamnošnjih naroda:

- Ujgur: KUN [18]
- Kirgiz: KÜN [19]
- Tobolsk: KUN [20]
- Tshulim: KUN [21]
- Kuznetsk: KUN [22]
- Yakut: KUN [23]
- Yeniscian: KUN [24]

U keltskom gaeliku CUN znači VRIJEME, ČAS [25]. Čak je bio i keltski bog sunca CUNO ili CUNOBELIS, ali i to sakrivaju pa natpis CUNO BELI prooglasiše samo imenom jednog keltskog kralja CUNOBELISA s kraja stare ili početka nove ere.

Kelti su nosili Cunobelinov talisman u čiju snagu su vjerovali da štiti od stradanja u ratu, dakle se izvorno ne radi o nekom kralju, nego o bogu [26]: CUNVELIN je sa sunčanim zrakama [27]:

"Iz ovih iskaza jasno je da se pod Cunovelin podrazumijeva bog Sunca Britona - Cyn ili Cun, gospoda; i Belin, Sunce, što znači Gospod Belin. Kralj Cunobelin ne može ovdje biti označen jer je živio u prvom vijeku, a bard govori o svom Cunobelinu koji je bio u njegovo vlastito vrijeme – šesti vijek, i sa ovim talismanom isli su Britoni u rat pritiv Saksona i Angla." [28]

Korniško CYNIN ili KYNIN je KUNIĆ [29] koji ima simboličnu ulogu proljetnog vaskrsenja prirode (Easter Banny).

"Kao što je konj simbol sunca, nismo iznenađeni videći to što podsjeća na galskog boga Cunobelina koji je imao sunčano lice sa loknastom kosom." [30]

"I zaista etimolozi smatraju da je ime Cunobelin formirano od Belin, ime britanskog božanstva koje odgovara Apolu." [31]

3. O riječi DAI (δαι) u imenu BEREKUNDAI

Velško DAI znači ONO ŠTO STVARA ili DAJE POSTOJANJE, IME BOŽANSTVA [32].

I tako brigijsko BEREKUNDAI (Βερεκύνδαι) znači ŽARNI GOSPOD BOG SUNCE, ŽARKI GOSPOD BOG SUNCA. Otuda svi toponimi sa BER u osnovi, sva vlastita imena i prezimena po Balkanu, drevnoj postojbini Briga: BER (srednjevijekovni grad u Makedoniji), BERAM (selo kod Pazina, BERANE (grad u C. Gori i selo kod Požarevca), BERČINCI (selo u okrugu niškom), BERI (selo u C. Gori), BERAT (grad u Albaniji), BERAVCI (selo kod Sl. Broda); imenica BERKA (beba), vlastita imena BERA, BERKA, BERKO, BERISLAV, BERAK, BERČIN, BERJAK, BERNARD, itd [33].

Prelaskom **B** u **P** od brigijskog BEREKUNDAI (Βερεκύνδαι) postalo je slovensko Perun, litvijsko Perkūnas, latvijsko Pērkons, staroprusko Perkūns i jatvigijsko Parkuns.

…………………………

[1] Robert Ellis, The Armenian origin of the Etruscans, London: Parker, Son and Bourn, 1861, p. 15.

[2] Ib.

[3] Ib.

[4] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. I, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 155.

[5] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum: A Dictionary of the ancient Celtic language of Cornwall, Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 23.

[6] Ib.

[7] Ib.

[8] Joseph Loth, Chrestomathie Bretonne (Armoricain, Gallois, Cornique), Paris, Emile Bouillon Libraire-Editeur, 1890, p. 111.

[9] Ib.

[10] William Owen Pughe, Ib.

[11] Joseph Loth, ib., p. 464.

[12] Ib.

[13] Robert Williams, Ib., p. 77.

[14] Ib., p. 78.

[15] Ib.

[16] William Owen Pughe, ib., p. 255.

[17] Ib.

[18] Robert Gordon Latham, Elements of Comparative Philology, London: Walton and Maberly, 1862, p. 17.

[19] Ibid., p. 104.

[20] Ibid., p. 107.

[21] Ibid.

[22] Ibid., p. 108.

[23] ibid., p. 111.

[24] Ibid.

[25] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 300.

[26] Red Dragon, The National Magazine of Wales, Edited by James Harris, Volume 10, July to December,1886, Cardiff, Daniel Owen and Company, Limited, , 1886, p. 244.

[27] Ib.

[28] Ib.

[29] Frederick W. P. Jago, An English-Cornish Dictionary, London: Simpkin, Marshall & Co., Stationers'

Hall Court; Plymouth: W. H. Luke, Printer and Publisher, 1887, p. 127.

[30] James Bonwick, Irish Druids and Old Irish Religions, London: Griffith, Farran & Co., 1894, p. 126.

[31] Samuel Pegge, An Essay on the Coins of Cunobelin, London, printed for William Bowyer, 1766, p. 93.

[32] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. I, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 380.

[33] Đura Daničić, Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Dio I, JAZU, Zagreb, 1880-1882, str. 234-238.

"BRIG" ZNAČI “ČIST, SJAJAN, SUNČAN"

Tračani su traci Sunca, a šta su Brigi Tračani?

Sanskritsko BHRG (भृग्) je onomatopejska riječ za pucketanje vatre [1].

“Sin Brahmin je nazvan Bhrigu i Bhrigu je ‘otkrivač vatre’.” [2]

Velšani su porijeklom Brigi. Velško BRI znači UZVIŠENOST, DOSTOJANSTVO, ČAST [3], Velško BRIAWG je UZVIŠEN [4], BRID je ERUPCIJA [5]. Velško BRIG je VRH, VIS, a BRIGANT je BRĐANIN [6]. Pratimo značenja sljedećih velških riječi:

- BRIGYN je GRANA [7]
- BRIGAWG = GRANAT [8]
- BRIGAWL = GRANANJE [9]
- BRIGER = ČUPERAK, PRAMEN [10]
- BRISG = TRAK, TRAKA [11]

U sanskritskom BHRG (pucketanje) korijenska osnova je BHR. Ista osnova BHR nalazi se u imenu

BHRIGU koji je “otkrivač vatre”. Sanskritsko BHRI iz imena BHRIGU u velškom je BRI i ovo BRI daje značenja DOSTOJANSTVO, UZVIŠENOST, ČAST, ERUPCIJA, VIS. Velško BRI daje još značenja GRANA, GRANAT, GRANANJE, PRAMEN, TRAK. Po TRAKU su TRAČANI dobili ime, jer je TRAK veliki TRAČAK, tj. Sunčev ZRAK, ZRAKA i svaki TRAK je SVJETLOSNA GRANA Sunca.

Osnova u BRISG je BRI. BRISG znači TRAK. Od riječi TRAK je ime TRAČAN, TRAČANI, a od osnove BRI je ime BRIG, BRIGI. To znači da su imena TRAČANI i BRIGI potpuno istog značenja, tj. imena TRAČANI i BRIGI su sinonimi.

Sanskritsko BHṚGU (भृगु) imenuju mitološku rasa bića povezanih sa vatrom koju su pronašli i donijeli ljudima [12]. Morfološka i semantička sličnost sanskritskog BHRG, BHRIGU i BHṚGU sa srpskim ikavskim BRIG i velškim BRIG nije slučajna, nego je istog postanja.

Velško BRI je isto srpskom ikavsko BRI u BRIG (ekavski BREG): BRIG je UZVIŠEN i na VISU BRIGA prvo jutarnje sunce SJA. Čovjek se BRIJE da mu lice SJA, sve se BRIŠE da SJA. Englesko BRIGHT znači SJAJNO, BRILJANTNO.

Starokeltsko BRI je UZVIŠENO TLO, ali znači još ČAST, DOSTOJANSVTO, VATRENOST [13]. Starokeltsko BRIA znači GRAD [14] kao i tračansko BRIA (BRIA daje zaštitu i sigurnost) [15].

Gaelik BRIGH znači SUŠTINA, SRŽ, ENERGIJA, SNAGA, PLANINA, BOGATSTVO [16]. Gaelik BRIOSG je ŽIVOTAN, BISTAR [17]. Sve ovo samo SUNCE ima i svemu DIJELI.

Rekli smo da velško BRISG znači TRAK i da je od TRACI postalo TRAČANI. Svi Sunčevi SJAJNI TRACI polaze od SUNCA i od SJAJNOG SUNCA DIJELE se SJAJNI TRACI RAZDJELJUJUĆI se na sve strane.

Gaelik BRIS znači ČISTI DJELILAC, RAZDJELITELJ, PRASAK i to je SUNCE [18]. Ovo BRIS (briši) i danas postoji u srpskom: “BRIS od mene!” Ratnici najviše stradaju na BRISANOM prostorU.

....

[1] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 765.

[2] Harold Bayley, The lost language of symbolism, Vol. I, New York, barnes & Noble, Inc., 1912, p. 317.

[3] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. I, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 170.

[4] Ib.

[5] Ib.

[6] Ib.

[7] Ib., p. 171.

[8] Ib.

[9] Ib.

[10] Ib.

[11] Ib., p. 171.

[12] Monier Monier-Williams, Ib.

[13] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 122.

[14] Ib.

[15] Ib.

[16] Ib., p.123.

[17] Ib., p. 125.

[18] Ib.

LÜK, LUKI, MAH I MAŠICE

“U drevna vremena Tračani su zvani Peske ili Aria, ...” [1]

Sanskritsko ĀR je ČAST, SLAVA [2], sanskritsko ARYA znači PLEMENIT, UZVIŠEN, GOSPODAR [3], drevno AR znači SUNCE [4].

“Ako se onda invazija Arjana na Malu Aziju može vratiti u deveti vijek p.n.e., nema ničeg nevjerojatnog u tome da se ona dogodila već u četrnaestom vijeku p.n.e. Čini mi se da se izvještaji koje imamo o invaziji na Egipat od strane hordi iz Male Azije jasno odnose na Arjane, među njima se spominju Grci, a egipatske slike predstavljaju plavooke rase svijetle kose. Međutim, neki od ovih lijepih ljudi došli su iz Libije, gdje rasu još uvijek predstavljaju Kabili; ali je sugerirano da su ti Libijci također bili Arjani - bilo Kelti ili Slaveni - koji su došli morem iz Grčke ili iz Italije. Čini mi se da cjelokupni spomenicki dokazi pokazuju rano rasijanje arjanskih rasa u Maloj Aziji koje pripadaju i evropskim i azijskim rasnim granama, a takva plemena nisu bila ni grčka ni perzijska, vec preteče i jednog i drugog, i slavenskog i iranskog porijekla. U vezi s ovim problemom zanimljivo je proučavanje lukijskog, ludijskog, karskog i frigijskog, a o lukijskom možemo naučiti više nego o drugim dijalektima zbog većeg broja spomenika.” [5]

Grčki pisano **Λυκία** je LUKJA, LUKIJA, “turski” LIKIJA. U egipatskim natpisima pod imenom LUKKA ili LUQQA oko 1250 p.n.e. LUKI se spominju kao jedan od saveznika velike grupe naroda s mora koji vrše invaziju na Egipat.

Naziv LUKI je od korijenske osnove LU što u keltskom znači ARMIJA, VOJSKA [6], dakle MONŠTVO,

SILA, SNAGA. LU je u srpskom LUG, LÜK: LJUT, VATREN, BLJEŠTEĆI, LUČAN (latinsko LUX je SJAJ). Sami LUKI sebe su zvali TPÃMELE [7], što je kimerska, tj. tračanska, odnosno keltska ili ilirska riječ izvedena og keltskog TRAM [8], koje je istog značenja kao i galsko TREM, TRIM [9]. To su srpsko ekavsko TRÉM i ikavsko TRIM (istureno, strči: balkon, veranda).

Osnova u lukijskom TRÃMELE je galsko TRA istog značenja kao i keltsko TRAHA [10] sa značenjem ONO ŠTO SE ISTIČE, ŠTO STRČI, TRAK, TRAG, TRAKA, ZRAKA, SJAJ, PONOS, SLAVA [11]. Ovo TRAM je u velškom TRAMWY (TRAM) sa značenjem PUT, PUTOVANJE [12] i od toga su Englezi osmislili naziv TRAMVAJ.

Galsko TRA istog je značenja kao i galsko RA; TRE, TRI, TRO, TRU sa značenjem BAL, tj. BEL, BIL, SUNCE [13].

Lukijski brojevi su ENA, TVE, TRE, SETTERE, pet je PANS [14]. U lukijskom ŽENA je LADE, LADA [15]. Kod starih Srba LADA je boginja, zaštitnica braka i porodice i njen cvijet je LADOLEŽ, loza koja se penje i raste. Arjanska osnova u LADA je LA, u keltskom LA je SJAJ, SVJETLOST [16], baš kao u srpskom LADA, LATICA, LAMPA, LASTA, LAZAR.

Glavni grad LUKIJE zove se ARENA [17], ARNA [18] sa značenjem ZARNA, SJAJNA, jer AR je SUNCE i to na grčkom znači XANTHUS.

Lukijsko MRA, MERA je MRETI [19]: MRA > MRATI > UMRATI, UMERATI; MRA > MRAK.

Od lukijskog PHAGA, sa značenjem BOG [20], izvedeno je PAGAN, lukijsko ZGGODA je OPAZITI, SAGLEDATI [21], srpsko ZGODA; SADDAVE je

POSTAVITI, SADITI, SJESTI [22]; WALÂHE je NAROD [23], VLASI.

Lukijsko MÂHÅSE izvedeno je od MAHA sa značenjem VELIK [24]. To je srpsko MAH, ZAMAH. Srpsko MAŠICE postanjem je od MAHICE, MAČ je od MAH. Pogledamo li oblik MAŠICA, vidimo na na vrhu dva Γ kojima se razgrće VATRA i hvata ŽAR. U drevnoj masoneriji ovo **Γ** znači BOG i kao simbol nalazimo ga kod Arjana razasutih širom svijeta, kao i u crkvenoj ikonografiji.

Mašice (maš'ce).

Zemlja Lidija (grčki: Λυδία) zapravo je LUDIJA, turski LIDIJA. Nazivi Λυκία (LUKIA) i **Λυδία** (LUDIA) izvedeni su od osnove LU. Hetsko LÚ znači ČOVJEK, OSOBA [25], isto kao i sumersko LU [26]. Ovo LU je osnova u slovenskom i poljskom LUD sa značenjem LJUDI, NAROD, NACIJA [27]. Kod apeninskih Hrvata u južnoj Italiji i kod Rusa je LJUD [28]. Petar Skok kaže da je riječ LJUDI baltoslavenska, sveslavenska i praslavenska [29].

Od LU je srpsko LJUDI, LJUBAV, LJUBIČICA, jer LU bukvalno znači VATRA, SVJETLOST: **lu** > **luč** > **luča**, **lutka, Luna**. Hetski hieroglif **Δ** znači LU [30], feničansko **Δ** (D = *Dios*, *Bog*). Ovo **Δ** u masonskoj ikonografiji postaje trougao sa svevidećim okom. Hetsko LUK znači PALITI, ŽARITI, SJATI [31]. Hetsko LUKZI znači SJATI, BLISTATI [32] i od toga je latinsko LUX, LŪCIS i srpsko LUKSUZ. Iz davnih vremena ostao je

grčki izraz ***λυδία λίτος***, latinski Lydius ***lapis***: λίτος = lapis = kamen, a nazvan je λυδία, tj. Lydius, jer se tim kvarcnim kamenom ispitivao kvalitet zlata [33], dakle je **λυδία** sa hetskom osnovom ΛΥ (LU) značilo SJAJ kao ZLATO. Galsko LUDZ je BIJEL, LUDU je VATREN, LUDD znaci LJUDI, NAROD [34].

Ime zemlje Karije je od lukijsko GAREWÂ što odgovara grčkom CARICA [35]. GAREWÂ je izvedeno od GAR, KAR [36], a galsko GAR znači PLAMEN, VATRA [37], a gdje je vatra, tu je SJAJ, SVJETLOST, TOPLOTA. Galsko CAR (čita se: KAR) znači BIJEL [38] i sve je istog značenja kao i galsko GER, GIR, GOR, GUR sa izvornim smislom SUNCE [39]. Jasno je da su nazivi LUKIJA, LIKIJA, LUDIJA, LIDIJA i KARIJA sinonimi, istoznačne riječi porijeklom jednog naroda.

…………………………

[1] John Pym Yeatman, The Shemetic Origin of the Nations of Western Europe, London: Burns and Oates, 1879, p. 212.

[2] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 149.

[3] Ib. p. 92.

[4] The Christian Examiner and Religious Miscellany, Vol. 61, Boston: Crosby, Nichols, and Co., New York: C. S Francis & Co., London: Edward T. Whitfield, 1856, p. 95.

[5] C. R. Conder (Claudie Reignier), The Lycian Language; Journal Of The Royal Asiatic Society of Great Britain and Ireland, Published by The Society, London, 1891, p. 616-617.

[6] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 95.

[7] C. R. Conder, Ib. p. 622.

[8] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 436.

[9] Ib.

[10] Ib. p. 432.

[11] Ib. p. 435.

[12] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, Vol. III; London: Printed for E. Williams, 1803.

[13] Jean-Baptiste Bullet, Ib.

[14] C. R. Conder, Ib. p. 629, 613.

[15] Ib. p. 609, 618, 624.

[16] Jean-Baptiste Bullet, Ib. p. 64.

[17] C. R. Conder, Ib. p. 633.

[18] George Francis Hill, A Catalogue of the Greek Coins of Lycia, Pamphylia, and Pisidia, Intruduction LI; London: The Trustees Of The British Museum, 1897.

[19] C. R. Conder, Ib. p. 641.

[20] Ib.

[21] Ib. p. 647.

[22] Ib. p. 648.

[23] Ib.

[24] Ib. p. 655.

[25] Harry A. Hoffner, An English-Hittite Glossary; Librairie C. Klincksieck, Paris, 1967, p. 56.

[26] Stephen Langdon, A Sumerian Grammar and Chrestomathy, Paris, Libraire Paul Geuthner, 1911, p. 226.

[27] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II; JAZU, Zagreb, 1972, str. 339.

[28] Ib.

[29] Ib.

[30] Ignace J. Gelb, Ib. Vol. II; p. 22.

[31] Edgar H. Sturtevant, A Comparative Grammar of the Hittite Language; Linguistic society od America, University of Pennsylvania, Philadelphia, 1933, p. 80, 84.

[32] Ib. p. 102.

[33] Henri Estienne, Thesaurus Graecae Linguae, Vol. V; Henri Stephanus, 1572, p. 1393.

[34] Jean-Baptiste Bullet, Tome III, p. 96.

[34] C. R. Conder, Ib. p. 656.

[35] Ib.

[36] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Tome II, p. 621.

[37] Ib. p. 275.

[38] Ib. 621.

MASONSKO SLOVO Γ (G)

Na nekim vinčanskim figurinama boginja iz 1700--1500 st. ere oči, organ vida, predstavljene su kao azbučno slova **Γ**, na nekim kimerskim idolima je slovo **Γ**, na antičkim vazama, kod gnostika rane crkve, u crkvenoj ikonografiji, na novcu rimskog imperatora Justinijana, zatim na petroglifima u afričkoj državi Mali i kod prekolumbovskih meksičkih Maja (tamo su dospjeli preko Kimera i Heta), te na krstjanskim stećima i ilustracijama Miroslavljevog jevanđelju.

*Lijevo je piktograf (Bandiagara Cliffs, Mali), a desno simbol **Γ** kod Maja.*

Šta je značenje slova **Γ**? To je srpsko MAH, lukijski MÂHÅSE sa značenjem VELIK [1]. Evo nekoliko grčkih riječi koje počinju glasom **Γ**:

- γάλα = ΓΆΛΑ = mlijeko = svijetlo, bijelo [2]
- Γαλάται = ΓΑΛΤΑΙ = kasnija riječ za Kelte [3]
- γαμετρία = ΓΑΜΕΤΡΙΑ = γεωμετρία = geometrija [4]

- ΓΑΛ = KAL (> KALAJ, KALINA)

- RAS + GALITI > RASGALITI > RAZGALITI = RAZVEDRITI

- γᾰνάω (γάνοσ) = ΓĂΝÁΟ (ΓÁΝΟΣ) = SJAJ, SJATI, BLJEŠTATI [5];

- ΓΑ > GAS (za lampe, gorivo) = vatra = držač vatre,

nosač života = SUNCE, BOG = GASTA > GAZDA.

Keltsko GA znači UZROK, POKRETAČ [6] = GORENJE, SUNCE, BOG.

Keltsko GAL, GALA je KRASOTA, LJEPOTA [7]. Keltsko i hebrejsko GAL znači IZVOR, VRELO [8] i svemu je izvor GORENJE, SUNCE, BOG (tračansko GERA dalo je srpsko ŽERA).

Dva ili više ukrštenih znakova **Γ** formiraju svastiku.

Umjesto drevno **Γ** masoni savremenog doba uzeli su latinično slovo **G**.

....

[1] C. R. Conder (Claudie Reignier), The Lycian Language; Journal Of The Royal Asiatic Society of Great Britain and Ireland, Published by The Society, London, 1891, p. 655.

[2] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek-English Lexicon; Oxford: The Clarendom Press, 1883, p. 298.

[3] Ib.

[4] Ib.

[5] Ib. p. 299.

[6] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 608.

[7] Ib. p. 613.

[8] Ib.

SIRBIN (XANTHUS, KSANTOS)

Ovako piše Strabo: “εἶθ᾽ ὁ Ξάνθος ποταμός, ὃν Σίρβιν ἐκάλουν τὸ πρότερον…” [1]

Prevod: “Zatim se dolazi do rijeke Ksantus, koju su ljudi ranijih vremena zvali Sirbin.”

Grčki: **Ξάνθος** = **ΞÁΝΟΣ** = **KSANTOS**

Grčko **Ξ** (KS) u **Ξάνθος** zamjenjuju grčkim X (K^H^), ravnajući se po latinskom prevodu XANTHUS.

Likijski: **Σίρβιν** = ΣΙΡΒΙΝ = SIRBIN.

Likijsko **Σίρβιν** u engleskim prevodima zamjenjju sa SIRBIS, a originalni likijski naziv je SIRBIN.

Po riječi SIRBIN Likijci su i svoj grad nazivali SIRBIN, grčki **Ξάνθος**, a bio je ovaj grad poznat i pod likijskim imenom ARNA:

“Ksantus ili Sirbis (Strabon, xiv.3.6). To je likijsko ime, po Stefanu Vizantincu, bio je Ἄρνα, što se javlja na ranim novcima…” [2]

Šta znači ime SIRBIN?

Galsko SIR znači isto kao i galsko SAR, SER, SOR, SUR sa značenjem BAL, BEL, BJELINA, SJAJ, SUNCE [3]. Sve ove osnove u starim imenima Srba: SARBI, SERBI, SORBI, SURBI.

Osnova SIR je u srpskom SIR, SIRUTKA. Sir je BIJEL, sirutka je ŽUTA, dakle je od SIR stari naziv SIRBI i SIRBIN. SIRBIN je ikavski oblik od SERBIN.

Pošto osnova AR znači SUNCE [4], likijsko ARNA (Ἄρνα) znači isto kao i SIRBIN, tj. SIRBIN i ARNA su sinonimi, potpuno istoznačne riječi.

Zašto nazive ARNA i SIRBIN i Grci prevoda riječju KSANTOS (**Ξάνθος**)? Zato jer i grčko **Ξάνθος** znači isto kao i likijsko ARNA i SIRBIN: SJAJAN, ŽUT [5].

…………………………

[1] Strab. 14.3.6.

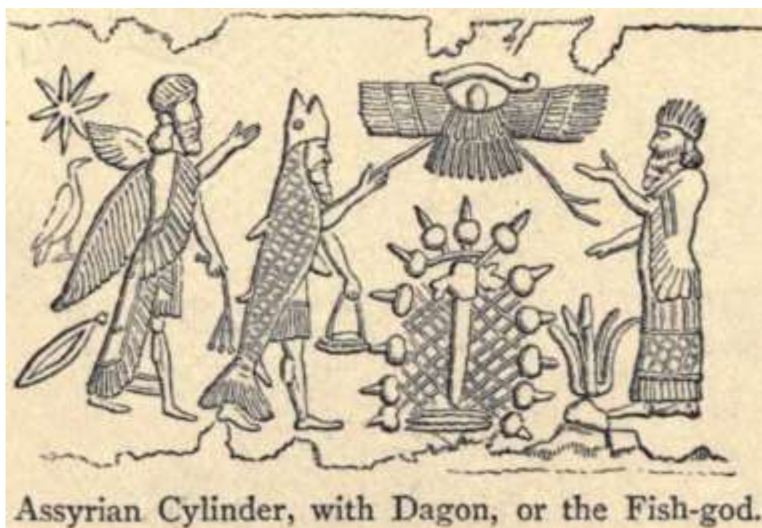
[2] George Francis Hill, A Catalogue of the Greek Coins of Lycia, Pamphylia, and Pisidia, Intruduction LI; London: The Trustees Of The British Museum, 1897.

[3] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, pg. 359.

[4] The Christian Examiner and Religious Miscellany, Vol. 61, Boston: Crosby, Nichols, and Co., New York: C. S Francis & Co., London: Edward T. Whitfield, 1856, pg. 95.

[5] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek-English Lexicon; Oxford: The Clarendom Press, 1869, pg. 1015

ASIRCI SU ARJANI: KIMERI (TRAČANI) I HETI

Assyrian Cylinder, with Dagon, or the Fish-god.

Preslikani otisak sa asirskog cilindra prikazuje ljetni solsticij, prvi dan ljeta. Tu je u podne tog dana susret

bogova proljeća i ljeta: bog proljeća ide od istoka (desno), bog ljeta sa pomoćnikom nastupa od zapada (lijevo).

U boga proljeća podignuta je lijeva ruka, desna spuštena. To je kad stanete prema istoku; lijeva strana tijela vam je sjever, podignuta lijeva ruka je znak sjeverne visine, tj. sjevernog neba u koje Sunce ulazi nastankom proljeća i sve se više podiže ka prvom danu ljeta.Simbol boga proljeća je LALA (TULIPAN), rano proljetno cvijeće.

Dok ste okrenuti istoku, desna strana tijela vam je ka jugu, a podignuta desna ruka znak je Božijeg pozdrava mira i blagoslova iz Bozijeg prestola u podnevu prvog dana ljeta kad je Sunce na svojoj najvižoj tački na zenitu. Od tog dana Sunce počinja da pada ka jugu, ka jeseni i prvom danu zime.

Llijeva noga krilatog zomorfnog Sunca je sa dva prsta i to ono što mi zovemo SRG, SOHA ili RAČVA, RAŠLJA, RAKLJA. To je simbol **Y** ili RA, staro ime Sunca. Pošto je ovdje bog proljeća, to su ručke njegovog RALA kojim obrađuje zemlju.

U lijevoj ruci bog ljeta drži kanticu vode života i podignutom desnom rukom, kao simbolom ljeta, tom vodom škropi drvo života. Tu ulogu tvorci hrišćanstva pripisali su Isusu:

"A koji pije od vode koju ću mu ja dati neće ožednjeti dovijeka; nego voda što ću mu ja dati biće u njemu izvor vode koja teče u život vječni." *(Jovan,4,14)*

Plodovi drveta života su žirovi, dakle se tu misli na hrast, tj. RAST (**H** je umetnuto Vukovom reformom).

Galsko RAS je GRM i jedno je od imena Sunca: RAS = RES, RIS, ROS, RUS [1]:

"Tada mu se objavi anđeo Gospodnji u plamenu ognjenom, što je izbijao iz grma. Pogleda, a to grm plamenom gori, ali ne izgara." *(Izlazak,3,2)*

Freska, 14. v. Bogorodica Ljeviška, Prizren, Srbija.

Naziv ŽIR je od hetskog SI, keltskog korijena ZI sa značenjem VIS, SILA, ŽILA:

a) SI > SION = SVJETLOST
b) SI > SILA > ZILA > ŽILA = SNAGA, ŽIVOT
c) SI <> ZI > ZIR > ŽIR
d) ZI > ZIR > ŽIR
e) ZI > ZIR > OBZIR
f) ZI > ZIR > ZIRKATI = POGLEDATI

Na drvetu života je trinaest žirova: šest sa jedne strane je šest mjeseci od zimskog solsticija na prvi dan zime do ljetnog solsticija na prvi dan ljeta.

Šest žirova sa druge strane je šest mjeseci od prvog dana ljeta do prvog dana zime, dakle su tu dvanaest mjeseci i trinaesti žir u vrhu drveta života je ljetni solsticij, prvi dan ljeta, Vidovdan, najduži i najsvetiji dan godine. U sumeskom jeziku korijen ZIR daje ZUR [2], u srpskom daje ZURITI. O stablu ovog drveta života kazaćemo nešto pri kraju ovog članka.

Iznad drveta života je krilato Sunce. Obrva iznad Sunčevog oka (dana) je vrh neba, dakle je to samo zoomorfni prikaz proljetnog i ljetnog sunca. Krila su vertikalama izdijeljena na po tri dijela, tj. na tri mjeseca proljeća i drugo krilo na tri mjeseca ljeta (rep u dnu su jesen i zima).

Rekli smo da je lijevo do drveta života bog ogrnut kožom ribe i to je DAGON. Sansktitsko DAKA je voda [3], srpsko DAKO je vlastito muško ime, a DAČANI su su isto što i TRAČANI. Galsko DAC (čita se: DAG) isto je kao i DAG u riječima DAGA, DAGAR [4] sa značenjem DOBAR, OŠTAR, NOŽ, BODEŽ, KRATKI MAČ [5], Kod Tatara, Turaka, Arapa i Perzijanaca DAG je VIS, PLANINA [6].

Kad Sunce dostigne svoju navišu godišnju tačku na zenitu, to je prvi dan ljeta, LJETNI SOLSTICIJ, a ovo SOLSTICIJ upravo znači SUNČEV STOJ, SUNCOSTOJ, jer prestaje da se penje ka sjeveru. Pored svega već rečenog, galsko DAG znači STANI, STOJ, STOP [7].

Kad se galskom DAG sa značenjem STANI, STOJ doda galsko ON sa značenjem TOK, VODA, RIJEKA [8], onda je to DAGON sa značenjem STOJ TOKA, zaustavljanje toka, tj. Sunce prestane da se penje i ne "teče" ka sjeveru, nego tu u prvom danu ljeta stane, da

bi već sljedećeg dana počelo da "teče" ka jugu i ka prvom dan zime i opet sve ukrug.

Zato što se galsko ON sa riječju DAG u imenu DAGON odnosi na PRVI DAN LJETA, riječ ON dobija smisao DOBRO, LIJEPO, VIS, STAN, STANIŠTE. Sa tim značenjima ON se poistovjećuje sa AN, EN, IN, UN sa krajnjim smislom SUNCE [9], dakle DAGON je SUNCE DUGODNEVICE, VIŠNJI BOG GODIŠNJEG VREMENA.

Zbog njegovog ribolikog prikaza, a riba je neodvojiva od vode, Dagon je poznat i pod mitološkim imenom OANNES (Ωάννες). Po sumerskom mitu OANNES je riboliki učitelj koji je izlazio iz vode i učio ljude nauci i mudrosti. Ali, naučnici ne znaju (ili ne smiju da kažu) šta njegovo ime znači [10]. Tako vavilonski istoričar Berosus (prva polovina 3. v. st. ere) pretpostavlja da ime potiče od HOA-ANA, tj. BOG HOA [11]. I da podsjetimo: leteći tanjiri odlaze u more vodu i izlaze iz mora, dakle OANNES može biti i ime nekog Vanzemaljca, kojeg su ljudi simbolično nazzvali imenom Sunca.

Ako je iko u svom jeziku sačuvao tu staru riječ, onda su to Polinežani, jer su razasuti po vodama širom Pacifika i životom su vezani za vodu. HOA u havajskom HO-A-NA (HOANA) znači BRUS, BELEGIJA; BRUSITI, OŠTRITI (podsjetimo se da galsko DAC (DAK), DAG, DAGA, DAGAR OŠTAR, NOŽ, BODEŽ). U svemu ovom najzanimljivije jeste da havajsko HO-A-NA (HOANA) takođe ime RIBE sa latinskim imenom "Diodon hystrix" [12]. To je riba sa OŠTRIM BODLJAMA što se u opasnosti NADUVA kao balon i zaista tada liči na zrakasto Sunce.

Havajsko HO znači TRANSFER, PREMJEŠTAJ

PRENOS [13] i to je baš ono što označava PRENOS vremena iz proljeća u ljeto i PREMJEŠTAJ Sunca iz istočnog u zapadno nebo na dan ljetnog solsticija. To je i jedno od značenje galskog DAC (DAK) ili DAG: PRESJEČENO, PRELOM [14].

Ovo HO je u srpskom HO-RUK. Havajsko HO takođe znači DONIJETI, DOSTAVITI, PROIZVODITI, STVARATI [15]. Sve je to pripisivano božanskoj moći DAGONA i simbol toga je ono ZRNO (JONI) ispod krila božnastva sasvim lijevo (slika ispod naslova). ZRNO je na hebrejskom DĀGĀN [16].

Havajsko HO-A znači PRŽITI, PALITI, BUKTATI, PLAMTJETI [17], a HO-A-AHI znači PALITI, VATRA [18]. Uporedimo li Berusovo HOA-ANA sa havajskim HO-A-AHI, vidimo da je to skoro potpuno isto i to je VRELO SUNCE.

A sad malo o stablu drveta koje Dagon natapa životvornom vodom: stablo je u obliku velikog klina. Na haldejskom DAKAR je EKSER, KLIN, ŠILJATI KOLAC ili ŠILJATI ŠTAP [19]. U vrhu oko sredine glave klina sa strana su dva strelasta kraka i sa klinom čine svojevrsni krst. Strelasti znakovi sa strana su simboli Dagona:

"Jedan od njegovih znakova je 'klin' ili 'vrh strele', suštinski element klinastog pisanja za koji se čini da je pripisano njemu kao pronalazaču, ili barem kao zaštitniku haldejskog alfabeta.“ [20]

Taj klin ili taj vrh strijele je ZRAKA, SUNČEVA ZRAKA vidljiva oko Sunca, a stablo drveta u vidu VELIKOG KLINA je TOPLA ZRAKA koja Sunce povezuje sa Zemljom i vrelinom kao šiljkom probija tlo, ulazi u tlo i oplođuje zemlju ŽIVOTOM.

Lijevo od Dagona je bog ljeta i on drži trostruki vrh biljke PISKAVAC (Succisa pratensis). To je simbol

ljetnog solsticija i simbol Svetog Trojstva: susret boga proljeća, bog ljeta i Višnjeboga (ovdje Dagona) u podnevu ljetne dugodnevice.

Dagonova žena je DAV-KINA ili DAVKA [21]. Ona je i DAVALAC i DAVITELJ, dakle je to VODA, sanskritsko DAKA.

Treba napomenuti i to da je galsko DAC (DAK) smislom isto galskom DACH, DEACH sa značenjem PRVI, NAJBOLJI, SJAJNI, SLAVNI [22]. Množina od DACH (DAČ) je DAČANI i to je isto što i TRAČNI.

....

[1] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 297.

[2] Stephen Langdon, A Sumerian Grammar and Chrestomathy, Paris, Libraire Paul Geuthner, 1911, p. 259.

[3] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 465.

[4] Jean-Baptiste Bullet, Tome II, p. Ib. 428.

[5] Ib. p. 430.

[6] Ib.

[7] Ib.

[8] Ib. Tome III, p. 218.

[9] Ib.

[10] George Rawlinson, The Seven Great Monarchies of The Ancient Eastern World, Vol. I; New York: John B. Alden, Publisher, 1885, p. 79.

[11] Ib.

[12] Lorrin Andrews, A Dictionary of the Hawaiian Language; Honolulu, Printed by Henry M. Whitney, 1865, p. 170.

[13] Ib. p. 165.

[14] Jean-Baptiste Bullet, Tome II, p. 428.
[15] Lorrin Andrews, Ib.
[16] John M. McKenzie, Dictionary of the Bible; Touchstone, New York, 1995, p. 168.
[17] Lorrin Andrews, Ib.
[18] Ib.
[19] Jean-Baptiste Bullet, Ib.
[20] George Rawlinson, Ib.
[21] Ib. p. 80.
[22] Jean-Baptiste Bullet, Ib. p. 428, 442.

DAG, DAGON I DAGNJA

Ogrnut kožom ribe lijevo do drveta života je bog DAGON (*str.238*). Sansktitsko DAKA je voda [1], srpsko DAKO je vlastito muško ime, a DAČANI su su isto što i TRAČANI. Galsko DAC (čita se: DAG) isto je kao i DAG u riječima DAGA, DAGAR [2] sa značenjem DOBAR, OŠTAR, NOŽ, BODEŽ, KRATKI MAČ [3], Kod Tatara, Turaka, Arapa i Perzijanaca DAG je VIS, PLANINA [4].

Stablo drveta života je zašiljeno u obliku klina. Na haldejskom DAKAR je EKSER, KLIN, ŠILJATI KOLAC ili ŠILJATI ŠTAP [5]. U vrhu oko sredine glave klina sa strana su dva strelasta kraka i sa klinom čine svojevrsni krst. Strelasti znakovi sa strana su simboli Dagona:

"Jedan od njegovih znakova je 'klin' ili 'vrh strijele', suštinski element klinastog pisanja za koji se čini da je pripisano njemu kao pronalazaču, ili barem kao zaštitniku haldejskog alfabeta." [6]

Taj klin ili taj vrh strijele je ZRAKA, SUNČEVA ZRAKA vidljiva oko Sunca, a stablo drveta u vidu VELIKOG KLINA je TOPLOTNA ZRAKA koja Sunce povezuje sa

Zemljom i vrelim šiljkom probija vodu i vlažno tlo, prodire unutra i oplođuje ih ŽIVOTOM.

Name	Earliest Outline Characters	
	Pictograph	3300 BC
Fish		

ΙΧΘΥΣ

Dagon (symbol)

Dagnja

Klin i vrh strijele simboli su Dagona. Po svom obliku školjka dagnja je dobila ime.

Školjka DAGNJA (Mytilus galloprovincialis) nosi naziv po riječi DAG: SVJETLOST, ZRAKA, SUNCE. Osnova DAG, sanskritsko DAGH znači UDAR, ŠTIT,

TOK, KRETANJE [7].

Osnova DAG je u srpskom DAGNJA i ODAGNATI, te u imenima bogova pomeranskih Slovena: PODAGA i RADAGOST. Tu je i srpsko vlastito muško ime RADAK (< RA + DAG), jer sve potiče od srpskog TAK:

TAK > DAK > DAG > DAGO > DAGON

TAK je KUCANJE [8], VIBRIRANJE, PULSIRANJE, PRETAKANJE, TOK, TOKILO > TOČILO, tj. SUNCE.

Galsko TAC (TAK) isto je značenjem kao i DAC [9] koje je isto značenju DAG [10], zatim je isto galskom TEC, TIC, TOC, TUC [11] (galsko slovo **C** čita se **K**).

TAK je u TAKNUTI, UTAKNUTI. TAK je DIREK [12], TAKLJA je PRITKA, PRUTKA [13], tj. ZRAKA; TAKLJA je KOLAC [14], TAKLJATI znači ZABIJATI KOLAC [15]. To je onaj DIREK, onaj KOLAC što se pruža od Sunca i UTAKNE se u TLO, ono stablo drvetu života na asirskom cilindru.

I na kraju pogledajmo i ovo: TAK > TAKSA.

Latinsko TAX (čita se: TAKS) i TAXO (TAKSO) znači DODIR, UDAR [16]; latinsko TAXUS (TAKSUS) je drvo TISA [17] i tvrde da ovo latinsko TAXUS potiče od hebrejskog TACSA, tj. TAKSA [18] i eto vidi se da je tu srpsko TAK ukriveno u 'hebrejsko TAC" [19]. Nije to njima ni srpskog TAK, ni keltskog TAC (tak), nego baš "hebrejsko TAC". Može im se lagati, jer kad hrišćanima pomeneš Hebreje, njima se iz strahopoštovanja mozak blokira do ropske poslušnosti.

I u čemu je poenta? Poenta je da su Asirci bili drevni Srbi: Kimeri, Tračani, Heti, Medi, Persi (Parsi).

....

[1] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 465.

[2] Jean-Baptiste Bullet, Tome II, Ib. p. 428.

[3] Ib. p. 430.

[4] Ib.

[5] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 428.

[6] George Rawlinson, The Seven Great Monarchies of The Ancient Eastern World, Vol. I; New York: John B. Alden, Publisher, 1885, p. 79.

[7] Monier Monier-Williams, Ib. p. 466.

[8] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III; JAZU, Zagreb, 1973, str. 435.

[9] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Tome III, p. 392.

[10] Ib. Tome II, p. 428, 430.

[11] Ib. Tome III, p. 392.

[12] Petar Skok, Ib.

[13] Ib.

[14] Ib.

[15] Ib.

[16] Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language; London: Printed by A. G. Valpy, 1828, p. 465-466.

[17] Ib. p, 466.

[18] Ib.

[19] Ib.

GET I GEDŽO

Zašto Srbe u Srbiji nazivaju GEDŽE? To je od GED, postanjem od GET poteklo od KET, HET. GET je sinonim nazivu DAĆAN, koje je izvedeno od DAG, DAGON, SUNCE.

Keltsko GE ima isto značenje kao i keltsko SE [1] sa značenjem VIS, ŠILJAK [2] i kao keltsko CE (čitaj: **C** = K) značenjem je isto galskom CA, CI, CO, CU = BAL = SUNCE [3]:

GET > GED > GEDO > GEĐO > GEDŽO = SJAJAN, SVIJETAL.

Naziv GEDŽO ima vezu sa srpskim KEČO, jer KEČA je KOVRDŽA, LOKNA, SPIRALA i simbol je SUNCA i SVJETLOSTI. Pošto naziv GEDŽO značenjem podsjeća na Sunce i staru srpsku prehrišćansku vjeru, crkvenom propagandom ime GEDŽO poprima podrugljiv smisao: zaostao, kržljav, degenerisan, budala.

Smisao imena GEDŽO je i u keltskom, jer su Kelti drevni Kimeri, tj.Tračani:

- GED = OBILAN, RODAN [4]
- GED = GUED = ODVOJENO; GARDA, STRAŽA, ZAŠTITA; DIVOTA, KRASOTA [5]
- GEDN = KOVANICA (NOVAC) [6]

Poznato je da su stare novčane kovanice svojim nazivom imale vezu sa smislom SJAJ, SUNCE, ta tako i GED u GEDN svojim smislom upućuje na SJAJ SUNCA.

U jeziku kavkaskih Lesga (grčki: Λῆχαι, romanizirano: Lêchai; u literature pod imenima Lesghians, Lesgii, Leges, Lekhi), koji i danas žive u kavkaskoj Albaniji i zakavkaskoj ravici u kojoj Strabo pominje drevne

Serbe, GEDE je ime Sunca [7]. U ayoreo jeziku, jeziku porodice Zamuco kojim govori preko 3,000 članova istoimenog plemena Ayoreo u južnoameričkoj regiji Gran Chaca u Paragvaju i Boliviji, GEDE je takođe SUNCE.

Na više mjesta u starozavjetnoj Galileji pominje se toponim GEDOR (*Γεδδών, Γεδώρ, Γεδάρ*). Jedni misle da GEDOR znači ZID (jer je ZAŠTITA), drugi misle da je PLANINA (jer je VIS), treći da je KLANAC i PROLAZ (jer je PRAVAC, LINIJA, ZRAKA). Uvijek treba imati na umu da su Judeji nastajali od 459. st. ere kroz Ezdrinu prisilnu judeizaciju Kimera, tj. Tračana i Heta (kasnije zvanih Geta u Jerusalimu i okolini. I gle:

GET > GED > GEDOR > GEDORA

Kažu da GEDORE ključevi za šarafe nose naziv po istoimenoj njemačkoj fabrici GEDORE i zvanično iz fabrike tvrde da je naziv GEDORE akronim od "GE-DO-RE", početna slova od "**GE**brüder **DO**widat **R**emscheid, ali u tom akronimu ukriveno je ime Sunca:

GET > GETO > GETORE > GEDORE = SJAJNO SUNCE (or = zlato).

…………………………

[1] *Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 629.*

[2] *Ib. p. 345.*

[3] *Ib. p. 291.*

[4] *Ib. p. 630.*

[5] *Ib. p. 630, 684.*

[6] *Ib. p. 630*

[7] *John Campbell, The Hittites: their inscriptions and their history, Vol. I; Toronto: Williamson & Co.,1890, p. 86.*

HERODOT, PERSI I SRBI

Herodot o Persima, tj. Perzijancima, piše ovako:

"Ovo su običaji, koliko ja znam, koje Persi praktikuju: statue, hramove i oltare ne smatraju dopuštenim podizati, čak optužuju za ludost one koji to čine; i to, kako mi se čini, zato što oni ne smatraju da su bogovi slični ljudima, kao što to čine Heleni. Ali oni imaju običaj da prinose žrtve Diu idući na najuzvišenije planine, i čitav nebeski krug oni zovu Dia. I prinose žrtvu Suncu i Mjesecu i Zemlji, Vatri i Vodi i vjetrovima: to su jedini bogovi kojima su žrtvovali od početka; ali su naučili i žrtvovati Afroditi Uraniji, naučivši to i od Asiraca i od Arapa; a Asirci Afroditu zovu Milica, Arapi Alitta, a Persi Mitra." [1]

Persis u prinosili zrtvu BOGU zvanom DIA. Galsko DI je SVJETLOST, SJAJ, BLJESAK; BAL, SUNCE [2] Takodje galsko DIA znači DIJELJENJE i znači DAN; BOG [3]. Od DI je srpsko DIS, DISANJE i to je ŽIVOT.

Ko je boginja AFRODITA? Gle: AF + RODITA. Poznajemo li ovo ROD, RODITA? Ona je i pod imenom **Οὐρανία** (OURANIA). Je li Srbima poznato ovo URANIA (dalamtinski ikavci i danas kažu: “Jesi li urania?”): O-URANI-A = URANIA.

AFRODITA je URANKA, perzijska i srpska MILICA ili MITRA. Ona je srpska VENERA, TANA, DANA, DANICA, TINA, DINA, SARA, ZORA, ZORKA, SVANI ili SVENI.

Sunce je ROD, zvijezda pratilja je (AF)RODITA; Sunce je RA, Sunce SVITANJA je URANAK, Sunčeva zvijezda pratilja je URANKA; Sunce je VEN, pratilja je zvijezda VENERA, Sunce je MILO, zvijezda pratilja je MILICA; Sunce je MITAR, zvijezda pratilja je MITRA.

Ime OURANIA (Οὐρανία). Galsko RAN znači OTVARANJE [4], galsko RANCA (galsko **C** čita se kao **K**) znači DJELJIVA (ona je uvijek na granici dana i noći, dijeli noć i dan) [5];

U imenu MILICA osnova je MIL, stara srpska riječ koja je prelaskom **L** u **O** dobila oblik MIO, dijete je MILO, ona je MILA. Evo osnove MIL u galskom:

- MIL = SJAJNO, ŽUTO; MED, MEDNA; RATNIK [6]
- MILEATA = RATOBORNO [7]
- MILEIN = BLIJEDO [8]

Ime MITRA je od MIT + RA. RA je SJAJ, SUNCE, a galsko MIT je BIT, VIT, BITAK, ŽIVOT [9]. Galsko MIT istog je značenja kao i MOT sa značenjem BAL, BEL, SUNCE [10], jer Sunce je MOTOR našeg svijeta.

MILICA je drevna asirska boginja ljubavi. Najraniji zapis o Milici je navedeni Herodotov zapis. Asirska MILICA je žena asirskog boga ASHURA, vrhovnog boga asirskog panteona (AS > AZ). Kod Srba MILICA je i danas vlastiti žensko ime. Ona je MILA, MILOST, MILOVANJE i mnogo je šireg smisla od imenice LJUBAV, koja znači fizičko (S)LJUBITI, SPOJITI.

A ko je ASHUR, AS HUR, AZ UR ili AŠ UR i ko su ASSURI (**Ἀσσύριοι**). Klinasto pismo ne spominje narod sa imenim ASIRCI, ili kako ih Herodod prvi pominje, ASSURIOI (**Ἀσσύριοι**)? Kako može biti da Asirci i Neoasirci u svom klinastom pismu nigdje ne pominju ime svog naroda niti svoje zemlje Asirije? Gle:

AS (H)UR = PRVA SVJETLOST = SUNCE SVJETLOST = AZ (H)UR = JA (JESAM) SVJETLOST.

……………………………

[1] Herodot, 1, 131.
[2] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue

Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 456.

[3] *Ib.*

[4] *Ib. Tome III, pg. 296.*

[5] *Ib.*

[6] *Ib. p.164*

[7] *Ib.*

[8] *Ib.*

[9] *Ib. pg. 169.*

[10] *Ib*.

EBER NIJE ČOVJEK, NEGO KOPNO

Biblija je sva u kodovima i mnoštvo riječi ne znači bukvalno to što tamo na prvi pogled izgleda, nego im je smisao u tajnom značenju. Tako biblijsko ime EBER ima svoje tajno značenje, iako je u bukvalnom čitanju tvrdnja da je to ime čovjeka.

Riječ EBER (῞Εβερ) je od dvije galske riječi: EV + ER (ne zaboravomo da su u Palestini i širom Bliskog istoka skupa sa Semitima bili nastanjeni Kimeri, tj. Tračani). Gali su Kimeri, tračanski Brigi ili maloazijski Frizi po kojima je maloazijska GALATIJA dobila ime. Po Galima je nazvano GALILESKO jezero u palestinskoj pokrajini GALILEJI.

Galsko EB znači NA [1]. U srpskom NEBO osnova je EB. Da bi nešto stajalo NA nečemu, ispod mora biti tvrdi oslonoc, držač, nosač i to je ER u EBER.

Bretonsko ER, dakle keltsko ER, znači STAN, STANIŠTE, TLO, ZEMLJA, KOPNO [2]. U hebrejskom to je ERTZ, u kaldejskom ARTHA, u indoarjanskom sira-ik jeziku ARTHO, u koptskom ERTOSI, u arapskom ERZ, u punskom ERT, u gotskom AIRTHA, AIRDHA; u

teutonskom ERDA, u njemačkom ERD, u grčkom ERA, u španskom ERA, u flamanskom EERD, u starosaksonskom EARD, EORD, u staronjemačkom HERTHA, u engleskom EARTH, u švedskom i danskom JORD [3]. U srpskom još postoji riječ JORDAM, JORDAMITI sa značenjem DRŽATI SVOJE "JA" NA VISINI, PONOS, SLAVA, SILA [4] (o je stara ilirska riječ koja postoji i u turskom). Od JOR su JORGOVAN i JORDAN. ER i JOR su sinonimi. JOR je u galskom IOR sa istim značenjem kao bretonsko ER [5]. Kimersko, tj. Ilirsko, JOR i galsko IOR postanjem su od OR [6], istog značenja kao bretonsko ER, koje se nalazi u tračanskom GER, GERMA sa značenjem TOPLOTA, VATRA, ŽERA. ER je u HERA, HERKULES, HERCEG, HERCEGOVINA.

Dakle, EBER znači VIS, VISOKO TLO, VISOKA ZEMLJA, VISOKO KOPNO. To je ljudski stan, stanište, jer čovjek ne stanuje na vodi ni u vodi.

I šta je vezano za EBERA, tj. za VISOKO TLO, za VISOKU ZEMLJU, za VISOKO KOPNO. Pogledajmo:

"A Eberu se rodiše dva sina: jednom bješe ime Faleg, jer se u njegovo vrijeme razdijeli zemlja, ..." (*Postanje, 10, 25*)

Ime FALEG (**Φαλέγ**) je sa osnovom FAL. Galsko FAL znači UTOR, RASJELINA, PUKOTINA, RUPA [7].

I gle šta je ukriveno u imenu FALEG: to je vrijeme velikog zemljotresa u kojem je srusena vavilonske kula, vrijeme kojem su se narodi razdijelili i razisli iz Sumera, vrijeme u kojem je ondašnje KOPNO, tkz. "Prazemlja" ili "Pangea", popucalo na rasjeline i podijelilo se na mnogo kontinenata. I sve je to bilo u vremenu između 2525-2316. p.n.e.

………………

[1] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, pg. 526.

[2] Ibid. pg.

[3] Ibid.

[4] Adolf Miroslav Richter i Adolf Joz. Balmann, Ilirsko-nemacski i nemacko-ilirski rukoslovnik, Parvi ill-iti: ilirsko-nemacski dio; U Becsu, kod Mihailja Lech-nera, knjigara Sveucsiliscta,1839, st. 192.

[5] Jean-Baptiste Bullet, Ibid, Tome III, pg. 49.

[6] Ibid. pg. 220.

[7] Ibid. Tome II, pg. 565.

SAN, SANČIĆ, TANJIR I TANJUR

“San, ili Sansi, bog Sunca, bio je drugi član druge Trijade. Glavni element ovog imena vjerovatno je povezan s korijenom 'shani', koji je na arapskom, a možda i na hebrejskom, 'svijetli'." [1]

I kaže "a možda i na hebrejskom"!? Sav svijet rotira oko Hebreja, jer se sav svijet pokorio vlasti novca, a hrišćani i radi novca i radi od njihove osmišljene im Biblije, "istinite riječi Božije". Za razliku od njihove Biblije, istinita riječ Božija je dokaziva naukom i nauka to neprekidno traži i zrno po zrno otkriva, baš kao i ovdje značenje drevne riječi SAN, SANSI.

Osnova u SAN je SA. Sumersko SA je CRVEN, PLAMTEĆI [2], latinsko SANCTUS znači SVET [3], latinski SĀNO je LIJEČIM [4], latinsko SÃNE znači OD ISTINE, ISTINIT [5]:

SAN = stanje svijesti izvan realnosti;
SANA = rijeka u zapadnoj Bosni;

SANTIŽAN = ime velikoj vatri, krijesu; ivanjski krijes [6];
SANDUK = držač, čuvar;
SANTA = ploča leda koja plovi rijekom;
SÀNSEG = mažuran, majuran, mirišljavak (origanum majorána) [7];
SANSUN = odoljen, macina trava, valerijan (valeriana officinalis) [8];
SANSUNIĆ = pelin (artemisia annua) [9];
SANTRAČ = držač, zaštitna ograda oko bunara [10];
SANTRAČ = prezime;
SANTUNINA, SANTONIN = lijek protiv proljeva (biljka pelin, artemisia maritima) [11];
SANKE = saone, saonice;
SANDALA = obuća za suvo ljetno vrijeme;

Galsko SAN znači VIS, VISINA; SREDINA; DIVOTA; SVETO; ČASNO [12]; galsko SANT znači SVET [13]. Galsko SAN značenjem je isto galskim riječima:

a) SAN = AN, CAN, GAN = ARU = VRH, VIS [14];

b) SAN = SEN, SIN, SON, SUN = BAL = BEL = = SUNCE [15];

c) SAN = TAN = VATRA, SJAJ, SVJETLOST [16]

Velško SAN je GLEDATI, ZURITI [17]; gaelik SAN znači SVET [18], bretonsk SANS, velški i armoričanski SANT [19].

Izvorno SAN je SUNCE; KRUG, DRŽAČ, NOSAČ, ZDRAVLJE, ČUVAR, HRANITELJ.

Od SAN je srpsko SAN, SANČIĆ = TAN, TANJIR, TANJUR, od keltskog keltsko TAN sa značenjem VATRA [20].

Korijen u SAN je SA, ali je teško biti siguran da li je SAN postanjem od SA + N, ili od S + AN? Sumersko AN je VIS, NEBO [21], a to je i keltsko AN sa dodatnim

značenjem: TOK; BORAVIŠTE; HRANJENJE, BRIŽNOST [22]. Tu je i galsko SA sa značenjem VRH, VIS [23], ostalo u srpskom kao prijedlog mjesta (S, SA):

SA + AN > SAAN > SĀN = SA VISINE, SA NEBA.

…………………………

[1] George Rawlinson, The Seven Great Monarchies of The Ancient Eastern World, Vol. I; New York: John B. Alden, Publisher, 1885, p. 82.

[2] Stephen Langdon, A Sumerian Grammar and Chrestomathy, Paris, Libraire Paul Geuthner, 1911, p. 234.

[3] Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language; London: Printed by A. G. Valpy, 1828, p. 416.

[4] Ib.

[5] Ib.

[6] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III; JAZU, Zagreb, 1973, str. p. 201.

[7] Ib.

[8] Ib.

[9] Ib.

[10] Ib. str. 202.

[11] Ib.

[12] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 333.

[13] Ib. pg. 334.

[14] Ib. p. 333.

[15] Ib.

[16] Ib. p. 333, 400.

[17] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II; Denbigh:

Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 497.

[18] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I; Herne Bay: E. Macdonald & Co., The Gaelic Press, 1902-, p. 787.

[19] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 312.

[20] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Tome III, p. 400.

[21] Stephen Langdon, Ib. p. 203.

[22] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Tome II, p. 50.

[23] Ib. Tome III, p. 327.

KOFA

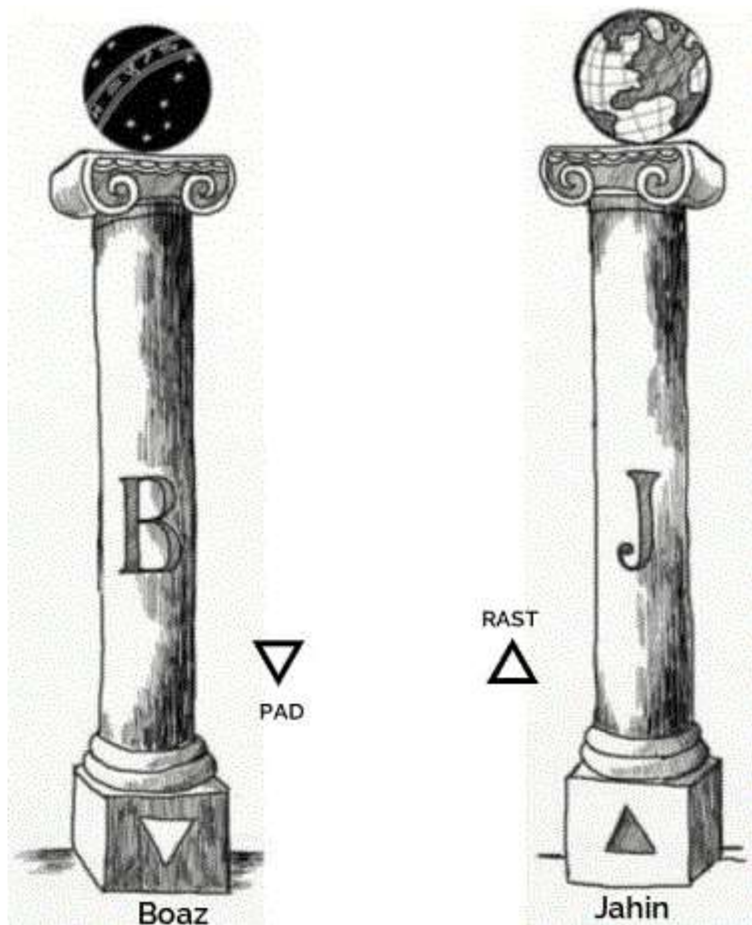

Od lidijskog "kofuũ" potiče srpsko "kofa", jer je lidijsko "kofuũ" značilo "voda" [1]. I još nešto: pogrešan je prevod LIDIJA, ispravan LJUDIJA, njeni stanovnici su LJUDI.

....

[1] FriedricK Hrozny, Die Sprache der Hethiter ihr Bau und ihre Zugehörigkeit zum indogermanischen Sprachstammp; Leipzig, J. C. Hinrichs'sche Buchhandlung, 1917, s. 192.

KELTSKI JAHIN I BOAZ

U ono vrijeme s kraja stare i početka nove ere kad su vavilonski masoni osmišljavali biblijske spise, u to vrijeme hebrejskog jezika nije bilo i svi u Jerusalimu i okolini govorili su aramejskim, smjesom kimerskog (tračanskog) i lokalnih semitskih jezika (ako je Semita uopšte bilo, jer ta podjela ljudi postoji samo u Bibliji).

Tako je i hebrejski jezik od judejskim znalaca stvaran u prvim vijekovima nove ere nakon izgona judeja iz

Palestine, ali pošto su Hebreji potomci judeiziranih Tračana i lokalnih Semita (ako je njih uopšte bilo), hebrejski je prepun keltskih riječi. Dvije od tih riječi su JAHIN i BOAZ, dva stupa u portalu Solomonovog hrama.

Galsko JAHIN je OSVAJAČ i to je prepodnevna istočna strana neba u kojoj izlazi i raste JAKO SUNCE osvajajući snagom sjaja i toplote [1].

Masonski enciklopedista Albert G. Mackey kaže da je JAHIN po hebrejskom *"jah"*, "Bog" i *"iachin"* te po njemu to skupa znači "Bog će uspostaviti". Vidi se da je tumačenje sklepano nelogično, jer je misao nedovršena: šta će Bog uspostaviti?

Galsko BOAS ili BOAZ znači STARO, ISKORIŠTENO i to je SUNCE poslijepodnevnog zapadnog neba, SUNCE koje od podneva slabi i pada ka svom zalasku.

Za BOAZ Mackey veli da je to po hebrejskom *"n"* sa značenjem *"u"* i *"oaz"* sa značenjem *"snaga"*, te po njemu BOAZ znači "u snazi", što je u keltskom potpuno suprotno: "staro, iskorišteno", a i zašto bi mason 33º kazivao istinu nižim stepenima i običnom narodu?

....

[1] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 36.

[2] Ib. Tome II, p. 180.

[3] Albert G. Mackey, An Encyclopedia Of Freemasonry, Vol. I; New York and London: The Masonic History Company, 1914, p. 372.

[4] Ib. p. 120.

GOVOR NEBA

Nebeski znakovi (14. 12. 2018, Borlänge, Sweden).

Značenje znakova.

"I zemlja će se tresti vrlo po svijetu, i biće gladi i pomori i strahote i veliki znaci biće na nebu." *(Luk.21,11)*

*Ipak je **С**(унце), а ne Deretićeve izmaštane Serbone polumjesec (Sunce na Tibetu, 4. 2. 2018. godine; foto: Fejsbuk-strana Karmapa KTD).*

AUTOR

Petko Nikolić rođen je 27. oktobra 1951. godine na Viduši kod Kaknja, BiH. Osnovnu školu pohađao je Modrinju (opština Kakanj) i u Perinom Hanu kod Zenice, a srednju u Zenici. Studirao u Sarajevu. Kao prosvjetni radnik radio u zeničkim osnovnim školama. Protjeran od islamista centralne Bosne u Kanadi živi i radi od 1993. godine, a njegova rodna Viduša od komšija muslimana prvo je opljačkana, potom su sve kuće popaljene i sravljene je sa zemljom iako ratnih dejstava tu nije bilo.